

Bhairo Pathak.

Shiva rahasya; Sri Bhimakhya

शिवराहस्यः श्रीभिमख्ये Pt 8 अष्टमांशः

Sanskrit

Handwritten on paper but printed

Sambad 1938 - 137 years old

26 Folio

13.9" X 7.3"

Complete

३१५५१२१

अ०८
शिवरहस्य

अ०९

१

श्रीगणेशायनमः॥ अथ श्रीशिवरहस्य अष्टमांशप्रारम्भः॥ दिग्नागद्वंद्वसदृशानननागभूषप्रेमास्पदांगमगजामुखपद्ममित्रं तन्नो
नुमः प्रणतविघ्नहरंगणेशमीशात्मजं शरवणोद्भववन्द्यमाद्यं १ सूत उवाच जैगीषमः प्रणम्यान् प्रश्नचक्रे मुनीश्वराः स्कंदं तं दित्तमंदार
द्वंद्वं सहत्तत्तारकं २ जैगीषम उवाच श्रुतं ते तारकारोत्ते आनंदवनवैभवं सहस्रनामयच्छंभोः दिव्यं रुद्रसमन्वितं क्षेत्राणामहिमाशंभोः
शिवधर्माः सनातनाः विष्णोश्च पुण्यदंतस्य महिम्नश्चुतमुत्तमं ४ सप्तमांशे कथाश्चित्राः त्वत्तः शिवतनूभव अष्टमांशे कथाः शंभोरसुमूर्ते
र्वदस्वमे ५ शेषेण च तपःस्तप्तं शिवपादार्चकेण हि संपैश्च पूजितः शंभुरित्युक्तं प्रथमांशके कालकालकथारव्यानेः नेयः कालो धुनामया
कूपया त्वत्पदांभोजमनुलोके वदस्वमे ७ यथा त्वया श्रुतं देव्या वदनस्य हि सन्मुद्यु मच्चित्तभ्रमरो नित्यं पातु मिच्छति षण्मुख शंभोश्चरि
त्रं पापघ्नं वदतारकसंहर त्वत्कृपापात्रभूतोयः स त्रिनेत्रप्रियो भवेत् ९ श्रुतिश्रवणभूषस्पचरित्रं पातको घमिन् वदैवश्वरसंहारमा
रमारप्रियात्मज १० सूत उवाच तदानीं शंभवस्यास्पवचः श्रुत्वा हरात्मजः अकथिष्ये दंतमेतं शिपिविष्टकथाश्रयं ११ नागैः प्रपूजनं
शंभोर्नागभूषस्पर्शितुः कद्रुसुपर्णी संवादाद्रुडेन पराभवः १२ शिवधर्मप्रसंख्यानं गरुडाय दृढार्थं कथय पस्पच संवादो गरुडेन मु
नीश्वराः १३ यथा पर्णीमुखं दृष्ट्यं शिवेन कथितं रहः पुण्यं शिवरहस्यारम्यं मधुशैवांगपुष्टिदं १४ शंभवाः षट्पदा एव तज्जिघृक्षु वउत्त
माः मुनिप्राह तदा स्कंदो गणेंद्रानमरोत्तमान् १५ नमस्कृत्य महोदेवं अवाहे रं वमेव च दध्यौ चिरं प्रसन्नात्मा स्वहृत्पंकजसंस्थितं १६
पुरुषं परमेशानं सर्वभूतगुहाशयं आप्य व्यापकताहीनं कारणानां च कारणं १७ पत्तीनां पतिमीशानमुमापतिमनामयं गणानां च पतिं
देवं शिवं गृत्सपतिं प्रभुं १८ कुलुचानां पतिं शंभुं हरं ब्रातपतिं विभुं दिशां च पतिमीशानं उग्रं देवं कपर्दिनं १९ अं विकेशं पशुपतिं पथीनां
पतिमीश्वरं अन्नानां च पतिं देवं बभ्रुशंमीढुषं शिवं २० भवोद्भवं महादेवं पुष्टानां पतिमीश्वरं जगतां पतिमाशास्यं वनानां च पतिं भवः
२१ क्षेत्राणां च पतिं भीमं वृक्षाणां शर्वमीश्वरं कक्षाणां च पतिं ओमकेशं कोशादिवर्जितं २२ जगतां चैव विश्वेशमोषधीनां महेश्वरं पत्तीनां

रामः

१

मेरुधनुषं सत्त्वानां वाणधारकं २३ सहमानं महेशानमाव्याधिपतिमीश्वरं सर्वेषां तस्थुषां नाचजंगमानोपतिप्रभुं २४ सर्वैश्वर्येण संप
 न्ननाम्ना सर्वेश्वरं शिवं अनामरूपं देवेशं सर्वावासं च दूरगं २५ सर्वभूतेषु शरणं शरणं शरणार्थिनां महाकास्तणिकं सांवेभक्तानामभय
 प्रदं २६ सर्वेन्द्रियार्थरहितं विषयादिविवर्जितं सर्वेन्द्रियगुणातीतं सर्वाधारमनौपमं २७ सर्वस्य प्रभुमीशानां नान्यत्किंचिदमस्तवै ध्या
 त्वा हृत्यं कजे देवमुमया सहितं शिवं २८ सर्वेन्द्रियार्थरहितं महानंदं वुमग्रधीः अवशेन जगादेहं स्कंदो नंदं वुमग्रधीः २९ स्कंद उवाच
 लोकानुग्रहविग्रहत्रिजगतां संहारको ग्रप्रभो ग्रस्तं मामहिनेव सोममगजाकंतो रूपापात्मना भक्तचापि भवाननुग्रमनसा पश्याद्यनिग्रा
 ह्यमप्यग्राह्यं शशिशेखरार्चकमहं ग्राह्याग्रगण्येन किं ३० आतार्या लाद्यशंभो भवहर भगवन् रूद्र भर्गत्रिनेत्र भीमो ग्राध्वर दक्षपक्षसुरता
 मीशामुजां शिक्षक उक्षाधीश्वर वाहक सवसते शंभो भगवन् क्षिप्रं ध्यात्वा क्षिप्रं भद्रं दक्षदीक्षितं महादीक्षाविनाशवमं ३१ इति श्रीशिवरह
 स्य भीमारव्ये अष्टमांशे जैगीषव्यप्रश्ने स्कंदध्यानं नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ श्रीस्कंद उवाच शृणु तूर्णं कृपां भो धेः कथां स्वानं मुनीश्वर जै
 गीषव्यमहाशैवजित्तर्षद्वैरिविक्रम १ पंचेषु मत्तमात्तं गहरं पंचास्य विक्रमं संपूर्णैव महेशस्य कृपा पूर्णार्णवस्थिर २ अपर्णारमणार्चतो
 भवानभ्यर्ण एव हि मया षड्दुर्नामो जश्रवणैः श्रुतमैश्वरं ३ माहात्म्यं परमेशस्य महिमानं महाघमित् देव्युत्पल्लुमुखं भोजमरंदस्य हि सुंदरं ४
 पुष्पं शिवरहस्यारम्यं मधुपुत्तममुत्तमं अमृतादपि विप्रेन्द्रसारभूतमिदं ध्रुवं ५ किंचामृतस्य पानेन नैव मुक्तिर्भविष्यति एतच्छिवरहस्या
 ख्यामृतपानं विमुक्तिदं ६ त्वमेव पात्रं विप्रेषु श्रवणे तेष्टुतामतिः अमीगणेंद्रा विप्रेन्द्रा सुरेंद्राश्च यथासुखं ७ आनंदघनकंदस्य महिमानं
 महेशितुः अस्मिन्नंशे महादेव्ये महेशेनोपवर्णितः ८ भीमोऽष्टमांशः कथितो देवेशस्य प्रसादकृत् भीमेन कथितो देव्यै अघोरास्येन शांकर ९
 शृणु कर्णसुखारख्यानं संहैभिर्मुनिपुंगवैः चरित्रं तत्रिनेत्रस्य पवित्रं पापनाशनं १० विचित्रपुष्पदं स्वर्ग्यस्मरणादस्य सत्तमं शृण्वतां श्रवणैः
 स्तूर्णमुक्तिरेव भविष्यति ११ निस्तीर्णः स तु संसारात् भवोद्भवकृत् पारसैः भविष्यत्येव सहसा भीमपादां वुजाश्रयात् १२ यो महेशकथासिंघुतरं

शिवरहस्यार्थः गात्राविमानसः स्वमनःपद्मसञ्ज्ञोत्पत्तिसंफुल्लानन्दमेदुरः १३ भवेज्जन्मसहस्रेषुकश्चिच्छाभवसत्तमः मृतोभवानोरमणपदध्यानहताशुभः
 अ०२ भवत्यत्तं तभागाय भवनाशयकेवलं भुक्तिमुक्तिप्रदं पुंसां मेतस्य श्रवणं सदा १४ योऽशस्याध्यायपादं वा श्लोकार्थं श्रुणुयाद्यदि स एव शोभो लोके
 सदा शर्वपदाश्रयः १६ इदमेव परं श्रेयो मंगलानां च मंगलं मंगलापतिपादाज्भक्तिर्दमुक्तिसेतुर्द १७ अमंगलहरं पुंसां पुनर्यदमनुत्तमं इदं शि
 २ वरहस्पारब्धं शशिशेखरभाषितं १८ देवैर्देवेन कथितं मम मूर्तिप्रियं सदा नाशो भवेऽप्राप्य मे तद्भावेऽप्राप्य मिदं मुने १९ अशो भवेवदन् विप्रो शिव
 द्रोहमवाप्नुयात् पुराचित्ररथो नाम गंधर्वो धिपतिः किल २० वीर्यवान्बलसंपन्नः सदा स्त्रीजनवत्सलः तरुणो रूपसंपन्नः गाननृत्तविशारदः २१
 पुष्पकेन सदा विप्रसपक्षेण मुदा सदा पर्यटन् पृथिवीं चैव सुरलोकेषु सत्तमः २२ संगंधर्वकुलश्रेष्ठो ददर्शाश्रममुत्तमं मुंजपृष्ठे सदारम्य फल
 पुष्पद्रुमाकुलं २३ लतावितानबहुलं मृगपक्षिगणाकुलं ह्येतिर्नाम मुनिस्तत्र उवास शिवभावनः २४ भस्मरुद्राक्षसंपन्नः त्रिपुंड्रो ज्वलफालकः
 फालासृग्ध्याननिरतो शर्वार्चनपरायणः २५ तादृशैरेव मुनिभिराहृतो हारसत्तमैः तस्मासीद्रूपसंपन्ना कन्या कमललोचना २६ रूपयौवनसंपन्ना
 सदा सौदामिनीवदा तादृक्ष्वारूपसंपन्ना च कमेकाम मोहितः २७ पितुर्लिङ्गार्चनार्थाय पुष्पापचयत तपः वनवाटीशुरं स्यात्सुरहोवाचोऽस्विक्रमः
 २८ गंधर्व उवाच अयिरंभोरुकासित्वं कस्य कन्यावदस्वभां तवाद्यसंगमपांचे फुल्लासुवनराजिषु ३० कुरुमेषु शरत्तमां परित्रातुमिहार्हसि
 इत्युन्मत्तवचः श्रुत्वा गंधर्वस्य द्विजात्मजा ३१ तमाहं कंभवदनाभीता चालोक्य द्विशः कन्योवाच ह्येति हंशो भवस्य कन्या गंधर्वसत्तम त
 मेव शरणं गच्छतदा दिश्यात्वया सह ३२ समं तदत्ता कन्या हंत्वा वरं वरपेयति इत्युक्तं स तदा श्रुत्वा तामाकर्षितुमागतः मूढो दृढं शरैर्विस्थो
 मारस्य नितरां मुने साभीता प्राद्रवद्देगात्पत्न्या पुष्पाणिकन्यका ३४ पितरं सा श्रुपूर्णा क्षीप्राह गंधर्वचेष्टितं तदा स शोभो ह्येति शशाप मुनि
 सत्तमः ३५ मुनिरुवाच यस्मान्मत्कन्यकां पापप्राधर्षीः काममोहितः अपस्मार गृहीतस्त्वं भवेति मुनिराह हि ३६ संगंधर्वो मुनिः शापान्मदो
 न्तो विचेतनः वभ्राम सपिशाचार्तो वदन्नुन्मत्तवत्तदा ३७ सरवातस्याभवद्विप्रतुंवरुः शिववत्सभः कैलासे शंकरं नत्वा तस्य निष्कृतिमाह वै ३८ राम

तुंबुरुवाच शंभो विश्वेश विश्वात्मनः सरवाचित्रस्थो मम तेन शंभो वर्यस्य कन्या पृहृतचेतसा ३६ अनुष्ठितमिदं शंभो तमुत्तरमहेश्वर भग
 वानपि देवेशः तुंबुरुं प्राह हर्षितः ४० ईश्वर उवाच मद्रो ह शंभो वदो हौ उभो तुल्यो हितुवरो तस्मात्त्वद्भावितः प्रीत्या तद्गंधर्वविमोचने ४१ उपायमेकं त
 श्यामिमन्नाम्नां स्मृतिमात्रतः अपस्मारग्रहान्मुक्तः स भविष्यति तुंबुरो ४२ इत्यंशं भोर्वचः श्रुत्वा स प्रणम्य महेश्वरं ययौ चित्रस्थो यत्र स्थितो य
 स्मारसंयुतः ४३ उन्मत्तभूतो विहृतः करालो ननकेशवान् तं वध्वा वल्लकी हस्तो जगौ कर्णरसायनं ४४ तुंबुरुवाच शर्वगर्वपरिपूरितकामस्तोम
 वाणविनिवारक शंभो त्वत्पदाब्जकुलनेन न कालः कतमकायदमनाव्ययमूर्ते श्रीमन्त्रियंवकसदाशिवे देवदेवैद्योत्तमप्रमथनाथ सुरसुरेण्य
 विश्वनाथ मम नाथ पाह्यमुपापतापदेधमी शंभो ४५ स्वर्णवर्णकृतनेत्रकर्णजापारहारगगनांतरसंस्थ ऊर्णनाभिरिव तद्गतमेतज्जागतं विसृजसे
 शिवतूर्णं ४६ शंकुकर्णभरितस्तुतिजातेः भद्रकर्णकृतशंखनिनादैः नंदिवाद्यभरतानुगतालैः नृत्तरंगमपि ते दृष्ट्यातः ४७ इत्यंतस्तुतिजा
 तेन वीतपापो भवत्क्षणात् स तु चित्रस्थो विप्रक्षणाद्गंधर्वरूपधृक् ४८ एवं कथाप्रभावेन नाम्नां शंभोः प्रभावतः नंदिभृंगपादयोष्येवं समारण्य मह
 ेश्वरं ४९ गणेशत्वं च संप्राप्य मोदंति शिवसंनिधौ तमाह विनयानम्रनंदिकेशं महेश्वरः ५० श्री ईश्वर उवाच स्कंदो विघ्नाधिपो वातवसदृशगुण
 नाभिनंदामि नंदिन् विश्वानंदप्रदस्त्वं ममतनयवरो देवसंधैकवन्द्यः गौर्याश्चापि प्रियस्त्वं तव शतयजुषां सारजप्यैः प्रियं मां विधित्व ये वर
 त्तं गणवरविनु तं सत्यमद्यब्रुवेहं ५१ मत्सारूपधरो वसात्रहृदयद्वारे च कैलासके कुर्वन्मे गणपुंगतामधिगतः स्वर्णीतवेत्राग्रधृक् विष्णुव्रत
 महेंद्रमुख्यमकुटीनीराजिताज्ञाहितेलोकेषु प्रचरिष्यति प्रतियुगं त्वं मेशरीरं परं ५२ नंदी उवाच भस्माभ्यक्ततनुर्भवेत् भसितयुक् पुंड्राकगा
 त्रो भवेभावोक्षादिविभूषितः शिवमनुव्याहारमात्रादरः रुद्राध्यायजपानुरक्तहृदयो लिङ्गार्चनात्पादरोभूयां जन्मशतेषु एषं विहितः स्त्वत्पादप
 द्मेजलिः ५३ इत्यं नंदि वचस्सु नंदिन हृदा स्मेराननः शंकरः प्राहानंदभरेण वाक्कामधुना संवीक्ष्य पूर्णेदितं तन्मर्षिस्वकरां वुजं च विदधन्तु चैव दंतं हरः सर्व
 पांमुपशृण्वतां सुरगणैर्द्राणां मुनीनामपि ५४ एवं प्रहृष्टिणविधौ निरतः स भृंगी भृंगोपमो रविरिवोदयं पर्वतैर्द्रं सुताचतोष्य भगवंतमुमासहायले मे गणैर्द्रपदवीमदवीयममैः ५५

शिवरहस्य

अ. २

३

स्कंद उवाच पुंसां पुमर्थदमनुत्तममीशपादध्यानानुरक्तहृदयैः परिसेवनीयं मान्यं च वर्यमिदमेव वदान्यधुर्यमाधुर्यधैर्यवचनैः परमेव सारं पुण्यं
परं शिवरहस्यमधुप्रकृतं च उक्तं स भक्तिजनकं शिपिविष्टपादे कस्यानिनाशयति तुष्टमिदं ददति पुष्टिं प्रपद्यति सदैव विमुक्तिगृहिः ५७ अष्टाश्रयामपि
सदैव तनुप्रकृतं मुक्तं स राज्यतनयाधिकसौख्यदायि किं भोगभाग्यनिकरैः वरदंति द्वंदैः वाज्युत्तमैः वररथैः धनधान्यगोभिः किं न श्वरैर्वरमहे श्वरभक्ति
भावं वां च्छंति नैव सुकृतैरुक्तैः कृतार्थाः ५८ इति श्रीशिवरहस्ये भीमाख्ये अष्टमांशे चित्ररथशापनिवृत्तौ द्वितीयोऽध्यायः ॥ २॥ श्रीस्कंद उवाच
शृणु त्वमगजाकांतपादभक्तिविवर्धनं भवभक्तिकथोदाहरं सधुमहाघाभिन् हृतमो वारणं सद्यः मुक्तिकारणमद्भुतं त्वत्तोनपात्रमेतत्सग्रहणे धारणे
मुने २ रहस्यमेतद्भगवानगजापतिरेवाह कैलासे स्वांक संस्थायै प्रीत्या प्राह संशंकरः ३ तदंति कस्थेन मया श्रुतमेतद्ददामि ते अष्टमूर्ते प्रियं चैतदष्टमां
शमिदं तव कथयिष्ये मुनि श्रेष्ठ शृण्वेभिर्मुनिपुंगवैः श्रवणे वदन्तो सित्वं भवानेव मनोद्यमे ५ कुरु चित्तमिहैकाग्रमुग्रारब्धानं मनोहरं भावानां भवशान्तं
भवेनैव प्रकाशितं ६ भवोद्भवचरित्रेषु विश्रान्ता किल शंकराः अविश्रान्तमुमाकांतकथया श्रान्तिवर्जिताः ७ भवतांता अपि सदानितरांशं तमानसाः
क्षणं त्र्यक्षप्रसादेन कुरु कर्णे कथारसं ८ तूर्णमभ्यर्गगामुक्तिः भविष्यति कृपावशात् शंभोर्विचित्रलीलस्य महेशस्य पिनाकिनः ९ संगौरीहृदयानंद आ
नंदांबुनिधिः शिवः भक्त्या भक्तैस्तुतो नित्यं वेदवेद्यो महेश्वरः १० ददति मोक्षं संप्राज्यं प्राज्यं देवशिखाभिः राज्यं चाशिवभक्तानामन्नमाज्यं भुजं स
दा ११ वाणीपते रयं प्रादाद्वेदजालं कृपावशात् शर्वाणीपतिरेवाद्यचारुचंद्रलसच्छिराः १२ रमारमणतामीशः संगौरीरमणोद्धारः ददात्येव हि भक्ते
षु शंभवेषु कृपावशात् १३ स एव गीयते वेदैर्वेदांते रपि शंकरः स एव सर्वदेवेशो मृत्युं जयउमापतिः १४ स एव भगवान्छुभुः श्रुतश्चाथर्वणेशिवः यस्मै श्व
र्यस्य नांतोस्ति सर्वगः सर्वदा प्रभुः १५ यध्यानेन परा मुक्तिः सुलभा शंभोः तमे संगौरीरमणोद्देवः कालकामाद्यकाशनः १६ स तु मृत्युं जयोनित्यमपार
विभवाश्रयः यस्य प्रसादलेशेन विष्णुब्रह्मैन्द्रपूर्वकाः १७ धिश्चिंतनिवृत्ताः सर्वशिपिविष्टयदार्चकाः उदारतरंगंभीरो भवमायाभयापहः १८ सर्वदुः
खहरो देवो रुद्रो वै नीललोहितः य एनं विदुः शानममृतास्ते सदा मुने १९ अतरेदुःखमेव प्राप्नुवंति पदे पदे यस्य वामांकगा देवी पासा सर्वेश्वरी शिवाय

शिवः

३

न्माययोमाहितोवैत्रहोद्राश्वाज्यधोक्षजः यस्याः प्रसादलेशेनविजानंतिमहेश्वरं २१ स्वात्मानं सर्वगं शांतं सच्चिन्मयमुमाधवं यस्य पुत्रो गणा
 धीशः सर्वनिघ्ननिवारकः यस्य पुत्रो हमेवाद्य साक्षात्तानात्माकोमुने यस्य नंदादयो विप्रगणाः शंकरपुंगवाः २३ यस्य धर्मो महाबाहः युगपादो मित
 द्युतिः यस्याः मूर्तिमिर्व्याप्तं जगदेतच्चराचरं २३ यस्य लिंगं सदा कालं पूजयंति मरुद्गणाः बलप्रमथनं संवभक्तसंसारमोचकं २४ कारणं जगतामी
 शमानंदघनमद्वयं यो वै रुद्रो महादेवः भूतं भव्यं भवज्जगत् २५ यो वै रुद्रो महादेवः शंकरः शशिशेखरः विश्वं भूतं च भवतं विचित्रं सहिशंकरः भीमो
 रुद्रो महेशो नो गीयते श्रुतिषु स्थिरः २६ सर्वाभयप्रदो विश्वो विश्वाधिक उमासखः पतित्वेन तु तो वेदैः सर्वेषां मेव शंकरः २७ भयापहो यं मत्तेषु शं
 भवेषु महात्मसु सर्वोपास्यो यमेवात्मा सर्वेषां हृदयान्तरः २८ सर्वभूतगुहावासः वासिता जगतां त्रये ईशा वास्यमिदं सर्वं जगत्त्रिभुवनात्मकं २९
 यस्य रूपं च पृथिवी सूर्या चंद्रमसौ मुने पृथिवी देवताः सर्वाः न विदंति महेश्वरं प्रियो यं सर्वभूतेषु नास्म्यस्माज्जगदेव हि श्रीस्कंद उवाच वभ्रा
 जमानमिदमेतद्ददभ्ररूपमुद्भूतं चित्तकुट्टशजगदेव सत्यं विभाजते भ्रच्छदिवहृद्भ्रगोष्ठी नटस्य चरणार्चनहीनदृष्टेः ३१ नो विष्णुर्नो विधा
 ता हरिः सुरनिकराभू सुराभासुराये वीरावाप्यसुरासुकिन्नरवराः संसारकारा गृहे भ्राम्यंतेऽपि न जानते शिवपदं किंतु प्रसादाद्विभोः नो विभ्यंति भ
 येषु शंकरपदध्यानानुरागादराः ३२ इति श्रीशिवरहस्ये भीमारेखे अष्टमांशे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ श्रीस्कंद उवाच विज्ञानात्मा परात्मा यं सर्वात्मा
 यं महेश्वरः एषो तर्ह्येदं यारोम एष भूतपतिः शिवः १ स एष परमानंदो रसो यममृतो हरः एष विप्रैर्महादेवः सर्वदा भिक्षुतो मुने २ येन मे कवदं सग्निं
 ब्रह्माणं हरि शक्रकं एको रुद्रो महादेवो न द्वितीयोऽस्ति कश्चन ३ ऋतं सत्यं परं ब्रह्म पुरुषः कृष्णपिंगलः ऊर्ध्वरेता विरूपाक्षो विश्वरूपो महेश्वरः ४
 यो वेदादौ स्वरः शंभुः वेदान्तेषु प्रतिष्ठितः ईशानः सर्वविद्यानां सर्वभूतादिरीश्वरः ५ ब्रह्मविष्वादिदेवानां अधिपो विश्वतो मुखः जनिता ब्रह्मविष्णुना
 रुद्रैर्द्राणां महेश्वरः यमानिलानलाकीणां दिवः पृथ्व्योर्महेश्वरः यो नरपृथिवी देवं पृथिव्यर्केषु वेदनं ७ ब्रह्माणं विदधादग्रे तस्मै वेदानुपाविशत्
 विश्वतश्चक्षुरीशानो विश्वतो वाहुरीश्वरः ८ विश्वतः पाणिपादो यं सहस्राक्षः सहस्रपात् अत्यतिष्ठदिदं सर्वं ईशानो यं दशांगुलं ९ यद्भूतं यच्च वै

शिवरहस्यः अ-भयवर्तमानं महेश्वरं एतावानस्य महिमानातो ज्वापांश्च पूरुषः भीषेव पवते वायुः भीषेवोदेति भानुमान् भीषेव अग्निरिन्द्राद्यामृत्युर्धावति भीति
 तः २१ अपाणिपादो जवनो गृहीता चक्षुरिष्वरः सवेत्ति वेद्यजातं च न तं वेत्तीह कश्चन २२ तमाहरे कं पुरुषं ज्योतिषां ज्योतिरीश्वरं हिरण्यवाहुमी
 शानं सर्वेगेन हिरण्यमयं २३ एषोत्तरादित्यगतो नीलग्रीवो विलोहितः वभ्रुश्चायं महादेव उग्रो यंच सुमंगलः २४ यो वै रुद्रः स भगवान् गीतश्चाथर्व
 णोत्तमैः अन्नानां च पतिः शंभुः सेनाधिपतिरीश्वरः २५ मित्राधिपो महादेवो तथा धनपतिः शिवः भूमानं दधनो ह्यात्मा साम्ना गीतो महेश्वरः २६
 एष ब्रह्मैष एवं द्रोः क्रग्भिर्गीतो हरेभ्यः नमस्ते रुद्र इत्यादि वाक्येष्वयं जुषोद्भवेः २७ इति हासपुराणेषु ईशो गीतः पुरातनैः महोपनिषदां सोरै
 रयमेव हि गीयते २८ भिद्यते हृदयं यिच्छिद्यं ते सर्वं संशयाः हृत्तमो नाशनं तस्य ज्ञानादेव हि जायते २९ न प्राणो न मनश्चायं असंगः संगिवत् स्थितः
 संहैव संतमप्येनं न देवानमहर्षयः न विदुर्ब्रह्म विष्णुवाद्याः सेंद्र रुद्रार्कवायवः यतः प्रसूयते विश्वं ब्रह्म विष्णुवोऽशपूर्वकं ३० सधेयः परमेशानो आ
 काशे दहरे हरः सर्वभीताः प्रमुह्यंति द्यावाभूम्योर्य आंतरः ३१ अनंतो ह्यभ्यात्मायं पुरुषः प्रकृतेः परः यमज्ञात्वा महादेवं मोहिताः ससुरासुराः ३२
 आत्मानं मन्यते सर्वदेहाहंकारसंघताः मायया देवदेवस्य चित्रलोलस्य वर्तिनः ३३ जितमायः स एवेशः सकारणमुमापतिः स नित्यो नित्यभूतानां
 चेतनानां स चेतनः ३४ सकारणं कारणानां पत्नीनां पतिरीश्वरः जगतः कालरूपस्य कालकालो महेश्वरः ३५ महाग्रासो यमीशानो यस्मोदनमह
 र्निशं ब्रह्म सत्तात्मकं विश्वं मृत्युर्यस्योपसेचनं ३६ यदा चर्मवदाकाशं वेष्टयिष्यति मानुषाः तदा शिवमविज्ञाय दुःखस्यातो भविष्यति ३७ यदा तमो
 स्तं न दिवानरात्रिर्नासन्नासच्छिवस्वयं स चाक्षरो नित्यमलुप्तशक्तिः धाता विधाता परमोऽथ संदृक् ३८ प्रपंचपंचाकरेण निस्तापे शिवं विना ते वंचिता म
 हेशेन सर्वे चैव सुरासुराः ३९ परिवंचक ईशानो देवदेवस्त्रिभूलभृत् य एनं विदुरीशानममृतास्ते भवन्ति वै ४० अथेतरे दुःखयुक्ताः संसारवशवर्तिनः
 जगमरणसंयुक्ताः षडूर्मिपरिमोहिताः ४१ देहात्मवादिनः सर्वे ईषणाभिर्विमोहिताः तापत्रितयमध्यस्थास्वस्थाभ्रान्तिसमाकुलाः ४२ जायंते
 च म्रियंते च कीटा इव सुरानराः वानरा इव सर्वे पिपासादुःभागिनः ४३ यस्य रूपं मुने सर्वजगदेतच्चराचरं भूमिरापो नलो वायुः काशो मेकेशभाक् ४४ शिवः

कोहितद्वेददेवस्थमहिमानं पिनाकिनः यजंतियोगैर्नियतायजमानामहेश्वरं ३६ भिक्षवः कक्षवः संतिवेदांतैश्च विजानते योगिनो युजते योगं
 यद्विज्ञोर्थे नो मे वहि ३७ नानावर्णाश्रमे धर्मैरिष्टापूर्तैरुपासते मंत्रैर्मंत्रविदः सावमुपासन्ते महेश्वरं ३८ लेभिरेस्त्वपदान्येव यस्पलिंगार्चनेन हि
 ब्रह्मविष्णवादयोरुद्रामुनयो मनवः सुराः ३९ असुरानृपवर्ग्याश्च गंधर्वाश्चरसोरागाः विपद्भिर्मौचिना एव संपद्भिश्च नियोजिताः ४० सर्वविश्वाधि
 कस्यैव निश्वासा ज्ञायते जगत् जातं च वर्धते नित्यं स्थायते लीयते स्तिच ४१ यस्यासृमूर्तिभिर्मूर्तिजगत्त्रिभूलिनः अग्निः शिव उमा सोमा आ
 भ्यां व्याप्तं जगत्त्रयं अग्निषोमात्मकं विश्वं जानंति परमर्षयः न देवां कयुतं चैव भगलिंगं कितं सदा ४२ पुं प्रकृत्योरिदं रूपं तस्माच्छिवमयं जगत्
 अनंगमातंगहरोहराणां हृदये स्थितः ४३ स परः पुरुषः प्राणः परमात्मा शिवः स्वयं अद्वैतो यंचतुर्थीयं पंचकोशातिगोह्यं ४४ यस्माद्ब्रह्मान
 यारुद्रो विष्णुर्विश्वं प्रजायते सर्वमन्यत्परित्यज्य ध्येयः सां वस्त्रि लोचनः ४५ उमा सहायो भगवान्मायामाधी स ईश्वरः संगत्तापतिरीशानो भ
 क्तानां मंगलप्रदः ४६ अमंगलं हरत्येव भक्त्या भक्तैरुपासितः सर्वेश्वरो महादेवः सर्वेश्वर्यसमन्वितः ४७ जितमायो महादेवस्तस्मात्मायोजिताः
 सुराः क्षेत्राणां च पतिर्देवः पशुपाशविनाशकः ४८ मायापाशैर्निवध्नाति जगत्सा सुरमानुषं मोचयेदं विकानाथः पाशेभ्यः समुरासुरं ४९ भ
 क्त्वा प्रसादितो देवः साक्षात्पशुपतिः शिवः यस्मिन्निश्वासपवनावेदामानं मुनीश्वराः ५० यः सोमभागे रीज्येत सोमः सोमार्धशेखरः पार्वतीनायके
 नेता स्थावरस्य चरस्य च यस्यां शलेशो हि जगद्भूतं भावि भवत्तथा सर्वेशिवमयं विश्वं नाशिवं विद्यते मुने ५१ सर्वेशिवात्मकतया प्रतिभाति वि
 श्वविश्वाधिकस्पृष्टपया खलु सर्वमेतत् ५२ जानीहि शंभु कृपया परिवर्तते दंभूम्पच्छिकानन सुरासुरमानवंच नान्यद्भूतं भवं जगत्सुरनरं स्था
 तेजवाय्वादिखं ज्योतिर्जालं जलं जडाजडजगद्वावा एथि म्योंतरा ईशा वास्पमिदं तदेव विहितं आप्तं यं व्यापकं चैकानेक परं परा प्रमुदितं
 जानीष्वसर्वं शिवं ५३ इति श्रीशिवरहस्ये भीमार्ये अष्टमांशे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४॥ जैगीषम उवाच धन्योऽस्म्यहं तारकारेऽश्रुतं सर्वात्ममी
 शितुः तत्त्वौपनिषदं सोमं पृच्छामि पुरुषं पुनः १ कथमीशस्य चरितं विस्मयावहमुत्तमं १ सर्वे नरा सुराः सर्वे मुनयश्च तपोधनाः २ चित्रलो

देवानिवसंतित्रिविष्टपे असुरायक्षरक्षांसिमुनयोमनवस्तथा २९ त्रियंलिंगार्चनंशंभोःतान्मूर्त्तिकिन्मुनीश्वर नदानेनैवतपसानवर्णाश्रम
 धर्मतः ३० एतद्विसार्थकंश्रोतंश्रीमहादेवपूजनं विश्वेशपूजयाविश्वं सर्वं संपूजितं भवेत् विश्वाधिको महादेवः सर्ववेदांत संस्तुतः स्मृतः सं
 पूजितो नित्यं ध्यातो वा मुक्तिदायकः ३२ दर्शनं स्पर्शनं लिंगे अयं मेदृतिर्मत्रतः सर्वपापक्षयायैव मुक्तये भवते नृणां ३३ यो महेशं सक्तुः स्यात्वासा
 हृदं भोजमध्यमे उमासहायं त्र्यक्षं च नीलकण्ठं सधन्यभाक् ३४ मान्यः सुराणां सर्वेषां मुनीनामपि वै मुने मन्ये महामन्युसमो नंदवः करुणाकरः ३५
 अपराधिषु भक्तेषु सहमानः स एव हि चुलुकं जलमात्रं वा नृरितं विल्वजं हलं ३६ ददाति नियमाद्यो वै तस्मै मुक्तिं प्रयच्छति ब्रह्मादिदुर्लभं ज्ञानं ददाते
 वमहेश्वरः विश्वनाथो ह्यनाथं तं सनाथं कुस्तुते नरं स्वभक्तं मन्मथारतिरनाथजनवत्सलं ३७ तस्यैव भक्त्या सुलभो मोक्षो नो धर्मकोटिभिः तस्यै
 शस्य प्रसादार्थं सृष्टा हि विविधा क्रियाः ३८ जपहोमार्चना ध्यानव्रतं कृच्छ्राणि सत्तम योगं सारं च तत्राणि स्मृतयो निगमा अपि ४० आगमाश्चापि वि
 विधाः यत्र तत्र पराणि च श्रुतयः स्मृतयः सर्वा वर्णाश्रमनिबन्धनाः ४१ बन्धनायैव सर्वेषां न मुक्तौ कारणं भवेत् प्रसादकरणान्येव न प्रसादो भवेत् धैतैः ४३
 प्रसादकारणं शंभो भक्तिर्यानि श्रवलाशिचे भक्तौ व भवपाशेभ्यो मोचनं जायते नृणां ४३ भक्त्या तरति दुर्गाणि भक्त्या भद्राणि पश्यति भक्तिरेव विरू
 पाक्षे सदा कार्या मुनीश्वर ४४ भस्माभ्यक्त तनुर्भावो भवति गंसमर्चय कालभीत्यापि मुचेत संसारोर्ध्वं तस्य तः ४५ रुद्राक्षमालाभरणो रुद्रस
 क्तजपादरः पंचाक्षरजपो नित्यं सर्वदा शिवपूजकः ४६ स एव मुक्तिं कान्तायाः पतिरीशेन कल्पितः रुद्रक्षेत्रादिनिरतो विरतो भवसागरात् ४७ जा
 गरूक्तः सदानंदो भवतीश्वरचितकः जरामृत्युजगज्जन्मसुरावदुःखाकुलं जगत् ४८ पश्यन्मा प्रमदो भूयाद्विश्वेश पदपूजने आयुर्यात्येव नियत
 मामकुंभे यथापयः ४९ संयदो विपदस्ता हि स्वर्गे धर्मे तु न श्वराः शोकमोहसमाक्रान्ताः ससुरासुरमानवाः ५० धनं क्षयांतं सर्वेषां प्रियाणां विप्रयोगिता
 परीक्ष्य सर्वदुःखान्तं विरज्येतेति हि श्रुतिः ५१ नायुरायासनीयं हि धर्मो यो धनुर्चितेनैः स्वस्थो ह्यस्थं शिवं ध्यायेत्तेन दुःखैर्विमुच्यते ५२ स्रुत उवाच कः
 संतरेत भवमेतदसारसारं सृष्टात्मनां मृगदृशा परिचिंतितं यत् दुःखापतद्भ्रमवतां परिधावितं यत् तृष्णाहरं भवति किं मरुगं यथापः ५३ तद्वद्भ्रमेण शि

शिवाहस अ- वपादयुगेविहायपद्मासनाञ्जनयनान्परिशीलयन्ति पातांतधर्मनिचयान्तरणोत्तरेपिकारुण्यतोभवतिचोदितएषधर्मः ५४ श्रीस्कंदउवाच ॥
 प्रकाशोनेवायंविधिरपिकदाचिद्विजयशोप्रदेयोपशान्तेष्वसमभवभक्तेषुनियतंशिवंस्मृष्टै तावद्भदितमिदमेवाद्यमधुरंश्रुणुत्वंभक्तैवश्रुतिगतमि
 अ- दंज्ञानमधुना ५५ इतिश्रीशिवरहस्येभीमारख्येअष्टमोशेस्कंदजैगीषमसंवादोनामपंचमोऽध्यायः ॥५॥ श्रीस्कंदउवाच वक्ष्याम्यद्यमुनिश्रेष्ठनागा
 नांतपसःक्रिया अपर्णापतिपादाजघ्यानासक्तासुपर्णजं १ भयंत्पत्काविजहुस्तेआकल्याण्यभवन्निवे इममर्थपुरादेवीकैलासेप्राहशंकर २
 विस्मितातीवसावीश्वभीतापेन्नगसत्तमान् श्रीदेवुवाच नागैरेतैर्महादेवदेवदेवजगत्यते तवांगसंगजनकं पुण्यं च किमुपार्जितं ३ किमेभिःशेण
 लिंगार्चिभुजंगैः किं कृताशिव तन्मेवदविशेषेणकरुणाकरशंकर ४ इत्थंगौरीहरः पृच्छेत्तदुदंतमुवाचह श्रीमहादेवउवाच शृणुदेविप्रवक्ष्यामि
 नागानांपूजनंमपि आकल्याण्यभवन्मेद्यतेसर्पाभागपगौरवैः ५ ममप्रियतराः सर्वैकंदर्पाणतिपूजया कद्रुः सुपर्णी च पुराविवदेतेशिवे किल अश्व
 वालांततः कृष्णाश्चकारकुटिलेनहि आशीविषविषेणैवपणितासान्ययासह ७ व्रीडायुक्तासपत्नी सासुपर्णी दास्यभावतः सादुःखितासुतंप्रा
 हस्वसदास्यविमोक्षणे ८ अमृताहरणार्थायगरुलेनंतदामुने सुपर्णीउवाच कद्रूकौटिल्यतः पुत्रतत्पुत्रैश्चर्विल्लुण्णैः पणितेनमयापूर्वदे
 वगंधर्ववाल्मेके ९ नित्यंश्वेतेनेतिमयाकृष्णेत्युक्तेतयापुनः दास्यंतदावयोर्वाक्यात्सत्पभूताभवत्विति १० दृष्ट्वापुत्रैः कृतंतस्यावाल्मानाम
 सितक्रियांदास्यभावंसमायन्नासपत्न्याः पुत्रनाशय ११ अमृताहरणेनैवत्वयातीर्णांडजेश्वर एतदर्थं हि पितरौ पुत्रं कांक्षयतः सुत १२ पुन्ना
 मोनरकान्त्रातापुत्रएव न संशयः यदामृतं तेदास्यामि न दादास्यं न चैवमे १३ इति प्रोक्तं मया तस्मै तत्पुत्रपरिपालय योदुःखान्त्रायतेपुत्रपि
 तरौ स सुतोत्तमः १४ अस्मादुःखांबुसंरोध्यात्समुत्तारय मांद्रुतं सत्तु उवाच इति मातुर्वचः श्रुत्वा गरुडः पततांवरः प्राह प्रणम्य तां देवी मेवम
 स्त्विति दर्पितः १५ गतः सकाशं पिस्तस्मान्मेरोः शिखरमुत्तमं नानाद्रुमलतोपेतं फलपुष्पावनमितं १६ मृगांडजवरैर्द्युक्तं सगत्वापितुराश्रमं
 तं पश्यंतं तयो रशिंपितरं काश्यपं तदा १७ भस्मरुद्राक्षसं पन्नं शिवाराधनतत्परं शंभवैर्मुनिभिर्द्युक्तं रुद्रसूक्तजपादरं १८ प्रणम्य विनयेनैवस्थि

राम

६

तस्तस्यैवसन्निधौ तेनानुमोदितस्तत्रनिषसाहं डजेऽश्वरः तं दृष्ट्वा स्वसुनं विप्रो गरुडं खिन्नमानसं उवाच वितयो दारं कश्यपो ज्ञजसंभवः २०
कश्यप उवाच कुतः समागतं वत्स क्व वा संप्रति गच्छसि किंचिकीर्षुरिह प्राप्तः परित्तिष्ठेभिदृश्यते सपितुर्वचनं श्रुत्वा प्राजलिः प्राहतं मुनिं
गरुड उवाच भगवन्तपतां श्रेष्ठसाक्षादज्ञजसंभव मात्रोर्विवदतोरेवं दास्यभावेन खेदितः २२ मातुर्दास्यविमोक्षाय त्वत्सकाशमिहागतः
भवान्पिताशंभवश्च महात्मा शिवभावनः २३ अमृताहरणे यत्नं कर्तुमिच्छामि सांप्रतं मातुरानृण्यमिच्छामि कृत्वा दास्यविमोचनं केन प्रा
प्तिर्भवेन्मह्यं तदुदाहरमां प्रति तद्वद्भगवानेव ब्रवीतु कृपया मयि २५ कथायां शरणं लोके विहायैकं प्रजापतिं इत्थं जवचः श्रुत्वा कश्यपो
ध्यानचक्षुषा समीक्ष्य पत्न्याः कोटिल्यं कनीयस्यामुनीश्वरः उवाच यतः श्रेष्ठशिपिविष्टपदाश्रयः २७ कश्यप उवाच सापत्न्यनामलोके
षु पुत्रकोटिल्यदंसदा सापत्न्यास्त्रिमहद्दुःखं देवैर्देवैः पुरा सुत २८ सगरो गारसदृशः प्राप्तः स्वर्गे छयां डज द्रुवो दाशरथिश्चैव पांडवा दुःख
भूमयः २९ सापत्न्यैरेव कोटिल्यास्त्रियाभं शिताः पदात् नलोपि पुष्करेणैव विजितो नृप नंदनः पुनरभ्यर्च्य देवेशं स्वाराज्यं लेभिरे नृपाः बाह्या
श्च शत्रवस्त्वल्पे सापत्न्या ह्यांतरा स्मृताः ३१ काद्रवेयैः कृतं कर्म मातुस्ते दास्यकारणं अमृताहरणार्थाय सुराणां विजयाय च ३२ उपायं ते प्र
वक्ष्यामि विजयायरणे द्विज अनर्चितमहेशानां जयो नैव भविष्यति ३३ समभ्यर्च्य महादेवं सुराश्च जितशत्रवः तस्मादाराधये शानं जेतारमप
राजितं ३४ क्षयद्वीरं महादेवं शंकरं शरणं ब्रज यदि देवः शरण्यश्च जयस्तस्मिन् दुर्लभः ३५ पुरा विष्णुश्च देतेयपीडितामरचोदितः जगाम शरणं
सांवेदेव देवं कर्पदिनं ३६ सहस्रं शरदां वत्सभस्म रुद्राक्षभूतस्वयं पंचासुरजपासक्तः पंचास्य ध्यानपूर्वकं ३७ समभ्यर्च्य बुजवरैः नेत्रेणा
भ्यर्च्य शूलिनं शिपिविष्टात्स्वयंतुष्टाच्चक्रं लेभे सुदर्शनं ३८ तेनाजो निहता देव्याः कोटिशो वलवत्तराः हिरण्यासश्च कशिपुः कालकं जापु
लस्तजाः ३९ मधुकैटभसंज्ञाश्च मुरकं सादयः पुरा कर्मदेवेषु सश्रेष्ठमवाप ज्येष्ठपूजया ४० ब्रह्मणापि महादेवः पूजितो भक्तिभावतः
अलभत्सृष्टिसामर्थ्यं वेदजालं महेश्वरात् ४१ इंद्रोऽपि वज्रं लेभे वै श्रीमहादेवपूजया च त्रासुरसमुद्भूतां ब्रह्मवध्यामवाप ह ४२ दधौ संपू

शिवरहस्यअष्टः जपन्सो वतस्मात्पाद्विमोचितः गुरोर्भार्यापहरणात्त्वभार्याणां विवर्जनात् ४३ रोहिण्यमतिकामेन जायेत्यसमपद्यत चंद्रो यस्मिन्निर्मुक्तो स
 अ० ६ यैः कुशद्विमोचितः दक्षो विनिंदनात्तं भोलिंगार्च्यो तो विमोचितः दधीचिर्मैकणोगार्ग्यो कण्वो मेधातिथिर्मुनिः ४५ गौतमः कवषो धौ स्यो उपमत्सु
 ७ महामतिः क्षीरवारिधिमासाद्य मोदते शंकरार्चकः ४६ मार्कंडेयो विजिग्येयमसर्वभयप्रदं विश्वनाथार्चने नैव सोऽधिपः कलशे द्रवः ४७
 दुर्वाससस्तपोवृत्तिरीशानुग्रहतो द्विज तथैवात्येन पतयः सोमसूर्यान्वयोद्भवाः ४८ समभ्यर्च्य महादेवं लेभिरेवांछितानि हि भुक्तिमुक्तिप्रदं पुंसां
 विजयारोपदं सदा ४९ कालमृत्युप्रहरणं महादेवस्य पूजनं न विना शंकरस्यार्चा भुक्तिमुक्तिरिति सिध्यतः स्वर्गं पुत्रं पशवं च श्रीमहादेव पूजनं
 भक्त्या विल्लैः समभ्यर्च्य भस्मरुद्राक्षभूषणः महापापैर्विमुच्येत किंपुनश्चोपयातकैः भृगुरुज्जीवयामास स्वभार्यानिहतां पुरा ५२ विष्णुच्छ
 द्रतया पूर्वसुरकार्यार्थसिस्थये शशापविष्णुं विप्रो सौ सदा भर्गपदाश्रयः ५३ मुनयोगणपाश्चैव अन्ये चैव सुशसुराः लेभिरेवांछितामेव त
 स्मात्त्वमपि पूजय ५४ शिवस्य लिंगं दयितं विल्लैर्भस्माक्षभूषणः सत उवाच विष्णुस्त्रीवधनिघृणो जनिजरा नाशप्रदं शापमप्यागाद्वैत्यवैः
 सुराजि विजितैः संप्रार्थितो सौ भृगुः तेषु स्थानवरं दिदेश कृपया तद्विष्णुरालोक्यैव चक्रोत्कृत्य तदीयशापभयतो न्यर्वाकृपरावर्तत तामुज्जी
 व्यभृगुः शशापहरिमप्याजौ हि भर्गार्चको यो निघृण्यति कुत्सिता सुनितरं देवैस्तदा दुद्रवे देत्यानाह गतव्यथांश्च निरुजं प्रापद्यथा यो दुतं पा
 ता लेनि वसंतु भोगि निलये शंभोः पदाब्जार्चकाः ५६ इति श्रीशिवरहस्ये भीमाख्ये अष्टमांशे षष्ठोऽध्यायः ६ ॥ ५ काश्यप उवाच अमृतर
 क्षितं देवैः नाकसद्गनि सर्वदा उदापुधधरा देवाः तद्रक्ष्यं त्यनिशं द्विज १ निद्रानं द्रादिरहिताशक्रस्याशावशेन हि तज्जयोपायमेतत्ते क
 थमाम्यं डजेश्वर २ त्रिपुरावंचितास्तेन विष्णुना वंचितो वली मोहयामास तं त्रेण कुशास्त्रेणासुरांस्तदा पाषंडान् तान् स्वयंचक्रे शिवभक्तान्
 जितेन्द्रियान् शिवार्चनपरिभ्रष्टान् भस्मरुद्राक्षवर्जितान् ४ पंचाक्षरेक्षितांश्चक्रे रुद्राध्यायविवर्जितान् कृत्वेव यो धयामास तेन जिणे
 हरिः पुरा ५ स्वयंगर्वेण तत्पाज शिवचिह्नानि शूलिनं वीरभद्रेण निहतो दक्षयज्ञे पुरा हरिः ६ तृतीयांशे सकथितो विस्तारश्चां डजेश्वर तेन पा

रामः
 ७

येन सहारिः निहतः शूलपाणिना ७ मत्स्यकूर्मवराहादिनारसिंहतनुर्घपि यः शोभवाचारहीनान्याषंडान्कुरुते नरान् ८ कुरुतर्कवाक्यैर्यो मर्त्यो
 विप्रो वानरकं व्रजेत् अधोमुखोर्ध्वपादे सौलंकोहर्निशं मलैः ९ यः शंकरं श्रावयेत् भक्तिभावान्महेशितुः स यात्येवाश्रुनरकं स चायं पापकृ
 त्तमः १० सर्वेषां निष्कृतिः प्रोक्ता पापानां नरकापहा शिवद्रोहः शोभवानां द्रोहो वानरकावहः ११ नरकोत्तारणं नृणामेव जातु भविष्यति शिवद्रोहेषु
 सर्वेषु शरण्यः शिव एव हि १२ सोमो च कोमहा देवः शिवद्रोहेषु सत्तम सहमानतया सर्वभक्तानां पापनाशकः १३ नान्येषां निष्कृतिः प्रोक्ता शिवद्रो
 हेषु सत्तम तस्मात्तं शरणं ग्राहिसर्वासि स्थिं प्रयच्छति १४ विद्यां हृद्यां वहाम्येव तव पंचाक्षरं त्मिकां पंचाक्षरं परो मर्त्यः शिवज्ञानाय कल्पते तेन मु
 क्तो भवत्येव विद्यया द्योतते तं डज पित्तैवोपदिशेन्मंत्रं गायत्र्याः सममेव हि १६ गायंते तत्रायते यस्माद्गायत्री भर्गविन्दिता संसारभंजको भर्गः शिव एव
 ति निश्चितः १७ पंचाक्षरं च गायत्री श्रोतमंत्रं ह्यं स्मृतं उभयोर्देवतं यस्मान्महादेवो महेश्वरः विप्रैरेव सदा मंत्रो जपनीयः प्रयत्नतः स्त्रीश्रुद्धानां
 नमो तेन जप्यः पंचाक्षरः परः १८ अभावे तु पितुः पुत्रततिता पुत्र एव हि अन्ये वा ज्ञातयो विप्राः शोभवा चान्यतः सुत २० यथैवोपनये शस्त्रं तथा प
 चाक्षरेऽपि च गायत्री वत्सदा जप्यो मंत्रं राजाय मुत्तमः २१ तस्मात्तवोपदेश्यामि मंत्रं पंचाक्षरं परं मंत्रेणानेन देवेशं यः पूजयति शंकरं २२ सर्वपापविमु
 क्तश्च जायते नात्र संशयः पंचाक्षरं सतारं यो प्रजपेत्प्रीतिपूर्वकं २३ सनुमुक्तो भवत्येव षडक्षरं समाश्रयात् पंचाक्षरं घ्याननिरतो पंचाक्षरं जपादरः
 महापापपुत्रो वापि युक्तो वा पुपपातकैः विमुच्यते सद्य एव राहुमुक्त इवोदुराट् न गायत्र्याः परो मंत्रो न तु पंचाक्षरान्मनुः द्विजत्वे सा च वै प्रोक्ता
 गायत्री भर्गो देवता २६ शिवप्रसादसिद्ध्यर्थं श्रीमत्पंचाक्षरो मनुः द्विजानामभयं मंत्रं सर्वेषां मनकाम्यकं २७ तांत्रिका वैदिकाश्चैव भागतो वाय
 यारुचि द्विजाण्यो महादेवः मनुर्जाप्यो द्विजस्मृतः २८ तस्माद्विजानां मंत्रो द्वौ प्रसादद्विजकृद्द्वौ यस्य देशशोभवे प्रोक्ता सर्ववर्णी मरस्त्रियः २९
 शिवप्रसादसिद्ध्यर्थं जपनीयो मनुः परः स्त्रीभिः श्रुद्दैर्नमो तेन जपनीयो महामनुः गायत्रीति द्विजातीनामेवं त्रैवर्णिकेऽपि नान्येषां श्रुद्द्विजातीनां
 मंगलानां जपे स्मृता श्रुद्रो जप्या तु गायत्री नरके पच्यते चिरं जातिप्रसादजनको मंत्रो द्वौ शोभवी स्मृतौ ३२ वेदमाता च गायत्री वेदमध्यगता स्वयं

शिवरहस्यं तस्मान्मंत्रद्वयं विप्रसर्वथा श्रुतिमध्यगं ३३ प्रलये समनुप्राप्ते वेदालीयं त्रयत्रैवे गायत्र्यामेव गायत्री भर्गशब्दे शिवात्मके ३४ शिवपंचाक्षराकारः
 अ०७ पंचवर्णाशिवात्मके वर्णाः पंचाक्षरस्यास्पृश्यास्पृक्तमनः शिवे ३५ लीयंते किल कल्यांते प्रणवो हृदये स्थितः तस्माच्छ्रुतिषु सर्वत्र शिवो गीतः सदा
 शिवो ३६ ईशानः सर्ववीद्यानामीश्वरः सर्वभूतकृत् ब्रह्मैव सर्वदा शंभुः ब्रह्मणो धिपतिः शिवः नकारेऽपि च लीयेत सद्योजातास्पृक्तेशिवे मकारे
 पि च लीयेत वामदेवास्पृक्तेशिवे शिकारेऽपि च लीयेत अघोरस्य महेश्वरे वकारेऽपि च लीयेत शिवे तत्पुरुषात्मके ३७ यकारेऽपि च लीयेत सर्वांगेऽपि च शं
 करे एवमेव महामंत्रं अविमुक्तो विशेषतः ४० सत्तारस्तारको मंत्रः शैवेभ्य उपदिश्यते सन्न जीवेभ्य एवैशदृशने नैदया लुना ४१ नातः परतरो मंत्र
 स्तारकः पारमेश्वरः यस्माद्बुद्ध्या र्यमाणेऽपि शिवरूपे विभासते ४२ शिवस्वरूपभासेन सत्तु साक्षाच्छिवो भवेत् वर्णेभ्योऽपि परं सारं तारं शिवमयं विदुः
 ४३ अविद्याकर्मपाशेभ्यस्तारणात्तारमेव हि वर्णाः त्वन्पुंसगुणानिर्गुणं तारमेव हि ४४ सत्तारं वर्णसहितं शिवरूपावभासकं शिवस्फुटिगुणं सा
 क्षात्तारमेव हि केवलं ४५ एकाक्षरं यत्प्रणवं तत्तारं समुदाहृतं तदेवोद्गीयवाक्येन सर्वश्रुतिषु गीयते ४६ तदेवानंदकंदोऽस्य सर्वशब्दावभासकं ॥
 संशीलयन् परं याति शिवमेव हि निर्गुणं ४७ गायत्री मंत्रसारं द्विजकुलतिलकाकारसिंघत्वदायी मंत्रोऽयं शिवतोषकृत्सुविहितो वेदांतभोगेषु
 पि तारोऽयं परनिर्गुणप्रकरणेशब्दादिरेवैष वैभिक्षणाभयशंभवात्मकहृदा संशीलितो मुक्तिदः ४८ इति श्रीशिवरहस्ये भीमारेखे अष्टमांशे स
 त्तमोऽध्यायः ७ ॥ पतंग उवाच प्रदेहि परमं मंत्रं संसारोत्तारकं गुरो येन मुक्तो भवाम्यद्य संसारादघसागरात् १ सिद्धिं च साधये कां प्रसादा
 त्परमेश्विनः मातुरा नृण्यमिच्छामि प्रसादादेव शूलिनः त्वतो मंत्रमिमं लब्ध्वासं पूज्य परमेश्वरं पितः प्रसादं कुरु मेश भवस्त्वमहामुने ३ शंभ
 वो यदि विद्येयं लब्ध्वा शंभोः प्रसादकृत् यः पुत्रः पितरं त्यक्त्वा शंभवं ज्ञानपारगं ४ पंचाक्षरं चान्पमुखा लब्ध्वासं पूजयेच्छिवं स नैवाधिकृतो भू
 यात्प्रसादात्परमेश्विनः ५ तत्त्वविद्विश्च कथितं शिवोऽप्याहैवमेव हि अशंभवो यदि पितृपुत्रश्चैच्छंभवो भवेत् ईशंभवादेव तन्मंत्रं गृणही
 याद्वैदिकौत्तमात् नाविद्वत्पितृतो मंत्रमित्याह परमेश्वरः ७ तस्माच्छिवो दितो मार्गः हेरं वायुपुरा मुने ददौ शिवे शिवायै सः स्कंदाय प्रददौ शिवः

रामः

८

गणानां प्रददौ मंत्रं पंचाक्षरमनुत्तमं भर्तुः सकाशाद्धार्यापिलब्धमंत्रं शिवं जपेत् १८ नमो ते नैव शूद्रोऽपि यत्तस्त्रीसम उच्यते शूद्राणां नैव मंत्रेषु
 अधिकारो मुने किल १० पंचाक्षरे न वै शूद्रानधिकृत्य वदेत् गुरुः तन्मे वद विशेषेण संशयोऽस्मिन् हि कश्चप ११ सत्त उवाच ततः पतगराजस्य
 श्रुत्वा वचनमौदृशं पद्मजातसुतः प्राह तदुद्धोधकरं वचः कश्चप उवाच सत्यमुक्तं त्वया पुत्रगुह्याद्ब्रह्मातरं वचः तदद्य संप्रवक्ष्यामि यथा शि
 वमनोरथं १३ विरक्तानां तु शूद्राणां शंभवाचारवर्त्मनां गुरुत्वेन द्विजः शूद्रैः परिग्राह्यो न शूद्रजः १४ विप्रोऽपि शंभवोऽयुक्तं शूद्रं भस्माक्षधारिणं
 परीक्ष्य नियतं धर्ममग्राह्यं संकरं न च १५ शिवालयं ततो गत्वा शिवतीर्थं निषेव्य च सन्निधौ दक्षिणामूर्तेः भूर्जपत्रे लिखेन्मनुं १६ त्रिवारं वाचयेद् द्विप्रः
 शूद्राद्विधवयापि च नमो तं विधवा शूद्रौ तथा न्येद्विजवत्सृताः १७ न स्वयं न हृदे त्कर्णे शूद्रस्य द्विजसत्तमः स च शिष्यो भवेच्छूद्रः गुरुर्विप्रो न संशयः १८
 एवमाहुः पुराचार्याः शिवाभिमतमुत्तमं स्त्रियोऽपि भर्तुः मुखतः प्राप्य मंत्रमिमं जपेत् १९ अन्ये वर्णास्त्रियोऽप्येवंपि नुः प्राप्य महामनुं जपेयुः पूज
 येयुः श्वमंत्रेणानेन शंकरं २० विल्वपत्रैः प्रसूनैर्वी त्रिवारं स हृदे व वा मृत्लिङ्गे रसलिंगे वा धातुजे नार्मदेऽपि वा रत्नलिंगेऽपि वा सम्यक्स्थावरे
 वाचरेऽपि वा स्वयं भवेद्वा देवे वा आर्षे वा मानवैः कृते २२ उत्तरे उत्तरतो त्कर्षात् पूजनीयः सदा शिवः लिंगेऽप्येतेषु भक्त्यैव नियमाच्छंकरा चर्चकः २३
 स्फाटिके पूजितः शंभुः प्रददाति च वाञ्छितं लिंगार्चने न सकलं वाञ्छितं प्राप्यते नृणां सर्वे लिंगार्चने नैव प्राप्यते हि मनोरथाः शिवस्य लिंगपूजे व
 मुक्तिदा श्रुतिदर्शिता २५ आमनंतं तु जश्रेष्ठ जावालश्रुतयो ध्रुवं शिवलिंगमनभ्यर्च्य न पेयं जलमप्यणु २६ फलं वा यद्यदा भोज्यं अन्नं वा शंकर
 र्षितं भुंजीयाच्छ्रीमहेशाय न्य निवेदितमुत्तमं अनभ्यर्च्य महादेवं योऽस्माति फलमेव वासरे तो भक्षिनरके तिष्ठत्याभूतसंज्ञवं २७ यद्यदन्हाकरोत्या
 पंपचतापत्रयात्मकं तदन्हा प्रतिमुच्येत शिवलिंगार्चने न हि २८ प्रदोषेयः शिवं दृष्ट्वा परिपूज्य स भक्तिभाक् द्वित्रैर्वी विल्वपत्रैर्वी नीरैर्वीपि महेश्वरं
 ३० सोमवारे तथा सायं शतजन्माघनाशनं कालाष्टम्यां कालकालं सायमभ्यर्च्य शंकरं ३१ भूतायां वै भूतनाथं सायमभ्यर्च्य शंकरं नैवेद्ये निशि
 भुक्त्यैव सर्वथा गणयो भवेत् संसाररोगनिर्मुक्तः मुक्तये कल्पते नरः तथा पर्वस्वपि शिवं ग्रहणे सोमसूर्ययोः ३३ समभ्यर्च्य मरुत्त्रेऽष्टं सर्वलोके

शिवरहस्यअध्यापिध्रुवं यावज्जीवं समभ्यर्चयन्मुक्तो भवेन्नरः ३४ प्रमादादेकदा तत्त्वाशिवलिंगार्चनं सुत वापयित्वा शिरः केशान् प्राशपगव्यादिपंचकं
 अ० ८ ३५ रुद्रैर्होमं हुने देवं वरुणा सर्पिषा द्विजः स्वसूत्रोक्तेन मार्गेण कृत्वा पूर्वा पराक्रमं ३६ शंभवं भोजयित्वैकमुपोष्याभ्यर्चयन् शूलिनं पूर्वा
 हापरहेचैव कृत्वा पूजाद्वयं पुनः ३७ भुंजीत शंभवैः सार्धं नैवेद्यं यच्छिवार्पितं तत्पापमुक्तो भवति इत्याह परमेश्वरः ३८ शिवार्चनपरित्या
 गो महापापं प्रकीर्तितं निष्कृतिर्विदिता शास्त्रे महापापे क्वचिद्विज ३९ प्राणांतं नततो घोरं नरकं प्राप्नुयान्नरः गृहीत्वानियमं विप्रो शिवलिंगा
 र्चनक्रमे ४० वरं प्राणपरित्यागः छेदनां शिरसो द्विज अनभ्यर्च्य महादेवमन्नं नाशयेकदा च न ४१ एवं नियममास्थाय तत्त्वात्तच्छंकरार्चनं ॥
 तत्प्राणो न शुभे तमृतो नरकमिच्छति ४२ तस्मादतद्रितो लिंगे पूजनीयः सदा शिवः शिवप्रसादजनकं शिवलिंगस्य पूजनं ४३ भुक्तिदं मु
 क्तिदं चापि ज्ञानदं सर्वदानृणां अवश्यं तद्विजातीनामित्याह शशिशेखरः ४४ नान्यदेवैः समं शंभुं पूजनं ये द्विष्वनायकं परावो ब्रह्मविष्णवाद्याः
 तैः समं पतिपूजनं ४५ न कार्यं सर्वथा सर्वैः न प्रसादकरं हितं मत्वारुद्रेति मंत्रेण श्रुतिः पूजां निषेधति ४६ सहा कानां र्चनं शंभोः नैव कु
 र्यात्सुरांतरैः नरकावहमेवाद्यनात्र कार्या विचारणा ४७ विश्वाकारा सर्व एव स तु विश्वाधिकः शिवः एकः शिवस्तथा द्वे तौ द्वे तवार्त्तापितत्र न
 तस्मात्सं पूजयेच्छांगलिंगमेव पिनाकिनः शिवलिंगार्चने नैव शिवस्तुष्यति नान्यथा ४८ अन्येपि बहवो धर्माः शिवप्रोक्ताः प्रददाति स हेश्वरः ४९
 अन्येपि शैवधर्मा ये वक्ष्यामि सार्धं नाशकाः करोतु वायथा जोषं नैतत्पाज्यं कदापि च ५० प्रसादं लिंगे प्रसादजनकं शिवलिंगार्चनं द्विजः ५०
 लिंगे र्चितो महादेवो दरिद्राद्यैर्विशेषतः भक्तानां सकलाभीष्टं इत्येवं समं कृत्वा वरमा प्राणसंक्षयं पूजनीयः शिवो लिंगे ज्ञानमुक्तिमभीष्टु
 मिः श्रीस्कंद उवाच यः पूजयच्छिवकलाविलसत्तुमौलिलिंगं महाशयपथपूर्वकमेव विप्रैः प्राशं जलं न च फलं न च भोज्यमन्नं लिंगा
 र्चनोऽस्ति नरहो नरकप्रदेव ५४ कः संतरेत भवमेतदसारसारं शंभोः पदां बुज समर्चनतो विहीनः त्यक्त्वा सुरांतरमनुत्तमचंद्रमौलिलिं
 गार्चनेन सकलां श्रियमश्नुते च ५५ इति श्रीशिवरहस्ये भीमाख्ये अष्टमांशे अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ गरुड उवाच किं वा प्रसादजनकं

राम

२

महादेवस्यैवमुने तच्चरिष्यामिभक्त्यैवतद्वदत्वंगुरोमपि १ श्रीस्कंद उवाच गरुडस्यवचः श्रुत्वाकश्यपः प्राह तं पुनः विनताननयंदृ
ष्ट्वा विनतं नियतो मुनिः २ शिवप्रसादजनकं भस्मनोमहिमां वदत् कश्यप उवाच भस्माभ्यक्ततनुर्नित्यं पूजयेदित्दुशेखरं ३ भस्मधारण
हीनानां प्रसादो नैव शोभवः भवेज्जन्मशतेष्वेव द्विजस्यापि विशेषतः ४ भस्मधारणहीनानां ज्ञानं नैवोपजायते ज्ञानां गत्व मिदं भस्मसृष्टुमीशे
नमुक्तिदं ५ भस्मभस्मेतियोन्नूयात्सतु पापैर्विमुच्यते भस्मनायादपर्यंतं यः स्नानिनियतं सदा ६ सतु संतरते घोरं संसारं दुःखदं नरः द्विजो
वर्णागृहस्थो वायतिर्वापिवनाश्रमो त्रिकालं भस्मनिरतो देवदेव प्रसादभाक् भस्मस्नानविहीनात्मा कृत्वा कर्माण्यपि द्विजः ७ नैव तत्फ
लमाप्नोति कुर्वन् यत्किंचिदप्येव प्रत्येवेति द्विजो वापि भवत्येव न संशयः ८ भस्मप्रभावे वेदांतैः सर्वदा प्रतिपाद्यते अथर्वशिरसि स्वेवं भस्म
प्रोक्तं हि पावनं १० शिरोऽथ तमिदं भस्मस्नानमापादमस्तकं अग्निरित्यादिभिर्मंत्रैः स्नात्वा पापैर्विमुच्यते ११ यो वाको वां त्यजो वापि नित्यं भ
स्मतनुर्भवेत् समहेशप्रसादस्य पात्रं भवति निश्चितं १२ द्विजो वा पुन माचरो भस्मस्नानविवर्जितः यो भस्मधारणं दृष्ट्वा नाभिर्नंदति दुर्मतिः
१३ तस्योत्पत्तौ च सांकर्यमनुमेयं विपश्चिता यतिर्वेदांतनिष्ठोऽपि भस्मधारणवर्जितः १४ पठन्वा पाठयन्वापि नैव तद्ज्ञानमाप्नुयात् जीवांते
कंपरं ज्ञानं भस्मस्नानेन जायते १५ भस्माभ्यक्ततनुर्नित्यं त्रिपुंड्रपरिचिह्नितः स तपस्वी सदानाहो सर्वकर्माहं को भवेत् १६ त्रिनेत्रदयया
पात्रं पवित्रो भवति ध्रुवं मित्रभूतः सुराणां च भवत्येव न संशयः १७ भस्मधारणहीनो यः शिवलिंगं समर्चयेत् न तस्य पूजां गृह्णाति महादेवः
पराङ्मुखः १८ भविष्यति न संदेहः त्र्युतप्रत्येवेति च सर्वदा सर्वकालेषु भस्म धृक्पावनः शुचिः यः स्नानिस्नानदशकैः विद्यावुध्यापि मानवः
भस्मस्नानाद्विनिर्मुक्तः सोऽशुचिः सर्वकर्मणि २० पवित्रतरमेतद्वै भस्मेव श्रुतिचोदितं श्रौतानलोद्भवं भस्म महापापनिवर्तकं २१ मुक्तिदं
ज्ञानदं पुंसां अग्निरित्यादि मंत्रितं भस्म धृत्यैव संध्यापासधिकारी न संशयः २२ अधृत्वा यदि न द्रुस्म संध्यां कुर्याद्विजाधमः भस्म धृत्वा
पुनः संध्यामाचरत्संध्ययोर्द्वयोः २३ आस्थं यज्ञं तथाहीमो विवाहोपनयादिकं देवताभ्यर्चनं नित्यं काम्यस्वाध्यायतर्पणं २४ सर्वभस्म

द्युगोवाशुसर्वेषांफलमश्नुते सतपस्वीसदापात्रं सर्वान्तरयेन्नरान् २५ भस्मधारणमेतरेणदुःखतरानिमानवः अशुचिभिर्निमयीदोभ
सधृक्पावनोभवेत् २६ अभक्ष्यभक्षणं कृत्वागत्वागम्यामपि द्विजः भस्मनः स्नानमात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते २७ वराहं मूषिकं चालं उन्मत्तं
श्वानरसभौ स्पृष्ट्वा दृष्ट्वा द्विजेनित्यं भस्मस्नानं समाचरेत् २८ उदकीं सूतिकां दृष्ट्वा यः स्नाति शिवभस्मना भस्मस्नानेन पापानां राशिर्वै
भस्मसाद्भवेत् २९ भस्मधृक् सर्वदा पूज्यो यथा शिवमयो हि सः संध्ययो रथ मध्याह्ने निशीथे भस्मधृक् भवेत् ३० साचारेऽपि दुराचारे भस्मधृक्
क्यावनो भवेत् भस्मत्रिपुंड्रसहितो नित्यमर्च्य शंकरं ३१ तेन दत्तं जलं पुत्रसाक्षाद्गृह्णाति शंकरः हं गृह्णाति च सुराकव्यं पितृगणास्तथा ३२
भस्मधारणमात्रेण शिवस्तस्मै प्रसीदति प्रसादः शंकरो यस्य मुक्तिस्तस्य करे स्थिता ३३ दानं यद्दीयते दानायां गृह्णात्यपि वै द्विजः भस्मधारण
मात्रेण उभयोर्वर्धितं फलं प्रातस्तपजतियो विप्रो भस्मना पादमस्तकं त्रिपुंड्रधृक् समं त्रैश्वसप्तभिर्निशि पातकैः ३५ त्रिषां पुं त्रिपुंड्रां कः रा
त्रिपापाद्यपोहति मध्याह्ने पितृप्राप्तः पातकैर्विप्रमुच्यते ३६ सायंकाले भस्मधारी अपराह्णं दद्यात्सदा मुक्ते भवति गोरीशः प्रियकृत्स
भविष्यति ३७ भस्माभ्यक्तं ननु भवेदथ महा रुद्राश्च माता धरो रुद्रा ध्यायजपादरः शिवमहापंचाक्षरं सादरः श्रीमन्मंत्रं वक्त्रं पादपंकजवरे
ध्यायन् विमुक्ते भवेत् पापो धाद्रवसागरात् हरमहादेवाश्च याद्रावतः ३८ लिंगं शांतं मयारबिल्वजटलैरक्तां वृजै रचयन् दुर्भिक्षप्रभवे महाघग
णनातूलानलो वै भवेत् विघ्नाद्रिं त्वथ नाशयेज्जनिजरारोगप्रणाशो भवेत् एवं देवमहर्निशं विभवतो भुक्तिं लभस्वा दरात् ३९ इति श्रीशिवरहस्ये
भीमाख्ये अष्टमांशे नवमोऽध्यायः ॥ १॥ काश्यप उवाच भस्मनः पंचनामानि श्रुतिगीतानि वै द्विज विभूतिर्भसितं भस्मधारं रक्षेति चक्रमात् १ भासकज्ञान
दानेन भस्मे तत्कीर्तितं सदा ऐश्वर्यदानात्सा भूतिः भसितं पापनाशनात् २ क्षरं पापक्षरणतो रक्षारक्षणतः स्मृता भस्मना मे श्वरेणाथ पंचधैतत्कीर्तितं ३
जावालैर्नितरामुक्तं भस्मपापभयापहं भस्ममुक्तिप्रदत्वाच्च प्रसादकरणं महत् ४ यो भस्मरहितो विप्रः स एव श्रुपचोत्पजः स नित्यसूतकी भूयाद्भस्मधारणव
र्जितः ५ तेनाधीतं तथैवेष्टं जप्तं सर्वच निष्फलं आमनंतिसदा भस्मश्रेताश्च तारशाखिनः ६ आमनंतिसदा भस्म अर्थवशिरसि स्थिताः आमनंतिसदा भस्म

दृढज्जावालशखिनः श्रुतयोभस्ममहात्म्यवदन्तिवहुधाद्विजमुनयोब्रह्मविष्णवाद्याभस्ममहात्म्यवेदिनः ८ देवैः सदैवसुष्टुतंभस्मेदंयावनं
 परं ब्रह्मणाविष्णुनेन्द्रेण घृतं रुद्रेः सदैवहि ९ देवस्त्रीभिर्घृतंभस्मसर्वदानत्रिपुंड्रवत् देव्याचगणयेनैवस्कंदेनचघृतंपरं १० स्त्रीभिर्घार्यमिदं
 भस्ममंगलंतद्भुवोरसं सभक्तकाभिः सततं शिवाराधनसाधनं ११ ज्ञानांगत्वेन कथितं सर्वदायावनं परं श्रोतं त्रिपुंड्रमेवेदं तत्कृतं तन्नरकं व्रजेत् १२
 ऊर्ध्वपुंड्रं मृदा कुर्वन् द्विजोपि श्वपचाधमः ऊर्ध्वपुंड्रं भ्रमेणापि नैव कुर्याद्विजः सदा अश्रोतमूर्ध्वपुंड्रं स्थान्धार्य सर्वथा द्विजैः ऊर्ध्वपुंड्रेण यः कु
 र्याच्छिवलिंगसंपूजनं १४ स पापभाक् भवत्येव नात्र संदेहकारणं शिवप्रसादजनकं भस्मधारणमुत्तमं १५ शिवप्रसादजनकं त्रिपुंड्रपरिधारणं
 शिरोललाटवस्त्रमृदोर्द्वयोरेख्यं त्रिपुंड्रं धृक् स एव प्रियकृच्छ्रेष्टमहेशस्य गणेश्वरः यो भस्मधारणं तत्कृतमृदोर्ध्वपुंड्रं धृक् नरः १७ स नरो जा रजो
 विप्रः स एव श्वपचाधमः भस्मना पूतफालोपः स तपस्वी स तु द्विजः १८ स एव प्रेमसदनं मदनान्तकस्य च भस्म धृक् पूयते पापैर्महद्भिरपि कृत्स्न
 शः १९ भस्मफालं त्रिपुंड्रं कंदहृत्वा भीतो यमः सदा वृगणाश्च पिशाचाश्च ग्रहाश्चैव विनायकाः २० ते नरं नोपसर्पन्ति सर्वदा भस्मधारिणं भस्मधा
 रणमात्रेण सदा शाम्पन्ति वै ग्रहाः २१ पंचाक्षरेण यो भस्म अभिमंत्र्यैव धारयेत् ओर्ध्वैः शुक्लैस्तथा पापैर्मुच्यते नात्र संशयः भस्मेव परमं तुर्यं यावनं ज्ञान
 भासकं यो विनिंदति भस्मेदं स निंद्याये निमाप्नुयात् २३ भस्मदिव्यं त्रिपुंड्रं कं भोजयित्वा तु सांभवं स भोजयति गौरीशं तेन तुष्टो महेश्वरः पवित्राणां पवि
 त्रं हि भस्मेव द्विजपुंगवं न भस्मात्पावनं तं त्रिषु लोकेषु विद्यते २५ न भूत्वा प्रमदं नैव इति श्रुत्यनुशासनं भस्मना पूजयेत्लिंगं न्रवकेण समुच्यते २६
 सर्वस्मादपि पापेभ्यो समुक्तो मोचयेत्परां स जीवन् शिवतामेति साक्षादुद्रसमो भवेत् २७ नित्याशुचि मिदं देहं भस्मना शुचिभावो भवेत् भस्मात्तद्वि
 हायैव मन्यं पुंड्रं धरेद्यदि २८ मुक्तिं विंदेत्तच्चेदस्मात्सागरे संप्लविष्यति विधयानेन नित्यत्वं यदि विंदेत्मानवः २९ भस्मस्नानविहीनो यः स भवेन्मायया
 च्छतः यो भस्मस्नानपुक्तो भवति सूरनरो स द्विजो वा धर्मो वा नैवान्यो भवत्यत्र मोदजनकं ज्ञानं महत्प्राप्नुयात् घृतोर्ध्वफलके ललाटतटके पाद्मामृदोर्दो
 रतो निर्देग्धाखिलवंशसंकरमहापापौघदुरौघयुक् ३० यो भस्माभ्यक्तदेहो भवति जनिरा नाशपापाद्विहीनः पापैस्तापजदुःखभागनिकरात्स्नानं मह

शिवरहस्यं अ० १० हिंदति भुक्तासौरयमतीवशंकरगणश्रेष्ठोष्टरस्याहनिःभूयादेवमहाप्रभावसहितोविप्रोयमुक्तोभवेत् ३१ इतिश्रीशिवरहस्येभीमारख्यअष्टमांशेभस्मप
 ११ हिमानामदशमोऽध्यायः १०॥ कश्यपउवाच रुद्राक्षधारणं पुण्यं शिवप्रीतिकरं सदा प्रसादजनकं साक्षाच्छंभोर्नित्यं पिनाकिनः १ रुद्रनेत्रसमुद्भूता
 रुद्राक्षतरवोभवन् विंदवस्त्रेपुरेयुत्थेमीलिताक्षेणशंभुना २ पतिताभूतलेवत्सतेभूमौतरवोभवन् द्वात्रिंशदक्षजातीयासकलाः सुविरहताः ३ ब्राह्म
 णक्षत्रियोवैश्याश्चूडाक्षादनिविश्रुताः ब्राह्मणाश्वेतजातीयाक्षत्रियारक्तवर्णकाः ४ वैश्याः पीतास्तुविज्ञेयाः शूद्राः कृष्णाः प्रकीर्तिताः नतद्वर्णक्रमे
 णैव धार्यावर्णैरनुक्रमत् ५ ब्राह्मणेविभ्रूयान्मूर्धिसर्वांगेषु विशेषतः क्षत्रियोपि च वक्षस्सुवाकोरपिशेषतः ६ वैश्यः कंठे वक्षसि च शूद्रो मूर्धनि धारयेत्
 ब्राह्मणैरपि सर्वांगे धार्यं त्रैयं च केण तु ७ अघोरैरप्येवमंत्रेण क्षत्रियो धारयेच्छुभान् वामदेवतिमंत्रेण वैश्वे धार्याः सदाक्षकाः ८ शूद्रः शिवेति नाम्ने
 वष्ट्वा मुक्तो भविष्यति यतिस्तु प्रणवेनैव स्त्रीणां पञ्चाक्षरेण तु ९ सभक्तकाकं दृष्ट्वा कं चाक्षमुत्तमं पाकदिकरणे योग्यं राजसापि परिप्लुता रत्ने
 स्वर्णेन वा धार्या रजतेनाथ वा सदा सूत्रेण क्षौमजेनापि सर्वे धार्या यथा रुचि अशुचिर्वा शुचिर्वापि सर्वा वस्था गतोपि वा रुद्राक्षमालाभरणः पवित्रो
 नात्र संशयः १२ त्रिनेत्रप्रियपात्रं स इति शास्त्रविदं मतं एकाननः शिवः साक्षात्तं दृष्ट्वा शिवसाद्वैत् १३ द्विमुखं पार्वतीशंभुः तत्तृत्वा पापमेचितः त्रि
 मुखो वह्निरूपात्मा तं दृष्ट्वा भक्ष्य पापभुक् १४ चतुर्वक्त्रस्वयं ब्रह्मा तं दृष्ट्वा ब्रह्मलोकगः पंचवक्त्रः स्वयं शंभुः तं दृष्ट्वा पंचमौ पातकैः १५ विमुच्येत क्षणे
 वैवस्वाक्षात्रक्षप्रसादभाक् षडाक्षं स्कंददेवत्वं दृष्ट्वा स्कंदसलोकगः १६ सप्ताननं स्वयं देवी तं दृष्ट्वा वह्निलोकगः अष्टाननं तुरुद्राक्षं अष्टमूर्तेः
 प्रियं सदा १७ तं धारणा दष्टव सुलोके सोमो दत्ते चिरं नवाननं स्वयं भीमः भीमपापैः प्रमुच्यते १८ दशास्यं च सदा दृष्ट्वा नयामीयाति यातनां एकादशास्यं ननं
 रुद्राक्षं तद्वोके निवसेच्च दृक् १९ द्वादशास्यं सोमधाम प्रदोषाघविनाशकं त्रयोदशास्यं पापघ्नं दृष्ट्वा विष्णुपदप्रदं २० चतुर्दशास्यं रुद्राक्षं शिवज्ञानप्रदं
 शंभुं एवं चतुर्दशमुखं रुद्राक्षं धारयेत्क्रमात् २१ सर्वपापैर्विमुक्तश्च पश्चान्मुक्तो भविष्यति द्विजो वा श्वपचो वापि यो रुद्राक्षाणि धारयेत् २२ सतप
 स्वी स मूर्धन्यवद नो मुक्त एव हि सदा शिवप्रसादस्य पात्रं नात्र विचारणा २३ मुखे मुखं तसंयोज्य धार्या रुद्राक्षमालिका नो चेत्स्वतपसां हातिः भविष्यति

रामः

शिवरहस्यः देवेशं विश्वेशं रुद्रं सुक्ततः ध्यायन्मंत्रान्जपेदुद्रान्ततदर्थो वबोधतः ७ श्रीरुद्रमंत्रं प्रजपेत्तु भस्मधारणपूर्वकं भस्मधार्यधिकारिचतथारु
 अ० १२ द्वाक्षधार्यपिरुद्राध्यायजपेयोग्यास्तएव भुवने द्विजाः नान्यपुंश्चराः सर्वेनाधिकारिण एव हि ८ प्रत्युतो रुद्रमंत्रांश्च प्रजपन्त्यापभाक् भवेत् य
 १२ स्तुतुद्रान्जपेन्नित्यं ध्यायमानो महेश्वरं १० सर्वपापविश्रुत्वात्मा शिवत्वमुपगच्छति स्तेयं कृत्वा ब्रह्मवध्यां च कृत्वा मद्यपीत्वा गुरुदारांश्च गत्वा भस्म
 कृन्तो भस्मशय्यां शयानो रुद्राध्यायी मुच्यते सर्वपापैः ११ एकवारं जपन् रुद्रं पापैर्मुक्तो भविष्यति द्वितीयवारं जप्त्वे रुद्रं ध्यायन् महेश्वरं १२ गाणपत्य
 मवाप्नोति शिवस्य परमात्मनः तृतीयवारं प्रजपन् शिवे लीयेत सर्वदा १३ एकादशानुवारं यो रुद्रमंत्रं जपेद्विजः शंखमेत्यादि च जपन् क्रमादेकादशा
 दृतं जपाद्विंशे भिषेको वै शंभोः प्रियतमो मतः वस्त्रपूतेन तोयेन अविच्छिन्ना प्रकल्पयेत् १४ धारां च तं प्रकल्पेत् शिवलिंगे द्विजोत्तमः रुद्राध्याये
 णाभिषिंचेज्जपादप्युत्तमो भवेत् १६ जपाद्दशगुणं प्रोक्ता अभिषेको महेश्वरे चंदनेर्विलपत्रैश्च पूजयेद्दिदुशेखरं रुद्राध्यायादिनाम्ना च पूजयेत्पर
 मेश्वरं रुद्रैस्तु वीतदेवेशं सांवसंसारभेषजं १८ स्तुत्वा रुद्रं मेहादेवं सन्निधौ गणपो भवेत् रुद्रं हौमं प्रकुर्वीत च रुणामधुसर्पिषा १९ नामभिर्देवदेवस्य
 स्वाहोतैश्च एकपक्षं गृह्णारिष्टस्वस्पृष्टे उत्पानक्ष्मादिकं पने २० देशोपसर्गे दुर्भिक्षे राजचोराद्युपद्रवे प्रजापशुमृतौ चापि जपहोमार्चनं चरेत् २१ रुद्रं मेत्रै
 रसुतशो ध्यायं देवं पिनाकिनं ब्राह्मणैः शंभवेरेव भस्म रुद्राक्षधारिभिः २२ कारयेद्विधिवद्वाजाधनाहोवापिकश्च न गावोभूमिं हिरण्यादिप्रदेया
 शक्तिसारतः २३ शंभवेभ्यः सदारोगतापपापैः प्रमुच्यते रुद्रमंत्रं जपे योग्याशं भवा एव केवलं २४ अतिरुद्रविधानं चामहारुद्रमथापि वा कुर्यात्स
 र्वोपसर्गेभ्यो न भयं जायते क्वचित् २५ द्युतधारं पातयेत्ताविच्छिन्ना रुद्रमंत्रतः वन्हौ कुंडलेशिवं ध्यात्वा शंभवाष्टोत्तरे शतैः २६ एकादशानुवृत्त्यै वंमं
 उलंघनधान्यवान् मुक्तिः शिवमयो भूयादकामः कामः वा न्यदि २७ सर्वकामानवाप्नोति वत्सरांतेन संशयः गोष्ठे वापि नदीतीरे रुद्रक्षेत्रे शतोत्तरं
 २८ जप्त्वेतत्कर्म कृत्वापि फलं विंदेद्दशोत्तरं क्षीराभिषेकं लिंगे तु रुद्रमंत्रैः समाचरेत् २९ न भूयस्तन्यपोमानुः भविष्यति न संशयः यो रुद्रं वीनमस्ता
 रं प्रदक्षिणमथापि वा ३० कुर्याच्छिवात्मयं शंभोः संनिधौ स तु मुक्तिभाक् रुद्रमंत्रैस्त्रिकालं यः स्तुवन्नर्तनमाचरेत् संशंभोर्गणपो भूयाद्वत्सरेण

रामः
 १२

नसंशयः अविमुक्तेशिवक्षेत्रे घन्येष्वपि यथावलं ३२ रुद्रं जपन् प्रमुच्येत पापेभ्यो नात्र संशयः यो विल्वमूले रुद्रं श्रुजपेत्थाये नमहे श्वरं ३३
सकोटिरुद्रसाम्यस्य फलं लब्ध्वा विमुच्यते जावाला आमनन्त्येव महिमारुद्रजापिनः ३४ किं जप्येनामृतमिति रुद्रैरेवेति साश्रुतिः यतिश्च प्र
जपेन्नित्यं वनीचर्णी गृहीतया ३५ यावन्मोतंतु यतेः अमृतगृहमेधितः यत्र स्थितो रुद्रजापी तत्र शंभुः स्थितः सदा ३६ तस्मै वित्तं शांभवाय
दत्तं तच्छंशवे सदा गांभूमिमथ वा सो वाचनं धान्यं हिरण्यकं ३७ दत्त्वा शिवप्रसादस्य पात्रं श्रीरुद्रजापिने एकवारं जपन् रुद्रं तद्भामेशं तिमृच्छति
ग्रामे अस्मिन्ननातुरमिति मंत्रार्थपारगः शतवारं तु नगरे पुरे युतजपाद्भवेत् तत्र स्थानां शुभं भूयाद्यत्र रुद्रजपो भवेत् कुंभं संस्पृश्य यो रुद्रं सो दकं
प्रजपन् द्विजः ४० स्नापयित्वा च रोगार्तं रोगी रोगैः प्रमुच्यते बंध्या कुमारं स्तुते चातीव प्रेमास्पदं स्थिरं ४१ एवमरुद्रस्य मनघंशत रुद्रमंत्रजप्याभिषे
कनियमैः शिवपूजनेन तस्मै प्रसीदति सदा शशिरं वडमौलिराखंडलाजहरिवंदितपादयद्गः ४२ रुद्राध्यायजपानुरक्तहृदयो रुद्राक्षभस्मादरो जप्त्वा
वाष्पभिषिच्य वा शशिमहाचूडोरुलिंगं सदा मूढो वाप्यथ पंडितो यतिवरो भूयाच्छिवाग्रेसरो विष्णुब्रह्ममरुद्रणार्चितपदो नंदी शतुल्लोगणः ४३ इ
ति श्रीशिवरहस्ये भीमाख्ये अष्टमोऽंशे रुद्राध्यायप्रशंसानामष्टादशोऽध्यायः १२ ॥ काश्यप उवाच श्रीविल्वाराधनस्यापि महिमांतेव दाम्यहं ॥
श्रुणुष्वसावधानेन प्रसादप्रदमीशितुः १ विल्वः पूर्वशिवे नैव मनसा कल्पितस्तरुः संसारसागरोत्तारहेतवे यत्र पूजनैः २ पापतापविनाश
यकैलासाचलतोहरः समानीयाय भूभागे स्थापयामास लीलया ३ तमाह गौरी विनयाच्छशिशेखरमीश्वरं श्रीगौरी उवाच आनीतो यं तरुः
शंभो भूभागे केन हेतुना तव प्रियकरे नित्यं कैलासे पर्वतोत्तमे ४ रत्नालबालमध्यस्थो नमूलेषु स्थितं त्वया यथा मयि तथा प्रीतिः विल्वे स्मिन्
वशंकरः ५ सर्वदा सर्वकालेषु मया संपूजितो भवान् कैलासमौलिलिंगेषु कैलासाख्येषु शंकर ६ एतत्पत्रं मे हादेवं कोमलारक्तजैर्दलैः स
र्वेषां सुलभः केन हेतुना क्रियते तरुः ७ श्रीस्कंद उवाच इत्थं देवावचः श्रुत्वा स गौरीरमणो हरः उवाच सर्वहितकृद्देवापद्माननं प्रियं ८ अ
क्षौर्वीक्ष्याथ ता माह संपुल्लमुखपंकजः श्रीईश्वर उवाच यन्मोमान्ये त्वया पृष्टं मम मन्ये मनोरथं तच्छ्रुणुष्वमहादेवि रहस्यमिदं मद्भुतं ९ गो

शिवहस्य ८ पृष्ठं च ममेदं हि न प्रकाशयामि दंतव्या ममनेत्रसमुद्रतोमार्तोडश्रुं डविक्रमः १० सर्वेषां तेजसोराशिरीशानात्मक एव सः सचतुर्दशलोकोत्पन्नमोनाशायकलितः ११
 अ० १३ चंद्रोष्णोषधिराट्कृतो ममसमोस्तेनेत्रकः अतिफालतलोभूतनयनो लोकदाहकृत् १२ ननु पापविनाशायकलितः कश्चनामरः तदर्थं चिंतयित्वाहम
 सक्षं विल्वमेव हि १३ ममप्रियकरो नित्यं तस्मै राजो यमीश्वरि यथा त्वयि सदा प्रीतिर्विल्वेष्मिन्सहामम १४ मद्रूपो वृक्षराजो यं वृक्षाणां पतिरस्म्यहं रुद्रा
 १३ तोहमीशेति पापभेदाय सृष्टवान् १५ वक्रचब्राह्मणेनोक्ते ज्योतिर्विल्वेति पार्वति यतो मदसंभूत आदित्यः समजायत १६ विल्वो ममाक्षसंभूत उभयोर्जनक
 स्त्वहं सोमोहमेव जनकः सर्वेषां श्रुतिचोदितः ब्रह्मणो जनकश्चाहं विष्णो रिंद्रस्य पार्वति पवतो जनिता चाहं द्यावापृथ्व्योहमेव हि १७ मत्तोयतो भवन्विल्व आदि
 त्योपिमहेश्वरी वेदेपियजुषोभागे प्रोक्त आदित्यसोदरः १८ तमो नाशाय सृष्टो यमादित्यस्तपतां वरः पापनाशाय सृष्टो यं विल्वो भूतलमाश्रितः २० पापानां
 पापिनां नापि दर्शनां च नतः स्वयं पापं हरति वृक्षो सौ दर्शनस्पर्शनां च नैः २१ त्रिदलं विल्वपत्रं त्रिगुणात्मकमेव हि वल्गाविष्णुश्च रुद्रश्च वक्षपत्रं क्रमेणैषिताः
 तस्मादयं वृक्षराजो मत्प्रियः पापनाशकः सर्वेषां सर्वपापानां नाशयत्येव कृत्स्नशः २३ यथा तमोगुणं कृत्स्नं नाशयेद्विद्वि संस्थिते तथा भूमिगतो विल्वो पापनाश
 यशं करि २४ लोकानां पापनाशार्थं समानीतो मया विके कैलासमौलितो विल्वः पत्रेणार्चं तु मां जनाः २५ इत्येवं कृत्वा पापानां नृत्तान् रकदुःखितान् ससुर
 न्मानवांश्चापि मुनीनपि महेश्वरि २६ लोकपापानुतापेन समानीतो भुवं प्रियं अर्चंति मां सुकृतिनो विल्वपत्रैः त्रिशाखकैः २७ कोमलारक्तकैर्वपि शुभैः प
 रूषितैरपि तेन मुक्तिं प्रयास्यते विल्वेर्लिङ्गार्चनेन मे २८ विल्वपत्रार्चनाभावे मम पूजे वनिष्फला सर्वोपचारं कृत्वापि विल्वपत्रविवर्जिता २९ तस्मात् वि
 ल्वार्चनेनैव सर्वेषां मुक्तिदो ह्यहं धन्यः पूजयते विल्वैर्धन्यो मामभिवीक्षति ३० नाधन्यैः कीर्तयेन्मां हि पूजनेन स्य का कथा यो विल्वपत्रं संगृह्य रक्षति प्रीति
 मानसः ३१ मत्पूजार्थं महादेवि शुक्लं पर्युषितं तु वा त्रिपत्रमेकपत्रं वा पातयेद्विंशमस्तके ३२ तेन स्वयं शक्योऽप्येवमदग्रे क्रीडते गणः एकेनापि च विल्वेन सक्त
 तं पूजेत्पि मां ३३ समुक्तो मोचयेदन्यानिति विल्वमहेश्वरि सर्वपुष्पात्प्रियतरं पत्रैर्वीपरमेश्वरि ३४ विल्वपत्रैस्सदा देवि यथाप्रियतरो गुहः तथा विल्वार्चनेनैव
 सर्वेषां मुक्तिदो स्यहं ३५ कृतानंतमहापापोऽप्यनायासेन मुच्यते विल्वपत्रैश्च संपूज्य मल्लिङ्गमभिवीक्ष्यते इह प्रातः संगवमाध्याह्ने सायं चापि प्रदोषके सोम

वारेचतुर्दशपर्वस्वपिनिशेषतः ३७ विल्वपत्रैः समम्यर्च्य सर्वोत्तिष्ठं लभेन्नरः समप्रियतरो भूषात्म्यसादं च विंदति ३८ सुवृत्तो वापि दुर्वृत्तो विल्वेभ्य
 र्च्यमांशिवे ससर्वपूज्यो भवति सतपस्वी मुनिः स्वयं ३९ सर्वतीर्थेषु सस्नानः सर्वयज्ञेषु दीक्षितः स च सर्वमहानंदकृतमोहकृतमोमम ४० यो विल्वपत्रश
 तकैः सह सैरपिलक्षकैः कोटिभिर्विल्वपत्राणां समर्चनकरो भवेत् स एव धन्यो मान्यो नैगणेंद्रोरजताचले यो विल्वं योषयेद्भक्त्या जलदानादिभिः शिवे ४१
 स च वंशयुतो देवि मद्ग्रेगणपो भवेत् विल्वपत्रैर्विल्वमूले लिंगमभ्यर्चितं मम ४३ तेन त्रैलोक्यलिंगानि पूजितानि न संशयः यो विल्ववनकर्त्तरीरे विल्व
 चंदनतत्परः ४४ विल्वालिंगनसंस्काराः विल्वदर्शनतत्परः प्रातरुत्थाय यो विल्वं प्रयाति प्रीतिपूर्वकं ४५ स कृतानंतपायोऽपि मुच्यते सोऽपि मुक्तिनः भ
 स्म घृत्वेव विल्वानां सर्वमेवं समाचरेत् ४६ विल्वयुतं वनं धन्यं तत्संगाद्दृष्ट्वा जातयः वस्त्रिगुल्मादयः सर्वे मम लोके वसंत्यपि ४७ स्थावरं त्वपरित्यज्य भ
 वंति गणयोत्तमाः विल्वस्यैवानुबंधेण शांभवसांगसंगवत् ४८ विल्वपत्रार्चनकरो धन्यो कंठकनुन्नको शंखचक्रादिचिह्नैर्भवंति पृथिवीभुजः ४९
 विल्वमूले प्रजप्तो यो मंत्रः कोटिगुणो भवेत् शांभवं भोजयेद्देवि विल्वमूले विशेषतः ५० सदरिद्रोऽपि संपन्नो भवत्येव न संशयः पादौ मक्षाल्पनत्वाथ भस्म
 धारणपूर्वकं ५१ मंत्रमेतं समुच्चार्य विल्ववृक्षं समारुहेत् नमस्ते विल्ववृक्षाय न वारुणदलाय च पत्रं तेशिवपूजार्थं गृह्णाम्यद्यक्षमस्वमे ५२ इति प्रार्थ्य
 महावृक्षं गृहीयात्पत्रमेव हि उत्तरेण पत्रेण पूजनीयो ह मेव हि ५३ किंपुनर्वहुनोक्तेन विल्वपत्रं मम प्रियं श्रीस्कंद उवाच इत्युक्त्वा गिरिराजराजत
 नयामालिङ्ग्य मोदन्वितो कैलासे वरविल्वमूलनिलये शंगे हि लिंगे मुदा तत्पत्रैः कुसुमैस्तदीयमगजाकांतो भिजिघ्रं स्थिरे विल्वार्च्यफलमेतदेव भग
 वान् जानात्पशौ शंकरः ५४ इति श्रीशिवरहस्ये भीमारये अष्टमांशे विल्ववृक्षमहिमो नाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ काश्यप उवाच ॥ शिवप्रसाद
 पात्रं श्रीशांभवः केवलं भवेत् शांभवाः शंभुभक्ता ये भस्मरुद्राश्च धारिणः १ शिवलिंगार्चकाः शैवाः शिवैकपरदेवताः शिवलिंगे कशरणा मरणेऽपि प्रतिक्षणं
 नान्ये सुरार्चनरता शांभवा एव केवलं शिवैकशरणा एव मनोवाक्कायकर्मभिः ३ शांभवानविधातारं न विष्णुना मरण्यरन् मनसापि न मन्यंते मन्वते तण
 तुल्यतां ४ शिवभक्तिसमापन्ता संपन्ना एव ते सदा दुर्लभा शांभवीभक्तिः प्रसादादेव सा भवेत् ५ प्रसादः शंकरः श्रेष्ठो भविष्यति शिवाज्ञया भावानां भावनां हृत्वाः

शिवरहस्य- भवः प्रीतो भविष्यति र्दनाभावो विद्यते तस्मिन् सदा संसारवर्तिनः संसारे तारका एव शंभवाः शंकराक्षया ७ विष्णुब्रह्मादयो देवा मुनयो मानवास्तथा असुराः
 अ० १४ किन्नरा वापि सुधाकरधरार्चकाः ८ ते सर्वे शंभवा एव भस्मरुद्राक्षधारिणः शिवैकपरदेवास्ते ते सर्वे शिवचेतसः ९ शिवप्रणामपरमाभक्ता मुक्तिपथे स्थिताः
 १४ पंचाक्षरपरादेव श्रीरुद्राध्यायजापकाः १० शिवलिंगार्चकाः शैवाः सततं भवपूजकाः भावेन भगवत्प्रीताः भवोद्भवपदार्चकाः ११ भगवानेक एवेति ये विज्ञा-
 यार्चयंतिते त्रिपुंड्रभस्मनिटिलाः सदा कौटिल्यवर्जिताः १२ निटिलानलपूजे कपरा मुक्तिं व्रजंतिते शर्वाश्वधनतोहाराः विष्णुब्रह्मादिपूजिताः १३ शिवमेकं
 यजंते वल्लिगे वित्वादिपत्न्यैः अभिषिञ्च्य सदा नीरैः प्रातः सायं विशेषतः १४ प्रदोषे सोमवारे च चतुर्दश्यष्टमीषु च नक्तं नैवेद्यभोक्तारो नियमाच्छंकरा-
 र्चकाः १५ नित्यप्रदोषनियता यताहाराः शिवार्चकाः भक्ताः शैवा द्विजा एव मये वर्णा अपि क्रमात् १६ स्त्रियो वा संकरा वापि पूज्यलिंगं पिनाकिनः शंकरा-
 एव ते सर्वे शिवलिंगार्चनोद्यताः १७ पंचास्यलिंगं पंचास्यध्यानपूर्वयजंतिते विल्वावुजैः समभ्यर्च्य प्रातः सायं विशेषतः १८ हारादारिता यौघा अमोघाः शं-
 करार्चकाः पंचाक्षरेण योलिंगं विल्वैरभ्यर्च्य शूलिनः १९ पंचत्वं प्राप्नुयाज्जातु पंचपापैः प्रमुच्यते शंभवा एव संपूज्याः शिवार्चनपरायणाः अनभ्यर्च्य महा-
 देवं मरणेऽपि प्रतिक्षणं नान्नं फलं वा गृह्णन्ति नियता मितभाषिणः २० त एव शंभा विज्ञेयाः शिवलिंगैकपूजकाः तदंगसंगतः सद्यः पापभंगः प्रजापते
 २१ मातंगकृत्तिवसनपादपूजाप्रभावतः तेषु दत्तं तथा शंभुः स्वयंगृह्णानि शंकरः २२ शिवक्षेत्रे भोजनीयाः पूज्याश्च शिवयोगिनः अन्यवर्णेष्वपि
 च ये भस्मरुद्राक्षधारिणः २३ शिवलिंगासक्तकंठानीलकंठपदार्चकाः अविमुक्ते च केदारो रुद्रकोठौ मरेश्वरे २४ भृगुतुंगे नर्मदायामौंकारे च प्रभासके
 पुष्करे नैमिषारण्ये महाकाले त्रियंबके २५ गोकर्णे च कुशक्षेत्रे श्रीशैले पुंडरीके दक्षिणे तत्र कैलासे वृत्त्या द्वाव रुणा चले २६ गोपर्वते सह्यामूले
 श्रीकंठेरत्नपर्वते श्रीमातृशिरसरे चैव गजारण्ये थजप्पके २७ कुंभधोणेर्जुने चैव मायूरे श्वेतकानने कमलालयसंज्ञे च वेदारण्ये च सेतुके २८
 हालासे वेणुविपिने ताम्रपर्णीस्तटद्वये सह्यापगारे धसिचक्षेत्रे निष्ठाश्च शंभवाः पूजनीयाः प्रयत्नेन शिवप्रीत्यर्थमेव हि यत्र भुक्ते शंभवस्तु शिवो
 भुंक्ते तत्र त्रिहि ३१ पूज्याः सदा दानमानैः तेन प्रीतो भवेच्छिवः शिवभक्ता महोत्साहाः शिवार्चनपरायणाः ३२ शंभादांताजितक्रोधाः शिवनामजपादराः

रामः

भस्मरुद्राक्षसंपन्नाः शिवोत्कर्षार्थवादिनः ३३ वेदिनं कालतत्त्वस्य शिवक्षेत्रनिवासिनः अन्यक्षेत्रप्रत्यभिज्ञारहिताभूतिभूषिताः शिवमेव यजंते व सर्वकालेषु
 सादरं त एव वेदिकाशेषाश्चोतपुंड्रादिधारिणः ३४ श्रोतलिंगमिदं प्रोक्तं भस्मरुद्राक्षधारणं रुद्राध्यायजपं श्रोतं श्रोतः पंचाक्षरीजपः ३६ रुद्रलिंगार्चनं श्रोतं श्रो
 तं शिवजपस्मृतिः श्रोतधर्मार्थनिरताः शंभवा एव केवलं अश्रोतमूर्ध्वपुंड्रस्थान्तत्वार्यं शिवार्चकैः नान्यक्षेत्रे वसेन्निशंभवः शंभुतत्परः ३८ नान्यसुरं
 वापि नरं किन्नरं वा यजेत्स हि सत्तु उवाच एवं ये शिवभक्तिभावनिरतास्ते शंभवाः केवलं दारोदारकुमारद्वंद्वसहिताः श्रीशंकराचारिणाः मारुपारशरामिध्यातरहि
 ताः वेदांतसारदयैः घोरापारमहंघसंसतिमरं हारस्तजंते वते ३९ अन्ये भूभाररूपाः शिवपदकमलध्यानहीनानमान्याः समान्याः शिवमसुदग्धवपुषो जाये
 पजारोद्भवाः वीरावाप्यसुरासुरानरवराः तेवानराः पामराः मारुपारतिपदां वुजो जितमनास्तप्ताः सपापाहिने ४० इति श्रीशिवरहस्ये भीमाख्ये अष्टमांशे चतुर्दशोऽध्यायः १४
 काश्यप उवाचः शंकरा एव देवेशं स्तुवंति भवभाविनाः भावनामात्रसुलभो दुर्लभो ह्युक्तान्मनां १ शिव एव हि सर्वेषां साकस्तारकः सतां स एव भक्तिभावेन पूजितो
 भुक्तिमुक्तिदः २ शिवे नैवेद्यपुष्पाङ्गाः संतुष्टा ज्येष्ठपूजकाः निष्ठावंतः कृपावंतः शिषिविष्टपदाश्रयाः ३ तुष्टाः पुष्टाः सदा भक्ताः ते जिष्टाः शिवपूजकाः स्तुवंति सो
 त्रवर्णेन न त्पतीशाग्रतो मुदा ४ भस्मरुद्राक्षकवचाः जगमुकुटभूषणाः रुद्राक्षवरकोटिरुद्राक्षगदकंकणाः ५ साश्रुनेत्राः सखलज्जिह्वाः ते नृत्पतिशि
 वाग्रतः सोत्साहकरतालैश्च शंभवा लिंगपूजकाः ६ शिवलिंगप्रभासंतः कृपापाङ्गावलोककाः अनंगवरमातंगभंगसांगांतरंगकाः ७ नृसंतिशंभवा एव त
 स्तुतिश्रुणुसादरं एवं स्तुवंति यं शंभुशंभवाग्रेसरहिते ८ सर्वदा वाग्रदोषे वा सायं प्रातः पराण्डके ता एव सर्वभाग्यानामाकराः शंकरादिने ९ हे गौरीरमणारूपा च
 लपते तूर्णममाभ्यर्णं गम्यंत्युवारयतारया सुदुरिता तं पूर्णदृक् संगतः घोरापारभवाणि वाज्जनिजरोगानुतोपैरपि शंभो मे मरणक्षणे पि शरणं यत्पंकजावेशणं १०
 दिव्यश्रीचरणवुजं हृदिसरोजीवाच्च नापेत्तु ते हे गौरीकुचचारुशैलशिवरायादरस्वांतर मारोद्दामसुदर्पसर्पकुहरायाव्यथा संहरहेकाकोदरभूषभूतिद
 महीष्टकधुर्यवाणासन मथ्यत्सागरसंभवोत्तमगरश्रीनीलकंठप्रभोपाहीशानद्यानिधानभगवन्कारुण्यतो मां सदा हे चंद्रद्युतिकोटिरंजितजगकोटीरज
 दीलसद्देवश्रीतटिनीतयोत्तमपदीभूते भवर्मावर १२ हे काठप्रभुवर्यघोरकं महावेदोक्तहेषास्तुतिबुद्धिदत्तदसंभ्रमो रुनटनापाटीरपंककित पाहींद्र

शिवरहस्य
अ० १५
१५

स्तुतकोटिकोटसदृशं ममीश सर्वेश्वर हे शूलोद्यत हस्त मस्तकलसच्चंद्रो रुंगंगाधर १३ स्वामिन्देव किरीटकोटिविलसत्पादांबुजावाद्यमो मुक्ताशस्तसमस्तभीति
दमहाकोलो रुद्राधर वित्रस्ताखिललोकरक्षक महाशस्तुः पितः पाहि मां हे गंगावतरंग संग सुमहादिव्योत्तमंग प्रभो १४ मातापोतमिवावभूतिविलसत्सर्वांग
रगावमोदिव्योत्तंगभुजंग संग सुमहानंदंगलिंगान्तर पापेभ्यः सुपतंगनेत्रकरुणादृक् संगतः पाहि मां हे फाल्गुनाक्ष महेश्वरक्षकरुणामूर्ते ध्वराध्यक्ष मां वीक्षाशि
क्षितमन्मथांग सुमहादक्षोरुशिक्षाकरतत्पक्षांतरदेवलीक्षकदनध्वंसीकृताद्योक्षज पाह्युक्षेश्वराश्रयत्रिभुवनाध्यक्ष प्रभो पाहि मां अक्षापारदयाघनां
तरदृशसंवीक्ष्य मां सर्वदा १६ हे शंभो यमसुंदरी रुसुजया साम्राज्यनिर्धारक प्राज्याज्यलुतवह्निवक्रहवनप्राचुर्यराज्यप्रद भैषज्योत्तमदेवदेव सुमहापाप
न्विते मय्यपि हृत्तापेन दिवानिशं प्रदहते शंभो नुकं पाकुरु १७ हे कालोत्तकशंतिदांतिनिरत स्वांतां तरंगस्थित मत्तानंतजगत्सुरांतरसुहृत्संसारतांते हि मां
भ्रांतं भीतमशंतु बुद्धिमनिशं कामांतरंगं सदा मारक्षाशुद्धयारसोत्तरमुक्ताकांत प्रभो शंकर १८ हे शंकर स्मरहरांधक कालशत्रो संसाररोगहर वैद्य सुरोत्ते
माद्य पाह्यद्वयश्रुतिशिरस्तुतपादगद्यपद्यस्तुतप्रकटितं सुगतेरभेद्य १९ विद्युत्सुचंचलललन्नरदेहमेतद्व्यव्यापिने पादयुगं न भजामि मुग्धः हे
यालमालगरशोभितकंदमूलदिव्यत्रिशूलकरकालकलादिलील २० कोलाहलध्वनिकरोत्तमफालमूलज्वाला नलापित पुरत्रयतूलशंभो
पाही दुधामसुलतामजलोत्तमंगमालायिताज्जकपालतलातलस्य २१ पातालजालप्रपदद्विजबालपाल हे विश्वाधिक विश्ववंच चरिता मे
यामयध्वंसक कायापायमपाकुरु ध्वभगवन् मायांधकारं हर मेयंते पदपंकजं प्रतिभेवेष्ये वं मुहुः सिध्यतां हे यो मे विषया भवन्तु नियतं हे यं न ते
पूजनं २२ मीनध्वजाजिषु परंपरिखिन्नचित्तं हृत्तापचित्तमथ वित्तगणार्जनेन पित्तोत्त्वणेन सततं भ्रमते तं तरंगमाशाशमाय भगवन् करुणां कु
रुष २३ सौवर्णवर्णसदृशोत्तमकर्णिकारमंदारकुंदकरवीरसदंबुजार्च विल्वोत्तमंग सुकंदवकचंपकादिदूर्वा र्चशंकर विभो परिपाहि दीनं २४
हे विश्वनाथ मथितांतकमन्मथांग गौरीसनाथ ममनाथ सुरप्रमाथ मारुशंकर अनाथ जनप्रमाथ नाथाधुना ध्वनिक्ते वरमंधनाथ २५
हे विश्वाधिक विश्ववंच चरिता स्तेपाव्येष प्रभो भो भर्गत्रिपुरांधकांतक महाकामेश कामापह मत्कामं परिपूरया शुभगवन् शंभो प्रसीदाधुना इमे वं परिनृ

रामः
१५

तपतिप्रतिदिनं शंभोर्मुदेशांकरः ३६ एवंस्तव्यमुमाधववररमानाथाक्षिपादांबुजंविश्वाधीश्वरमिंदुकुंदधवलंस्वार्धांगगोरीसखं हारः
 शंकरमविकासहचरं देवंक्षयद्वीरकंपाराचारमहाघसागरमहोसंसंतरेतत्क्षणात् ३७ इति श्रीशिवरहस्ये भीमारख्ये अष्टमांशे पंचदशोऽध्यायः १५
 काश्यप उवाच येस्तु वंति महादेवं ते वै हारः प्रकीर्तिताः ये च यंति महादेवं ते वै शंभो भवसत्तमाः १ ये ध्यायंति महेशान चरणो वुजसत्तमं शंभोर्विहार
 सदा नामदत्तांतकरस्य च २ ये वै से त्रेषु निरताः विरतान्यत्र वस्तुषु आनंदवनवासिनः सर्वदा तं दमेदुराः ३ शिवलिंगार्चका ये वै ते वै शंभाः प्रकीर्तिताः
 ये वै नैवेद्यभोक्तारस्ते वै भावाः प्रकीर्तिताः ४ ये नाम निरताः शंभोः अन्य नाम पण्डुराः ते वै माहेश्वराः प्रोक्ताः पात्रभूता घहारिणः ५ शिवभक्ता च
 काये वै धनधान्यादिभिर्मुदा शंकरास्ते सदा ज्ञेया दृष्टाः सृष्टाः प्रसादिनः ६ ये भस्मोत्थूलनरतास्ते वै शैवाः प्रकीर्तिताः अग्निरित्यादिभिर्मन्त्रैः सर्व
 दायेति शंमुदा ७ दग्धपापास्त एवेति विज्ञेयाः शंभवोत्तमाः त्रियायुषत्रिपुड्रैश्च तथा त्रैय्यं वकैरपि ८ त्रिपुड्रधारिणः सर्वे ते रुद्रानात्र संशयः
 अघोरमन्त्रतोये वै सदा रुद्राक्षधारिणः ९ कंठकर्णगलाद्यंगवाहुमस्तकके ध्वनि तेशां भवाः सदा ज्ञेया शिवस्यैव प्रसादिनः १० नैवेद्यं येशिवे
 रद्ध्युः भुज्युर्वा शंकरार्पितं तेशां भवाः सदा ज्ञेया शिवस्यैव प्रसादिनः ११ ये धारयंति चिह्नानि देवदेवस्य मूलिनः तेशां भवाः सदा ज्ञेयाः शिवस्यै
 व प्रसादिनः १२ ये धारयंति रुद्राक्षान्सदा वै शंकरोत्तमाः तेशां भवाः ये रुद्राध्यायजाप्येन जपंति शिवतुष्टये तेशां भवाः १४ ये रुद्रैश्च मकैर्नि
 तमभिषेक्षंति शंकरं तेशां १५ ये वै पंचाक्षरासक्तास्ते नेशां पूजयंति यं तेशां १६ ये वै विल्वार्चनप्रीता ये वै विल्वार्चनप्रियाः तेशां भवामहादेव
 प्रियानास्तत्र संशयः १७ विल्वपत्रार्चका ये वै त्रिकालं लिंगमस्तके तेशां १८ ये लिंगाराधनव्यग्रा अग्रमुग्रार्चनैरताः तेशां १९ ये पंचगव्यैर्निय
 तं त्रिकालं मभिषेचकाः तेशां २० फलजालसैः शंभोरभिषेकरताः सदा तेशां २१ पादौ गुरुकस्तूरीचंद्रचंदनलेपकाः तेशां २२ शंभोर्लिंगे सदा
 तुंगे असंगाः शंगतपत्राः तेशां २३ विल्वपत्रांबुजवरैः करवीरार्कचंपकैः मंदारपारिजातोत्थमाला पुष्पप्रदाहिभ्यः २४ शंभोर्लिंगे विशेषेण त्रिका
 लंच प्रदोषके तेशां २५ दिव्यवस्त्रप्रदातारो महेशाय सदा मुदा तेशां २६ येशंभोरत्नपुष्पादिप्रदातारो विशेषतः तेशां २७ ये तांबूलप्रदातारो अहर्नि

शिवरहस्यः शमुमापतेः तेशांभः ३० सुवर्णरत्नपुष्पाद्यैर्विल्वपत्रार्चकाहिये तेशां २६ ये कृष्णागरुसाम्राणिगुग्गुलधूपदायिनः तेशां २७ घृततैलमहादीप
 १६ अ० १६ दायिनः श्रीशिवालये तेशां २८ ये नैवेद्यप्रदातारो भस्मभोज्यादिभिर्मुने तेशां २९ ये तांबूलप्रदातारो अहर्निशमुमापतेः तेशांभः ३० ये कृत्रुदप्रदातारः
 सर्वदाशिवमस्तके तेशां ३१ ये वैचामरदातारो हंसपांडुरमुत्तमं तेशां ३२ ये पताकप्रदातारः सर्वदायेशिवाग्रतः तेशां ३३ ये चादर्शप्रदातारो महारेवा
 १६ अग्रतः सदा तेशां ३४ ये मृदंगमहावीणादुंदुभीवादनेरताः तेशां ३५ तैर्यत्रिकादिकर्तारो नृतस्त्रीणां प्रदायकाः तेशांभः ३६ ये शिवालये कर्तारः प्रा
 कारवरगोपुरं तेशांभवामहादेवप्रियानास्त्यत्र संशयः ३७ येशिवारामकर्तारः सर्वपुष्पेष्वशोभितं तेशां ३८ ये रथोत्सवकर्तारो दृषवाहनमुत्तमं
 तेशां ३९ येशांभो नदातारो यतीनामपि भावतः तेशांभवा ४० शांभवानां विशेषेण ते वैशांभवसत्तमाः ये प्रदोषार्चनेरताः सर्वपूजाभरैः शिवे ते ४१
 ये सोमवासरे सायं शिवलिंगार्चनेरताः तेशां ४२ ये सृष्ट्यामसृष्टीवैपूजयिष्यंति भक्तितः तेशां ४३ ये भूतायां भूतनाथमर्चयंति हृदयताः तेशां ४४
 ये पर्वण्यपि चाभ्यर्च्य शर्वरीनाथधारिणं तेशां ४५ ये नामनिरताः शंभोः सर्वद्वारसनोज्ज्वलाः तेशां ४६ ये भक्तार्चनतस्तुष्टा सर्ववर्णेष्वपि ध्रुवं म
 हेशस्य विशेषेण शांभवाग्रेसरहिते ४७ ये चरयंति महादेवं त्रिवारं भस्मधारिणः तेशां ४८ ये क्षेत्रनिरताः शंभो विरता विषयेष्वपि तेशां ४९ ये
 शर्वणशिखाजपनिरता वेदपारगाः तेशां ५० ये रुद्राध्यायनिरताः सदायं चाक्षरादराः तेशां ५१ एवं शांभवसत्तमाः शिवमहाचारानुरागादरा
 दारोदारकुमारमारशरजव्यापारसंहारकाः पारावारविकारसंस्मृतिभरंतेनाप्नुवंति ध्रुवं हाएः शंकरपादपद्मनिरता विवेश्वस्वरस्यार्चकाः ५२
 येशांभवाः शशिकलाशकलोत्तमांगलिंगोत्तमांगनवत्तदनविल्वपत्रैः संपूजयंति किल पापमत्तंगभंगाः शांगाः स्त्वसंगहृदयाः शिवलिंगसंगाः
 ५३ इति श्रीशिवरहस्ये भीमारम्भे अष्टमांशे षोडशोऽध्यायः १६ ॥ श्रीमुनिरुवाच भस्मत्रिपुंड्रपरिचिह्नितसर्वगात्रारुद्रत्रिनेत्रपदभावनस
 र्वमित्राः वित्रस्तपातकवरवरपंचवक्त्रास्ते शांभवा भुवनमाश्रुपवित्रयंति १ रुद्राक्षवक्षोरुमहच्छिरो गंकंठोरुवाहुपरिचिह्नितसर्वगात्राः सु
 त्रामवंदितपदावरसत्रवर्यपुष्पाधिकाः किल महोन्नतशंकरास्ते २ पंचाक्षरासक्तहृदयाः सदयाः सदैवमोदाय सर्वतनुषु प्रथितानमदाय तेपि

रामः
 १६

बोधाय सर्वजगतां तदुमा सहायपादारविंदभजकायहितायेतेपि रुद्राध्यायजपेषु सक्तहृदयाविश्वाकृतिध्यायिनः शंभो सर्वजगत्पतित्वगुणतो मंत्रा
 र्थसा सद्गुरुः ये यौवनोन्नतमदेपि सदैव शंभुपादारविंदभजनाय मुदा प्रवृत्ताः ४ मारोद्दामत्रिकारपूरितं हृदोऽप्युक्षिततत्प्रातर्कहेयापायनिकायकाय
 मपितेन प्राप्नुवंति ध्रुवं येशां गलिंगकृतसंगमहोत्तमो गंगानरंगशशिभुंगकृतांगभंगं मातंगवक्त्रवस्तातमनंगभंगशंतांतरंगहृदयाः परिशीलयंति
 ये विल्वमंदारसुचंपकाद्यैरिंदीवरैर्वरकदंबजकर्णिकारैः ६ माकंदकुंदजलसत्करवीरपुष्पैर्मोक्षीभिर्नंदति मुदा सतु शंभवो हि ये पाटीरसोरु
 सन्मृगमदामोदप्रभाभाविनंदे वैर्वदिनचंदनेन विलसत्सल्लेपलिंगं मुदा ७ यः कुर्यान्निशि वा प्रदोषसमये सत्तालरं तोद्रवैर्वीतैर्वीज्यवसंतकेतक
 भवैर्दुःखेन स प्राप्नुयात् शाल्यन्नं मधुराज्यसूपदधिजक्षीरादिमध्वादिभिः शाकापूपगुडाक्तभक्ष्यकसदा गोधूमपूर्णोद्भवं ८ नैवेद्यं सुमनोहरं भुवि
 सदा हृद्यं प्रदत्वा शिवे माद्यं मोदकसंभवान् समधुरान्दत्त्वा समुक्तो भवेत् पोधूपैस्तगरागरूद्रवमहासास्त्राणिसद्गुलुचंद्रोद्यद्गरखंडसांद्रसुमहा
 दीपैर्घृताक्तैः शिवे दद्याद्यः शशिशेखरे नममहालिंगालये शं करो भक्तो ज्ञाननिदानसाधकवरो भूयात्सदैवाशुभे यो नीराजयति प्रदोषसमये दीपाव
 लीनां शतैः साहस्रैरपि चंद्रशेखरमहालिंगं समुक्तो भवेत् १० सच्छत्रैरखिलैर्महेंद्रुसदृशैः दद्याच्छिवायाशुवैसः शैवो भवतीं दुचूडभजनात्सचामराद्य
 र्पणैः पताकाभिः शंभुं विविधपटगर्भाभिरभितः प्रभामावोद्भावैर्मरुदरूपा लीलाभिरपि वै ११ यस्तोति शंभुं परयाच भक्त्या प्रदक्षिणप्रक्रमणेन भक्त्या
 लिंगालये यः कुरुते प्रदक्षिणं प्रणामपूर्वसतु शैववर्यः १२ यस्तोति शंभुं सक्तदेवभक्त्या शंभो शिवेति शशिधामधरेति भक्त्या गंगाधरेति प्रथितोरुद
 क्षशिक्षाध्वराध्यक्षमहोक्षवाह १३ फालाक्षविश्ववरशिक्षकमोक्षमार्गविज्ञानमीशानदेहीति वक्तिसंशैववर्यः यः शैववर्यतिलको भवतीं दुचूडपा
 दारविंदभजनेन नयेत्स कालं १४ नालं भवो भद्रवसुरोत्तमकालकालश्रीश्रूलपाणिचरणस्मरणप्रभावः अभ्यर्णभरणचवीर्यसभयोभावो हि भस्मासृष्ट
 कृतूर्णपूर्णमतिः सदैव सततं किंचान्न पूर्णापतिं विश्वेशं समुपास्य मुक्तिपरमानंदलभेच्छां भवः योगो रीरमणार्चनेन सरणिं मुक्तेर्विमार्गस्य है १५ दू
 र्वीपामार्गनदलैः सुविल्वजदलैः संपूजयेच्छां भवः किंदारान्नधननिगोधनवरं वीराः कुमारपि वै विद्यावावरमंत्रपत्रनिवहं किंचौषधं रोगहृत् सर्व

शिवरहस्य-निवृत्तिमेतिजातुमरणेसर्वत्रिनेत्रार्चनं एकं साधकमित्येवमिसततं किंचांतकाद्रीतिहत् आयातिमृत्युर्निकटेनचायुरायातियत्तद्वतमेवशंभो १६
 अ-१७ पश्यामिश्रश्चनिकटेसुदर्पवृक्षोस्तत्काननमविकेश तस्मात्प्रपद्येशरणंत्वदीयपद्मप्रभावाच्चरणंसदा मे १७ शंभो योनिमुखाच्च निःसरणमपुत्रां
 १७ तिकालमथाबुध्यन्मर्मतनुप्रकर्षजनितश्रांतामुर्मूर्धामपि तस्मिन्नस्तमितप्रपंचमिहिकाव्यापारकोलाहलक्रंदद्वालकदेवबंधुनिवहेचितेक
 यंतेपदे १८ मरणोत्तरमप्यतीवशोकंक्रकचाक्रामणघोरसौरिगेहं अनुभवशतकेपिपापतापैः नसुखंकिंचनवंचितोस्मिशंभो १९ योवित्त्व
 कृदमालयाशिवमहालिंगोत्तमांगंदधत् प्रातःसंगवयुंगवोरुवहंनंपुण्येप्रदोषेपिच मातंगादितुरंगगोधनमहीदानान्नपानादिकंपुण्यप्राप्य
 मुदासदैवउदयत्येषोहिभावोर्कवत् २० इतिश्रीशिवरहस्येभीमाख्येअष्टमांशेसप्तदशोऽध्यायः १७ ॥ ॥ काश्यपउवाच तस्मात्त्वापतगन्धेष्टविद्य
 यावीक्षयाम्यहं पंचाक्षरपरोयस्तुसर्ववत्तभाजनं १ भुक्तिमुक्तयोः संवेष्टानंत्रिनेत्रप्रियकृततमः स्वतंत्रोपिमहादेवस्तन्मंत्रवशगोभवेत् २ पुण्या
 नुमित्रोभवतिसत्राशियरिपूजितः यस्तुपंचाक्षरपरोपंचास्यध्यानपूर्वकं ३ संपंचत्वविहीनात्माभवेदेवशिवः स्वयं पंचाक्षराश्रयाः सर्वेब्रह्मविष्णु
 मरुद्गणाः ४ पंचाक्षराश्रयाः सर्वेमुनयोयेतपोधनाः असुरयानुधानाश्चसिद्धविद्याधरादयः ५ गंधर्वाः किंनरायक्षाः तथाकिंपुरुषादयः मंत्रेणा
 नेनदेवेशं पूजयंतिविधानतः ६ लिंगेवित्त्वदत्तैर्नित्यैर्नैरेरपियथाविधि ममापिभवसारेणभक्तिरेवात्रकारणं ७ फलमाढ्यंहरिद्राणांसममे
 वांडजेश्वर भक्त्याप्रसीदतिशिवोभक्त्यामुक्तिंप्रयच्छति ८ भक्त्येवलभ्यतेज्ञानंवेदवेदांतवाक्यजं तत्त्वंब्रह्मेविवाक्यानांभावनाभक्तिरेवच ९
 मुक्तिप्रदंमहादेवंमत्वातिष्ठतिधीरधीः कथमन्येसुराः सर्वेमुक्तिदानक्षमाद्विज १० पशवः सर्ववेदाश्चसपतिः परमेश्वरः स एवमोचकसौषांपशू
 नापतिरीश्वरः ११ भक्त्यालिंगेर्चितोविल्लैः पाशेभ्योमोचयेत्पशून् मायापाशाः प्रकीर्त्यतेकामक्रोधोरुत्लाभकाः १२ मदमात्सर्यमोहाद्याईषाणा
 दित्रयंतथा वर्णाश्रमोक्तुलंजातिधनाद्यखिलसंपदः १३ पुण्यपापादयश्चैवस्वर्गचनरकंतथा देवसिर्षङः नराकारज्ञानंनत्सौरमविभ्रमं १४ संसारे
 सौख्यताज्ञानंविषयादिसुखभ्रमः विचाररहितंचेतोधारणगुणिनांत्रयं १५ एतेपाशाः प्रकीर्त्यतेपतिषूजाप्रभावतः शिवलिंगार्चनेनैवपाशेभ्योमुच्येति

रामः

१७

अग्निरित्यादिभिर्भस्मगृहीत्वा च न देवहि परिमृज्यां डजेशस्य कश्यपः शांभवोत्तमः १७ ददौ पंचाक्षरं विद्यां सर्वपापप्रणाशिनीं सतयाविद्यया
 रेजे पक्षी शोपापवर्जितः १८ परमेश्वरपादाजं ध्यायन्मंत्रं समभ्यसत् मुक्तमेघद्वदित्ये विरजतियथा तथा १९ पक्षी शोमंत्रमाहात्म्यात्तदा
 रेजे मुदा युतः शिवलिंगार्चनविधिं उक्तवान् कश्यपस्तदा २० पूजाप्रभाववेत्तारं तं च कृत्वा डजेश्वरं कश्यपः प्राह तं पुत्रो मेवमभ्यर्चयेति तं २१ भ
 स्मत्रिपुंड्रं परिवर्जितफालदेशाद्भारभूसुरवदपि भासुराच्च आचारतोऽपि सुविचारितवेदभागसारार्थतः शिवपदार्चनहीनद्वैतेः २२ रथ्यासु सर्वमल
 दग्धविदिग्धभस्मगात्रैः सदा खरतरः खरणवयः मूढः कामेषु विस्थो दृढतरभवजापारकारगृहीतः भ्रातः पुत्रकलत्रमित्रनिवहैर्वधोद्योतैः र्वधुभिः
 वुत्थो वुत्थतरोऽपि पाशानिकोरेः सर्वेषां भिश्चिरं ईशानार्चनवर्द्धना धममतिः शंभोः प्रसादोऽक्षितः २३ किं तूत्तमर्णमधमर्णगभीरनीरंघोरभ्रमार्णवमि
 दं परिपूर्णकाम तूर्णसदाभ्यर्णहृदं सदा मांसं तारयस्व करुणातरं कर्णधार २४ वर्णाश्रमश्रमभरैरतिजीर्णमीश दिव्यश्रीशिपिविष्टचारुचरणाभोज
 प्रभाभावतोभावोजन्मपरंपरासु न भवेच्छ्रीशैवलिंगार्चकः मायाभावमवाप्य भावजनितोभावो भवानीपतिध्यानानंदसमुद्रमग्नहृदयो भेदप्रभावे
 क्षितः २५ इति श्रीशिवरहस्ये भीमारेखे अष्टमांशे अष्टादशोऽध्यायः १८ काश्यप उवाच कृतनित्यक्रियः प्रातः समभ्युक्ष्याथ वारिणा नदीतीरे
 शिवागारे विल्वमूलेऽपि वा द्विज १ भस्माभ्यक्ततनुर्नित्यं त्रिपुंड्राणि च धारयन् अग्निरित्यादिभिर्मंत्रैः सर्वांगं परिपूज्य वै २ भस्मना पादपर्यंतं श्रोतेन
 विरजेन च त्रियायुषैः त्रिपुंड्रां कोकुशासन उद्दुःखः ३ प्राङ्मुखे वा सदा देवे मुखे तत्पूर्वकेऽपि वा सद्योजातमुखे वापि घृतसुद्राक्षमालिकः ४ कंठक
 र्णगलेऽपि ववक्षो वा हुशिरस्वपि पंचाक्षरमिदं मंत्रं सतारं प्रजपेद् द्विज सहस्रं वा तदर्धं वा शतमष्टोत्तरं तु वा उमासहायं देवेशं ध्यायन्नासाग्रलोचनः हृत्प
 द्मसद्भगं देवं त्रिनेत्रं चंद्रशेखरं सर्वाभरणसंयुक्तं फुल्लपंचमुखं वा वुजं ७ त्रिपुंड्रेणो ज्वलत्फालं ठंकपाशाहिमूलभृत् वृत्तवाहुचतुष्टोत्यप्रभामरणशो
 भितं ८ सर्वांगसुंदरीं देवीं चंद्रार्धमकुटोज्ज्वलां नासाभरणशोभाढारत्नाभरणभासुरं तां कद्वयसंशोभिर्महेंद्रसदृशाननां महागंधजकस्तूरीपाथीरद
 वलेपितां चंपकैर्मल्लिकाजाजीमालतीसरभूषितां तां वूलरागरत्नालं बिंबाधरमनोहरां ११ हस्तपादाग्रसंशोभिर्किंकिणीनूपुरोज्ज्वलां फुल्लहलकह

तदांजः समानससरः स्नानंचकारश्चहताश्रुभः ४ मेरोरूपवनेतत्रविल्वमंदारसंयुते चंपकाशोकसहितेमाकंदद्रुमसंयुते ५ पारिजातवनोद्देशेकंदमूल
फलावृते नानामृगांजयुतेकेकिकोकिलनादिने ६ निधायतत्रलिंगंचपतगेश्वरनामकं अग्निरित्यादिभिर्मन्त्रैर्भस्माभ्यक्तमहांगकः ७ द्युतत्रिपुंड्र
रुद्राक्षः पंचाक्षरजपादरः रुद्रसूक्तजपासक्तः फलमूलैः शुभैस्तथा ८ समानसजलैः स्नाप्यप्रत्यहंपूजयच्छिवं विल्वमंदारकुसुमैरसमैः कम
लोत्पलैः ९ निवेद्यफलमूलानिनिराहारेचरतपः वर्षफलशानः पक्षीवर्षवायुजलाशनः १० एवं द्वादशवर्षाणितपसाविनतासुतः निनायकालकाल
स्पूजयाहृज्जयेनच ११ तल्लिंगमध्यादीशानः तस्मैतस्मैप्रादुरभूच्छिवः गंगाचंद्रकलामौलिकपर्दविलसच्छिरः १२ उभयासहितो नित्यं नीलकंठ
स्त्रिलोचनः महावृषंसमारुह्यनेदिभंगिगणावृतः १३ तंदृष्ट्वागरुडंतत्रमहापशुपतिः स्वयं तपसाकर्षितंतत्रप्राहदेवोवृषध्वजः १४ महादेवउवाच
नितरं परिखिन्नासितपसापतगेश्वर कस्तेकामंवदसिप्रतंतेसंपूरयाम्यहं १५ सूतउवाच इतिशंभोर्वचः श्रुत्वाप्रणम्यांजजराद्रुशिवं भक्त्याश्रुपु
लकोदेवंमौलावंजलिमावहनं १६ तुष्टावशिपिविष्टंतं अष्टमूर्तिं कृपाकरं गरुडउवाच देवदेवसकलामरवंद्यविश्वनाथशशिचूडमहेश ओम
केशजितकामकालहृत्फलमूलकरदारितकाल १७ मारमारहरिसापकशंभोकालकंठकरणाकरधीरघोरपातकभयादिविदूरपाहिमांवा
दयाघनसार १८ क्षयद्वीरवीरंगरधरमुमाकांतमधुनाशरण्यमौलींदुद्युतिविदितदिवक्त्रकृतमसं महांगोद्यच्चर्मकृतपटसटाशोभिन्हरिस्फु
रद्वक्षोहारिप्रखरनखरोद्यो नितसुरं १९ प्रपद्येदेवंत्वांश्रुतिवरशिरश्चासुपटलीवलीढंतेपादंसकलसुरमौलिद्युतिपदे अनाथानानाथंस
कलजगतामेकशरणं शरण्यत्वांशं भुंभवहरणपादंकलयतः २० यथाचेतो नित्यं न भजति तथा प्राकृतसुरगन्हरिब्रह्मादित्यान्सवरुणमरुत्यादि
कयुणान् भवंभावापन्नंश्रुतिवरशिरोवेद्यचरितंतवेशानंकस्तेप्रचरतिनरः स्तवमधुना २१ मदीयोयंमंतुः सहतुचभवानेवमनसायतोवेदेवे
द्योभवसि सहमानस्त्वमधुना तथाप्येतद्रुक्तात्पयिगदितमेतद्रुजनुमेवचः पश्यंस्वास्थ्यं समसिमपितिर्यकृत्वदयया २२ सूतउवाच गरुडोद्गीत
मेतद्वैस्तव्यंश्रुत्वाप्रहर्षितः उवाचवरदोस्मीतिवरं वयुयथामति २३ तवानयांजस्तुत्यानितरंतुष्टमानसः ईश्वरउवाच महरेणचतेकामोभवि

शिवरहस्यं १२ अ-२०
 पतिनचान्यथा इति श्रुत्वा वचः शंभोः प्रोजलिः प्राह चंडजः २४ गरुडवाच प्रज्ञावलं च विजयममृताहरणाय मे मातुर्दास्यविमोक्षं च सर्पकौटि
 ल्मजं हि मे २५ तव प्रसादतः शंभो भविष्यत्वद्यमाचिरं मे रुसूर्ध्वमहादेवमत्कृते पतगेश्वर २६ अस्मिन्सन्निहितो लिंगे भवत्वं सर्वदा शिव इति तद्व
 च सा सर्वे तथा स्तित्ववदत्थरः २७ वचुषुः कुसुमासारं देवामूढं जेशितः प्रवा दयं स्तेवाद्यानि नन्दतुस्तावराप्सरः २८ रंभोर्वशी मे न काद्यामहेश
 सेवसन्निधौ स्कंद उवाच ततः पतगरा इतदापुरहरं प्रि संपूजनाद्वभूव बल गर्विनः फणिबरो रुमाला धरः विनत्यनिजपक्षतिष्ठापितवानपोता
 हतिप्रकीर्णवरशैलहत्सुरफणींद्रवित्रासनः २९ हरोपिविजहार वैगिरिजया समालिङ्गितो मरुद्गणगणावृत्तौ फणिगणोरुमालागणः कृतो दुग
 णयो ह्यसद्वरशिखंडकौटिप्रभा विराजितकर्पदको वषवराधिरूढौ ययौ ३० इति श्रीशिवरहस्ये भीमारख्ये अष्टमं शो गरुडस्य ईश्वरप्रसादो नाम विं
 शोऽध्यायः २० स्कंद उवाच तस्य कुरुणा मूर्तेः कृपया अरुणा नुजः वरुणालयगतान् सर्पानुज्जहार महेन्द्रहा योत्थुं ययौ देवलो कं पक्षावुत्सि
 ष्य वेगतः अट्टहासेन घोरेण कंपयन् मरावतीं २ ततो देवाभयापन्नाः सर्वे चापि सकिंकराः विद्याधराश्च गंधर्वा सुपर्वाणो महौजसः ३ किमेत
 दिति मन्वानाः समुत्तस्थुरुदायुधाः अमृतं पत्रनिक्षिप्तं गुप्तमुत्तमधन्विभिः ४ देवैः किन्नरगंधर्वैरु रोगे रंडजेश्वरः प्रचंडचंडुदंडेन पक्षकांडेन
 भयसा ५ मांताडसारथे भ्राता खंडयचंड विक्रमाः कांश्चित्पक्षप्रतारेण देवान्समूर्द्धितास्तदा ६ कांश्चिद्वद्रक्तधारां कांश्चिद्वधर्वसन्तमान्
 ताडयामास पादेन गरुडो मृदुभावतः ७ उज्जहारैव वलवान् अनुलामलविक्रमः कलशपूर्णमादाय अमृतस्य तदांडजः ८ उज्जहारामृतं
 मध्यां नमधं दिनकरो यथा समातुर्निकटे गत्वानत्वादत्वा मृतं तदा ९ मानरं मोचयामास दास्यभावात्स्वभावतः कद्रुपुत्रान्तदायुत्वे यो धयामास
 वैरवगः आशीविषांस्तदा सर्पान्निर्वीर्यान् करोतदा तत्फणामणिमालाभिः शोभितः पतगेश्वरः ११ द्रावयामास तात्सर्पान्काद्रवेयांस्तदा खगः तां
 मातरं सुपर्वा चंसां त्वयन्ति वेगतः १२ मेरोर्मूर्ध्नि तदा गत्वा प्रत्यहं वै तदांडजः पतगेश्वरमभ्यर्चयित्वा पत्रैश्च पंकजैः १३ समायाति गृहं मातुः
 भक्तो नित्यमहेशितुः तदा मृतं गतं दृष्ट्वा देवाः सर्वे सवासवाः १४ गंधर्वाः किन्नरा यक्षा विद्याधरा महोरगाः बलप्रमथनार्चीतौ बलवन्तं च पक्षि

रामः
 १९

णं मे निरेविस्मयोपेताः विष्णुं गत्वा तदा ब्रुवन् उदं तं तत्कृतं सर्वदेवास्तत्र सवासवाः १६ देवा ऊचुः शृणु विष्णो भयं प्राप्ते देवानां गरुडात्सदा अमृतं य
 सुरादत्तं समुद्रमथ नोद्वे १७ पीतावशेषं देवेश्वरश्चित्तं तद्गृहे सदा तदुज्जहार वलवान्नमरारिः सपक्षिराट् १८ अमुं चन्मातरं स्वस्पदास्पभावादिपुत्रं
 कश्यपस्योपदेशेन शिवपूजाप्रभावतः हिनस्ति देवानां धर्वाङ्काद्रवेयानपि द्विजः हीनामृतान् हरे देवान् मृतानि तु पद्याय निश्रीकं विष्टुपं सर्वकष्टमंध
 समावृतं न भ्राजते यथा पूर्वतस्योपायं वदस्व नः २१ इत्युक्त्वा मरुपुंगवैः सच हरिः विस्मायितेनांतरा देवानां हतदाभयेन भगवन् भक्तं रत्नं तं तदा ओजस्ते
 जयुतं शिवार्चनमहाप्राभाज्जातं प्रभुं जेतारं त्वपरजितं रणगणे मेनेतदा वै हरिः २२ इति श्रीशिवरहस्ये भीमाख्ये अष्टमांशे एकविंशोऽध्यायः २१॥ स्कंद उवाच
 तेतो विष्णुः सुरानाहभीतान् वै गरुडात्तदा मनसा चिंतयन् नर्यजयेतस्य धृतत्रतः १ श्रीविष्णुरुवाच शृणु धर्ममराः सर्वे जयं मे द्यगर्तुमतः स न शको वलैर्जेतुं
 सर्वैरपि सुरसुरैः २ मया च ब्रह्मणा चैव कश्यपस्य आत्मजो युवा किंच शर्वाच न वलादखर्वगर्वमाश्रितः ३ स तेन पीडयत्येव जगत्सा सुरमानुषं आशीविषा
 नपि मुदानि विषानकरोद्वली ४ स वलीशं भुभक्तश्च भस्मरुद्राश्च कृत्वा पतगे श्वरमभ्यर्च्य मे रुमौ लोहताश्रमः ५ अमहीनः सदा शंभोः पादसंश्रयतः
 खगः क्षयद्वीरपदार्चातो वीरसूर्यः खगेश्वरः ६ वलीयुवाच पक्षी च त्रक्षपादार्चने रतः वालिनो विजये प्राप्ते सांत्वे नैव वशं नयेत् ७ साम्नेवाभिप्रसन्न
 स्य सर्वं भवति हृद्गतं शांभवेषु न मे ध्यास्य मुपायो वापि विक्रमः ८ शिवभक्ता महाघोरा पराक्रमयुताः सदा अघोरपादसंस्तुता असुराभूः सुरास्तदा ९
 पुरा दक्षाध्वरे सर्वे वीरभद्रेण शिक्षिताः अहं देवेश्वरस्त्वच भगद्या देवतागणाः १० सागरे द्रवतो घोरद्वराद्गघोस्मि देवताः करुणाकरदेवेन नारितागर
 भक्षणात् ११ मत्स्यकूर्मवराहं च नारसिंहं ननु हरः शिक्षयामास मे पूर्वकंदर्पो दर्पसर्पहा १२ यस्य भक्तैर्द्विजैश्चाहं सर्वदापि निरुद्धतः शापितो हं च भृ
 गुणामानुषीयोनिमास्थितः १३ रावणे नरणे पूर्वनिर्विण्णोऽस्मि तदा सुराः दशजन्म स्वपितदा असुरैः पीडितोऽस्मि हं १४ यदा यदा मां गर्वाङ्गं दृष्ट्वा देवः
 पिनाकं धृक् भवतश्च तदा दृष्ट्वा न दृष्ट्वा वै समहे श्वरः १५ उत्पाद्यैवा सुरश्रेष्ठान् सुरजं भादि च त्रकान् न मुचि प्रमुखांश्चापितथान्नांश्च युगे युगे १६
 हिरण्याक्षादिभिर्पुत्र्ये अस्मान् मोहयतीश्वरः तांश्च दृष्ट्वा न यज्ञात्वा अस्माभिर्विनिहंति तान् १७ अस्माभिरपि येश कान्युत्थे हत्यसौ स्वयं त्रिपुरांध
 ककामादिकालकालः कृपानिधिः १८ दधीचिनापि मुनिनानिर्जितोऽस्मि रणाजिरे क्षुपस्य पक्षपातेन एव मादिमया हृतं १९ भवो द्रवस्य चरितं
 दृष्टं पूर्वसुरासुराः तस्मात्खगेश्वरजयेतं प्रसाद्य जयो भवेत् २० इत्युक्त्वा सुरैः सार्धं ययौ यत्र खगेश्वरः मे रुमूर्ध्नि कृता वासं अंडजं प्राह माधवः २१
 विष्णुरुवाच धनोऽसि कृतकृत्योऽसि मानोऽसि पतगे श्वर न त्वया सदृशं भूतं लोके दृष्टं मया सुरैः २२ शिपिविष्टपदार्चातः सर्वेषां कष्टनाशकः सुसंतु
 ष्टः सुनिष्ठावान् ज्येष्ठलिंगार्चनान् सदा २३ वलप्रमथनार्चातो वलवांस्त्वखगेश्वरं क्षयद्वीरपदार्चातो वीरे स्यं डजसत्तम २४ कस्ते प्रभावं च गुणं

शिवरहस्य अ० २३ २०
 क्तोक्तं सुरेष्वपि अशक्ता एव सर्वे पितृत्वं शक्तिधरेण हि २५ मत्तो वृणुष्व कामं ते तद्द्वैव प्रपूरये सत्त उवाच इति विष्णुवचः श्रुत्वा प्रहस्य गुरुडो वदत् मृ
 डार्चनरतो विष्णु इन्द्रादीन पितृत्वं २६ गुरुड उवाच सर्वे जानामि ते चित्रं सुराणां कार्यसाधकं अशर्चनप्रभावेन त्वया चक्रमिदं हरे २७ लब्धं ते नैव विजयो भ
 विष्णुति सुरेष्वपि वैकुण्ठमपि संप्राप्तं तदा शर्वपदाश्रयात् २८ देवान हंसदाजानेकां दिशी कान्तिहिमसुरः पुरा दक्षमखेयं वीरभद्रेण शिक्षिताः २९ अद्यानद्यै
 जसः सर्वे शिवद्रोहेण वै तदा गरज्ज्वालावलीदग्धतनुस्त्वभासिका स्रवत् ३० त्वं कथं वरदो मे द्युकिं नूनममवै हरे शिवार्चकस्य मे किंचित्त्वप्नेप्यद्य न दुर्लभं ३१
 अहं दासे वृणु वरं यथेष्टं वरयाधुना अचला तुलराजकन्यका कुचली लाललितोरुचारुवक्षं श्रुति लौलाक्ष वराक्षमालभूषं विषमाक्षं भजति प्रदोषकाले ३२
 यः कालांतं कपूजनेन दिवसं नित्ये सकलातिगोभूयान्नेव भवेद्युसं सति भरेष्वाकं ठल ग्नोप्यसौ दुःखेषु प्रसभं हि मज्जति न वै किं दुष्कृतेः शांकरः भद्राण्येव
 लभेत शंकररूपायै पूषधारसैः ३३ शतपथयजुषामथोर्ध्वगम्यं यद्भुतिसारं जपतामथ प्रदोषे प्रमथ्य प्रतिपदा कुलोलचिंतो भ्रमते नैव भवे भवेद्युसं सक्तः ३४
 इति श्रीशिवरहस्ये भीमाख्ये अष्टमांशे द्वाविंशोऽध्यायः २२ सत्त उवाच इत्युक्तं तद्वचः श्रुत्वा न माह सुरसत्तमैः विष्णुस्तदां उजम्रेष्टं काशपीपे मे रुमूर्धनि १ विष्णुस्तु ३०
 यदि देवो वरो महो सत्यमद्य खगेश्वर मातुर्दास्यापहरणे यत्नीतममृतं त्वया २ तदद्य देहि देवानाममृतास्ते न वै सुरा हीनामृताः सुराः सर्वमृतानि सुपधारय ३
 साहाय्यमासुरेभ्यस्त्वेवाहनत्वेन मे कुरु वरद्वयं मे देह्यद्य सत्यसंधो भवान्त्वग ४ सत्ये प्रतिष्ठिता लोकाः क्रतुं सत्यं महेश्वरः सत्येनादित्यावत्तिनः सत्येन
 धृत्य ते मही ५ नक्षत्राणामथोपस्थे सोमः सत्येन आहितः इत्येषा वक्त्रचः प्रोक्ता श्रुतिरेषा सनातनी ६ तस्मात्सत्यपरो भूयाः पतंगेशस्य सन्निधौ त
 दा विष्णुवचः श्रुत्वा प्राहां उजकुलोद्भवः ७ शर्वपादार्चनरतो गर्वपर्वतमध्यगः पतंग उवाच सत्ये स्थितो ह मे वाद्यसत्यभूताः शिवाश्रयाः आरुपादे
 वैदवस्य यूयं सर्वे सुरासुराः ८ उदेति सविता नित्यं वायुर्वा निति शिवाश्रया चंद्रोऽपि भगणैः सार्धं भ्रमते हर्निशं ग्रहाः ९ शेषोऽशेषैः शिरो वंद्यैः विभर्ति पृथिवीम
 पि सागरे गेरकं दस्य शासनान्नोर्ध्वगो भवेत् १० मुनयो मनवश्चैव अनलो वहते हविः लोकालोक्यास्तथा सर्वे विष्णोः सत्ये व प्रतिष्ठिताः ११ ददास्य
 द्य वरं ते द्ययथा संप्रार्थितं त्वया सुराणां सन्निधौ विष्णो किंपुनः शिवसन्निधौ १२ यः शंभोः सन्निधौ सत्यं कृत्वा नैव प्रणालयेत् स पाति नरकघोरं
 दारुणं देहसंक्षये तस्माद्वश्यं कर्ता स्मिद् ददास्य मृतमेव ते सुराणां दुःखजनकं न मे कार्यं हरे सदा १४ मातुर्दास्यापहरणे समानीतं मया धुना किंचैकं वक्षिमे
 विष्णो सुराणामुपशृण्वतां १५ सन्निधौ पतंगेशस्य सत्यं वद हरे धुना यदा भस्मादिदिग्धां गोत्रिपुंड्रो ज्वलच्चिह्नवान् १६ रुद्राक्षमालाभरणः यत्र युख्योगमि
 ष्यति लिंगार्चको सिनिपंतं विल्वपत्रैरखंडितैः १७ शिवे नैवेद्यभोक्ता त्वं सदा शर्वपदाश्रयः सुरैरप्येष्टैर्युक्तो यदा विष्णो गमिष्यसि १८ तदा ते विजयो वि
 ष्णोर्भविष्यति शिवार्चनात् शिवचिह्नं कितः शत्रून् जेष्यत्येव न संशयः १९ भस्मरुद्राक्षहीनां गान् परानाजौ हनिष्यति तदा वहामि स्तं धेननान्यथामम

शिवम
 २९

भाषितं २० किंच जाल्मोसिभगवान्त्पत्तमस्माक्षकः पुरा संशिक्षितोसित्यक्तेन तेन देवैः पराजितः २१ वीरभद्रेण हि पुरा तस्मात्सत्त्वं वदाधुना स्कंद उवाच
 इत्युक्तो गरुडेन शंकरपदध्याना नुरक्ते पाहिविष्णुवीक्यमिदं जगाद रभसाहर्षाश्रुधारयुतः देवानामुपशृण्वतां शिवपुरोदृष्ट्वा उज्जेशतदा प्राप्यात्रा
 मृतमुत्तमं सुरकरेदत्वा तिस्रोषतः २२ श्रीविष्णुरुवाच यः शोभवेन भवनाजिषु सर्वदापि साहाय्यभूतवलिनाविजये हि मेघ कांक्षेक्षताढाहृदये खलु स
 तमिष्टमेन त्वयोक्तमधुना प्रकरोमि पक्षिन् २३ इत्युक्त्वा स जगाम देवसहितो भक्तिचवीक्ष्णोऽजैस्तुषेपि खगोपि विष्णुमवहद्वैत्याजिमधे स्वयं रुद्राक्षाम
 लभस्स संगतमुमाकांतार्चकं तं हरिं पद्माक्षामलपूजितोत्तमहरे निष्ठावता चेतसा २४ इति श्रीशिवरहस्ये भीमारख्ये अष्टमोऽंशे विष्णुगरुडप्रसादो नाम त्रयो
 विंशोऽध्यायः २३ स्कंद उवाच गरुडो पदुताः सर्पाः काद्रवेयामहावलाः नखतुंडविनिर्भिण्णाः गरुडेन हृतौ जसः १ पक्षविक्षिप्तघूर्णाक्षस्ते च सुश्रव
 सांचराः शेषो नंतो वासुकिश्च कार्कोटकधनंजयो २ गुलिकः शंखपालश्च घनराष्ट्रः पिलिपिलः कंवलाश्वतरो वभुः तुहंडो बलवध्रकः ३ पनसो चार
 णो रैभ्यो तक्षको भद्रकर्णकः पवनाशोणिमांड्योगो यवसुशेणकः उदावसुः गृध्रहतुः जातुकर्णो अयः शिराः कपोतरोमास्तथा सश्चित्रघटो विदारु
 णः ४ इत्येतेनागराजानः कद्रुतनुसमुद्रवाः मात्रासहैव ते सर्वे दुःखिता गरुडादिताः ५ काशपप्राणिपत्योचुः सर्पादपि विवर्जिताः उक्खुसंतः श्वासभारैः दुः
 खशोकाकुलान्तराः ७ नागा ऊचुः प्रणताः स्ममुनिश्रेष्ठभार्यपश्य कनीयसीं आयसीं प्रतिमेवासीदुखशोकजरातुरा ८ गरुडेन हतान् पुत्रान् चोचंतीत्वा
 समागता तस्मात्क्षमापराधनः पुत्रवात्सल्यतो मुने ९ यत्कौटिल्यं पुरा मात्राय दस्माभिः कृतं तदा तत्पापफलभोक्तारस्त्वत्ताकाशमिहागताः १० साथक
 द्रुमुनेः पादौ नत्वा यग्रीडितान् तदा प्राह भर्तारमी संतीनि श्वसंती च पन्नगी ११ सन्नगी रतिदृष्टापि दृष्टा कौटिल्यवर्जिता कद्रु उवाच सापत्मा क्रोध्यतो भर्तः पु
 त्रवात्सल्यमोहिता गरुडेन हताः सर्पाः मत्कौटिल्याग्निधर्षिताः १२ हतशिष्टान् गृहपादान् गरुडाद्रक्षमे सुतान् दृढं मृडपदध्यानात् च गृह्णन् पोधिकः १३
 मूढां गृह्णन् पदां विप्रमातरं प्रौढिवर्जितां सूत उवाच इति तस्य वचः श्रुत्वा कश्यपः प्राह तान् तदा सांत्वयन् समुनिश्रेष्ठस्तदा तां सर्पमातरं १४ काशप उवाच
 मैवं वद विशालाक्षिका चिंतामयि संस्थिते जीवयिष्ये सुतान् तेद्य गरुडेन हतान् पुनः १५ मा कौटिल्यं कुरुष्व द्युसपत्नीं प्रतियाह शंयेच्छुक्लं कुर्वते मूढाः तैः पश्चा
 तप्यते भृशं १६ तत्पापफलतस्तेद्य पुत्रान् स्याह तौ जसः इति तां सांत्वयन्वाक्यैर्मृतानुज्जीवयन्मुनिः १७ शिवार्चनप्रभावेन पद्मजातसुतोत्तमः तानाहूय
 सुतान् कद्रोः प्राहार्यवदिदं वचः १८ कश्यप उवाच ईशमाराध्यकेदारे स्वसुतैः सह सुव्रते ईश्वरस्य प्रसादेन केदारस्यार्चनेन च १९ महेशाज्ञावशा कद्रु स्व
 सुतैः सह संवस पाताले हारकेशाख्यलिंगं संपूजयन्नुभे २० पुत्रैरागधये शानं तेन त्वं सौख्यभागिनी भोगिभिर्भोगिनिलयपातालं सर्वसौख्यदं २१ त्रिवि
 ष्टपादपि सदा शिपिविष्टाश्रयात्सदा तल्लिंगमहिमानं ते समासात्प्रवीम्यहं २२ गंगाजटाजूटमौलेरिंदुशूलभृतोद्यमे हारकेशाख्यलिंगस्य महिमां मे शुणुध्रुवं २३

शिवरहस्य अ० २४ काश्यप उवाच तल्लिंगप्रभया सुदीपितमहत्याताललोकं सदानागानां विलसत्फणामणिगणजोत्तोरुधारतताः नो चेद्वार्क सुविद्युदुज्ज्वलमहाबन्धिप्रभा
 भाधिकाः नोषानोभगणासंदैवनिदिवारात्रमहेशाश्रयात् २४ वंदारुचंदगणपा अपि चंद्रमौलेपादारविंदभजनायमुदाप्रयंति नागेनैगोपममहोरुश
 शिरशीर्षैः नागारिवाहसहिताः परिपूजयंति २५ तस्यातालतलेपि हाटकमहालिंगं सदैवार्चयन् नागेर्नागवशः स्वकीयसुमहाशुंडोरुकांडोत्थितैः धारा
 सारसुपुष्करोत्थतलसद्विल्वीदलैः कोमलैः ते चाद्यै निवसंति भूधरवराः कैलाससानुप्रभाः २६ पाताले तालके तु प्रभृतिवलि वराः शक्रवित्रासनायेदेवा
 अप्यमरावतीपरिविहायात्रैवसंमोहिताः विप्रेन्द्राः सुरसिन्धुदेत्यनिकरायूयंचनागोत्तमाः शार्ङ्गलिंगमुमापतेः प्रियतमेश्री हाटकेशाभिधं २७ कष्टं वीर्यत्रिवि
 दपंश्रुतिशिरोनिशं हि संप्राप्यनेधन्यालेशिपिविद्युदृष्टमनसा संपूजयंत्यादरात् जूटाहिद्युतिकोरिकूटघटनोत्तुंगोत्तमांगोत्तमसचंद्रांशुसुटदुत्पलारुणर
 जः स्वः सिंधुमौलिहरं २८ लीलापांगस्युल्लिंगसंगतमहानंगंगमात्तंगहृत्तल्लिंगोत्तमसध्यसंगतमुमादेहार्धलिंगं हरं बालेदुद्युतिजरिताखिलजटाको
 थोरकंघोटीवेदवधूतिार्धविलसद्गात्रेनिलालेक्षणं २९ पाटीरागरुचंद्रचंदनवैरालिप्यकाकोदराः स्वैर्दीरैरतिमुदरैः सुमनसांभारैश्च तत्थाटकलिंगं
 तत्परिपूजयंतु नियताः वीरैः कुमारैर्युताः ३० इति श्रीशिवरहस्ये भीमाख्ये अष्टमांशे पाताले हाटकेशप्रभावे चतुर्विंशोऽध्यायः २४ काश्यप उवाच उपाय
 मेकं वक्ष्यामि पुत्रैः साकं श्रुणुष्व मे यस्या राधनमात्रेण सर्पास्ते सुरिवनः सुताः जगमरणनिर्मुक्ता गरुडोद्भवभीतिनः मुक्तालेपन्नगश्चेष्टे पन्नगानिवसंतुते २
 मौलौहिमवनः सुभुनानामुनिवृत्तस्यैव निवसंतु सदा हृष्टाः शिपिविद्युर्चनेरताः ३ वरकाकोदराः सर्वैर्केदारेशसमर्चकाः कुमारदारसहितामारमारार्चनेरताः ४
 असारसंसारमिदं तरंतु च सुनिर्भयाः सायत्पटुः खसेन प्रोगरुडो बलवत्तरः ५ दृढं मृडार्चनरतो स्वमौढ्यपरिवर्जितः अमृतं यो हरत्पूर्वं सुरान्विद्राव्यनिर्भ
 यः ६ हरिणा प्रार्थितो देवैः बाहनत्वेडजेश्वरः प्रादाद्वरं सहरये वहामीति सुतो मम ७ अशोकं हरिं दृष्ट्वा पातयत्यंबुधौ हरिं स्वस्के धतो द्यारुडो मृडपादा
 र्चनेरतः ८ हनिष्यत्येव ते पुत्रान् तेषु पुत्रो ममाधुना यतत्रिनाथो बलवान् त्रिनेत्रपदपूजया ९ उभयोः संधिकरणजातिचैरान्नवैर्भवेत् तस्मात्सर्पाम
 हादेवं कंदर्पोद्वर्गवर्हं १० ब्रजंतु शरणं सांवशरण्यमभयप्रदं आराध्य देवदेवेशं केदारेशं वसाधुना ११ शिवचिह्नं कितात्वं च भवसुश्रुतैः सह भस्मरुद्राक्षं
 पन्नाशिवलिंगार्चनेरता १२ त्रिपुंड्रधारिणः सर्वे सर्पाः पंचाक्षरादराः रुद्राध्यायानुवृत्तैव काद्रवेयावसंतपि १३ केदारेशार्चने नैव सिध्यं त्येव मनोरथाः सु
 सुरासुराश्च मुनयः पूर्वकेदारपूजया १४ वभूवुर्वलिनः सर्वे तस्मात्तं शरणं ब्रज पुत्रैः साकं ब्रजसुखं शिवार्चनरता भव १५ शोभवं लाङ्घनं दृष्ट्वा गरु
 डो न हनिष्यति येशो भवद्रोहकृतस्ते वै निरयगामिनः १५ तस्मात्पतेगरुडसर्पान्नवैर्हिंसात्सुखं ब्रज शिवोपि ने प्रसन्नस्यात् केदारेशस्य पूजया १६ पुत्रा
 णां तव देवोपि त्राणं भक्त्या करिष्यति त्रिपुंड्रमौल्यः सर्वैर्कुंडलीशो भवं त्वपि १७ रुद्राक्षभूषणाः सर्वे ते चक्षुःश्रवसावराः भवंतु भवयादाची भावैः कुर्वंतु नान्यथा

१८ पापकंचुकनिर्मुक्ताः तृक्ताः सैः कंचुकैः सह कलुंचपतिपूजानो वचनावर्जिताः सदा १९ रुद्राक्षधारणाच्चापितथापंचाक्षरीजपान् भस्मत्रिपुं
 ड्रकरणात्भवः प्रीतो भविष्यति २० रुद्राध्यायजपेनेशः तथा विल्वार्चनेन च केदारवासाच्च सदा काकोदरसुखप्रदः २१ प्रदिशते वेदेवेशः सर्पाणां स्था
 नमुत्तमं सर्पाणां प्रीतिः शंभुः स्वांगभूषां करिष्यति २२ न केदारसमं लिंगं भव्यं हि जगतां त्रये प्रसादजनकं साक्षात्पूजितं भक्तिमुक्तिदं मया पद्मास
 नात्तात्वा पूजितं सर्वकामदं तत्पूजितात्स्थिरेषामतो जानासुरासुरैः २४ तत्स्मात्पूजयन्नेन कद्रुत्वं स्वसुतेः सह काश्यप उवाच अंभोजसंभवभवा
 मनवः सुराश्च कुंभोद्भवादिमुनयो दिति नंदनाये अंभोधितस्य कगतो हरिरेतदेव लिंगं सद्रुजवरैः परिपूज्य विल्वैः २५ तुष्टोऽप्यशेषसुविशेषमहा
 हिशेषभूषाविशेषभसितोत्तमपूषकोटिसंकाशलिंगमधुना परिपूजयस्व सूत उवाच इत्युक्तं मुनिवचनं निशम्य कद्रुः कद्रुद्वार्चनसाधनाय पुत्रपुक्ता
 केदारं मुदितमना ययौ तदानौ नत्वा तं मुनिवरमीशपादभक्तं २७ सर्पास्तेऽपि ततो निशम्य वाक्यं भस्माक्षादिविभूषिताः सहैव मात्रा निर्जग्मुः हिमशिखरा
 श्रयंतदानौ क्षेत्रं तत्रिदशपतेर्महेशितुः प्रियंवै २८ कुमुदां बुजमित्रवन्दिने त्रिप्रियलिंगार्चनतोरगाः कृतार्थाः श्रुतिशेषविशेषदर्शने मतिरीशानपदार्चनाभ
 वेत् २९ उरगा अप्युरुगाय भक्तिनिष्ठाः तुरगारातिवहंतकाञ्जपादे सुरमारहरामरेंद्रवन्द्ये करिवीरेंद्रकठित्वचोरुवासे ३० अरुणानुजभीतिनो वि
 हीनाः वरतक्षकवासुकिद्विजिह्वाः शरणारुणपादपद्मयुग्मं भजतां नास्ति भयं कदाचिदेव ३१ वरुणालयपारणाजयाशंभुं करुणासागरमीश्वरार्चनेन
 मरणादप्यतपभीतिजानं स्मरणेनेति तुरेव कारणेन हारः ३२ इति श्रीशिवरहस्ये भीमारेख्ये अष्टमांशे केदारगमनं नाम पंचविंशोऽध्यायः २५ स्कंद उवाच
 केदारेशं समागम्य काकोदरवरस्तदा भस्मरुद्राक्षसंपन्नाः पंचाक्षरपरायणाः १ रुद्राध्यायेनाभिषिच्य विल्वैः संपूज्य भक्तिः स्वफणामणिमणिकैः
 संपूज्य परमेश्वरं २ नेवेद्यैर्धूपदीपैश्च तथा नीराजनैरपि तुष्टुवस्तेऽपि भुजगाः भुजंगाभरणं शिवं ३ नागा ऊचुः पाह्यजमित्रनयनामलभूनिगात्र
 रुद्रत्रिनेत्रगिरिराजसुता कलत्र पात्रं विचित्रतरमेतदहो पवित्रं सत्रातिरात्रमखतर्पितलोकयात्र ४ श्रीमोमकेशसकलेशसकलेशमहेशसंभोको
 शावकाशशिशेखरशंकरेश देवेश खंडपरशोपशुपाशनाशपाहीशमामकधियातवपादभक्तान् ५ त्वं भर्गसर्गकरणाभयदीनवर्गसंतारकार्गलपदान्
 परिमोच पाशु दूर्वादलार्चितपदत्रिदशोत्सर्गनिर्वापणार्णववसां बुजमित्रनेत्रं ६ श्रीमन्मेशरुशरासनत्रिभुवनाध्यक्षाध्वराध्यक्षक वीक्षत्वत्करुणा
 कयास्तलहरीसंहारिना घोघकान् उक्षाधीश्वरकेतनेश्वरदयापात्रान्त्रिनेत्राधुना कक्षाणां च ये तसु दक्षमखहृत्पूर्णं प्रसादं कुरु ७ भूभृद्राजकुमारी
 काकुचतटीपाटीरपेकां कितं रुद्राक्षप्रियभस्मपुंड्रानिटिलज्वालो रुगंगाधरं वैष्णवप्रत्वगलं कृतांगमसकृत्यशेषमचिते सदा विनेशादिपदप्रदं हरिशरं

असु.
शिवरहस्य
अ० २६

२२

संभावयामोहरं ८ विश्वेशस्य पदां वुजाश्रयणतो निश्रेयसोत्प्रेकभाक् भोगानप्यमितानवाप्य भुवने कैलासमौलौ गणः भूयादज्जकल्पकोटिपुचिं
भोगिप्रियाभोगद्युक् चंद्रोत्तंसकिरीटकोटिविलसत्कंदर्पदयीपहः सत उवाच नागानां च स्तवं श्रुत्वा केदारेश्वरः तस्मिन् गमध्याचनदा आविरा
सीत्स्वयं हरः १० नागाजिनोत्तरासंगेशशोककृतशेखरः उभयासहितो देवो नीलकंठस्त्रिलोचनः ११ गंगाधरः कपालांकः शूलज्वलनसत्करः
तंद्रस्वादेव देवेश सर्पाः कद्रुसमन्विताः प्रणम्य च महादेवं संस्तुवन् नीललोहितं नागा ऊचुः वेदार्थशर्वयमगर्वहराद्य सर्वकंदर्पदयहरसर्पमहोरुहार
अग्राग्रभौमभवभर्गसुसर्गवर्गस्वर्गपवर्गदविभो नवभक्तिमार्गं दूर्वादलार्चनकृतं भवदीयलिंगे संगेपिशंगनिवहाः किमुतापसांगैः विल्वेश्वरपंकज
वरैः कनकैः कंदवैः पूज्ये दुचूडकुलभूधरवासशंभो १४ विश्वामहेश्वरहरामरधीरवीरगोरिमनोहरहराव्ययमारमार संसारभारपरिहारकरप्रसीद श्री
शंकरावगरोधुर्यधरप्रसीद १५ सत उवाच तत्सुत्यातोपिनः शंभुः तानुवाचो रेश्वरान् प्रणतान् विनतान् तर्पणशर्वा रुद्र उवाच पतिः १६ महादेव उवाच
चक्षुश्चोत्तमायुर्मद्रक्तामत्तरायणाः भवत्सुत्यातिसंतुष्टो भवतां कष्टनाशकः १७ शिपिविष्टो ह मधुना तुष्टो ह भवतां मुदं वृणुध्वं काद्रवेयावैवरं मत्तोभिकंक्षितं
१८ इच्छाप्रपूरको नित्यं स्वच्छनामास्मि संप्रतं निरिच्छानां हृदिच्छां च बांछामच्छां ददाम्यहं १९ मच्छासने निविष्टानां भस्मरुद्राक्षधारिणां सत उवाच सदाशिव च श्रु
त्वानत्वाते भुजगोत्तमाः सह कद्रवा प्रणम्य शं वरुर्वरमनुत्तमं २० सा च कद्रु महादेवं प्रणम्य परमेश्वरं तु स्वावाद्या कृतिं शंभु शिपिविष्टं कृपाकरं २१ कद्रु उवाच शंभो
विश्वेशमहेश शंभो शशिगरनटिनीजूट कूये ज्वलांगज्वालानेत्राज्जातोत्तमवरशिरसामालिकालंकृतंग उक्षांगपांगसंगस्फुरद्रुपदभृद्दिभ्यमानंगभंगानंगाभंगं
गाजललवकुटिला लोलदिभोजनमांग पाहीशप्रमथेशचारुकरुणामूर्तेरुणाद्रिस्थितपारावारमहाघसागरतीरि श्रीकर्णधारप्रभो २३ पुत्रान्तेशरणागतान्तरणि
जज्वालो रुनेत्रप्रभो पाहीशानदयानिधान अरुणभ्रातुर्भयात्पीडितान् चंद्रापीडमहेशने चरणयोः भक्तिप्रभाभावितान्तास्त्यन्यत्र वपादयोः शशिकलामौलेश
ण्यपरं २४ त्वमातासिपितासि सर्वजगतां नेता त्वमेवेश्वरस्त्वतो मे सुत वंदमे तदधुना प्राप्नोतु सौख्यं विभो विभ्यद्भारुडभीतिनो गतिपरं त्वामेव याचे शिवतत्राणा
यभवाधुना शरणंदत्त्वतोभिकंक्षेवरं २५ सत उवाच तस्यास्तमवचो निशम्य भगवानुग्रोप्यनुग्रस्तदानागा ताहनबोभयंगरुडतोभूवांगजाताहिमे केचित्कं
कणतां भजंतु भुजगाजूटो रुवं धास्तदायादाद्यं प्रिजनूपरावरमहामात्मायिताः कंषिमे २६ मत्कंठभरणाश्च कुंडलवराः सूर्यभवंत्वद्यमे ईश्वर उवाच पातालनि
वसंतु संततमुमाकांताश्रयाः शंकरावीरोदारकुमारदारसहिताः काकोदरामत्तराः दिव्यमेवरलिंगमद्भुततमं श्रीहाटकेशाभिधं त्वभ्यर्चानुदिनं सदेव निय
तं भस्मांगरागादराः २७ न विष्णुचक्रान्त्यमस्य दंडालपाशिपाशान् च शक्रवज्रान् नवोभयं वै भुजगाभवेत्क्षचित्तमत्पादसंसेवनतो गुरुत्मतः २८ सत उवाच

रामः
२२

इत्युक्तं नगजापतेः वरवचः श्रुत्वेव नागाहिते मात्रा तुष्ट हृदस्य सध्वसन्ति तत्त्वोचुरिस्थं वचः तान्नागाननुगृह्य देवसहितः स्थानं ययौ तं नगं केलासं समवाप्य
 सौगिरिजया हर्षो रुधारावृतः २९ नागा ऊचुः शंभो त्वदग वरभूषणतो वयं हि धन्याश्च मान्यपदवीं प्रथिताः सुराद्यैः विष्णवा दिवदितं पदाब्जवरं तवांघ्रिद्वंद्वे
 स्पृष्टेन वयमप्यति धन्यधन्याः ३० श्रीस्कंद उवाच इत्थं संस्तुत्य शंभो वरविवरमहो भूमिपातालमूलं ईशात्तातो विविशुरवशाः भक्तितः पाविताशाः दिव्यं
 तत्थाटकेशं प्रथितमणिगणोत्तुंगलिंगं भजंतः काक्षंतो मुक्तिसिस्थिं किल विलशयकाः शंभवाः शंभुभक्ताः ३१ इति श्रीशिवरहस्ये भीमात्म्ये अष्टमोऽंशे
 नागोपरेशिवप्रसादेनाम षड्विंशोऽध्यायः २६ श्रीस्कंद उवाच शेषोऽपि हाटकेशारखं लिंगं शंभोः सदैवे हि सर्वैः पातालविवरे पूजयामास भक्तितः १ भस्मरुद्रा
 ससंपन्नः पंचाक्षरपरायणाः रुद्राश्चामालाभरणो महेशचरणाश्रयः २ कद्रुमुनवरस्तत्र सदा रुद्रजपादरः स्वफणामणिभिस्तत्र कृत्वा शर्वालये महत् ३ प्राकारो
 पुरोपेतं मणिसौधशतोत्तरं सर्पाणामालयान्येव क्रमेण परितस्तदा ४ महासौधगणाकीर्णं सप्रतोलिकमुत्तमं नागैश्च नागनारिभिश्च वृत्तं तच्च कारवै महेश्वरप्र
 सादेन शेषो वै विष्णुकर्मणा अशेषभुजगानां च कद्राश्चैव वरालयं ६ लिंगं यान्यपि सदा परितः सचकारवै तक्षकेशमनंतेशं कंचलाश्वतरे श्वरो ७ येलापत्रेश्व
 रश्चैव तथा कार्कोटकेश्वरं ८ तगरुश्वरं चैव गूलिकेशं भृतीश्वरं ९ शंखेश्वरं पिचंडीशं वारणेशं द्रुतीश्वरं सर्वेशं वामनेशं च खर्वदेशं च वासुकि एतानि दिव्यलि
 ङानि स्थाप्य तत्र भुजंगमाः मणिधामगता न्येव कृत्वा तानि महेश्वरैः १० पातालहाटकेशं परितो नागसत्तमाः दिव्यपूजाभरैर्नित्यं पूजयामासु रेश्वरं ११ त
 त्पूजाविस्तरे वक्ष्ये तत्तुतिं च शृणुष्व मे श्रीस्कंद उवाच फणामणिगणान्नजप्रभवं गभैर्धर्मप्रभाविजतसु हारकोज्वलमहो रूतलिंगोत्तमं सुवित्त्वदलपंकजैः
 कनकचंपकैर्मल्लिकाकंदैर्वकुसुमस्त्रजाभरवैः प्रपूज्यो रगाः १२ लिंगं हाटकगर्भमंडितमहागर्भो रुधामस्थितं दिव्योत्तुंगवर्षाढ्यरत्नशिखरद्वारं कितं सु
 दूरं प्राकारप्रकरैरपारगणनाहीनस्वमौलीलसद्रत्नाच्छ्रविभिः प्रदीपितमुमाकांतालयेषु चताः १३ पातालगंगां बुधदीसहस्रधारादिभिः क्षीरदधिप्रभाजैः
 प्राज्यैर्मधुप्रभवसारधदीसहस्रैः सच्छर्करापूरभरैरहीनाः १४ सन्तारिकैलोकजं वनीरं भाफलान्नप्रभवैश्च फलानसैः गंधोदकैश्चंद्रशीरपाटलातक्रो
 लकांकोलसुवासितैर्जलैः १५ आसिन्मगधैर्वरपंचकाद्यैरलिप्पलिंगं सगृहं सुवस्त्रैः सद्रत्नभूषाफणिगोलकां कितैरत्नैश्च निष्ठपुसुवर्णयुक्तैः १६ तग
 रागरुद्रपुंसं भवैर्वरगंधैः मणिदीपकोटिभिः परिफुल्लसुपंकजार्कविलैर्वरमल्लिकाकरवीरजाजिपुष्पैः १७ मरुवदमनस्त्रजादिभारैः परिपूज्य प्रमथ्याधि
 योरुलिंगं भुजगाजगतां महेशमेवं वरनैवेद्यभरैश्च भक्ष्यभोज्यैः १८ स्वकृतांबूलदुक्कूलकूलविहिनालंकारसच्चंदनालिप्तं लिंगमुमापतेः प्रियतममूर्तं रा
 जयंति द्विज १९ दीपानां च सहस्रकैर्वरमहाकर्पूरखंडोत्थितज्वालाजालनिरस्तादिकृतमतितैः पत्तगाः शंकरं २० हाटककटकौपमामहेशलिंगं प
 रिसंवेष्ट्य मुद्गाननोत्थरत्नैः स्वफणादिसुंदरैश्च मूर्ध्नि वरिवस्थाभिरहो समर्चयेति २१ स्वच्छंदुधामपरिमंडलसोनिभोरुनिष्ठं रुक्मवरदंडसुमंडितं च स्व

शिवहस्यभः कृत्रपंक्तिवरचामकोटिलेढिभाजत्पताकनिकरैः अजनेरपारैः २२ आदर्शदर्शवरनामसहोत्सवोद्यध्यानैर्जेतोवुधिरवैर्वरदुंदुभीनां सत्काहलैर्वरमुदं
 अ०२१ गसुशंखनादैः संघोषशंकरमहालयमध्यमेवं २३ तौर्यत्रिकैर्हरहरेतिरवैर्भुजंगात्त्यंतिलिंगसविधौ मुदिताः कृतार्थाः श्रीरुद्रवीणायुतवाणिपाणिपद्मप्र
 भोस्यैः नखरैर्नखाग्रैः २४ तद्रक्तिरागोत्तमगानधारानाम्नाचशंभोश्चनयनिकालं तदंभणसुनीलिमाविधुतकालिमानंकचः प्रकर्षभुजगंगनाः परिलसत्क
 २३ पोलश्रियः चलद्वलयमंडनैः प्रथितकुंडलांदोलनैः नयंतिकिलवीणयाशिवमहेशगानादराः २५ तानागाभरणोरुलिंगसदनेनृत्यंतिनागात्मजाः नागास्य
 प्रसभोरुकांडसुमहापादझणनूपराः पश्येशेलिहरेतिशंकरमहादेवेतिनित्यं सदावीणावेणुमृदंगनिस्वनलयैः सोमोरुधामाननाः २६ शेषोप्यशेषवद
 नैर्भुजगोरुभूषणेष्वोज्ज्वलास्तभसितोत्तमभूषितांगं २७ योषार्धकायनवसाधनिकाशकंदंतोषायशंकरमहोत्सुवतिप्रदोषे शेषउवाच द्विजिह्वफणिभूष
 णंभसितलिप्तफालेक्षणं सुपंकजदलेक्षणं प्रथितपूजयातोषणं गरोत्त्वणविशेषणं मदनकालं संहारणं कुरंगशिष्यधारिणं सुरवराद्यसत्कारणं २८ मातं
 गानंगभंगोद्यकपुरभगयमहनपाहिमामिशदृष्ट्यादृष्ट्येवोत्सृज्यसस्यं प्रभवतिहियथातद्वद्दीशानशंभो दुःखैरोगादिरागैरमुननुच्यसनेरत्तपापमहेशत्व
 सादाजावलोकान्निहिममसुक्तैः लोकसंघैः फलमे २९ स्कंदउवाच श्रीहाटकेशसमधिष्ठितनागलोकेषापाद्वयंगरुडादपिपन्नगानां नागानगारि
 करवज्रमहोरुधारासंघाननाच्चसुखिनः शिवपूजयाते ३० इति श्रीशिवरहस्येभीमाख्ये अष्टमांशे शेषकृतहाटकेशोर्चननामसप्तविंशोऽध्यायः २९ स्कंदायनमः
 हाटकेशसमभ्यर्च्यशेषशेषसुखैस्तुवन् रुद्रसूक्तैर्महादेवं संपूज्य परमेश्वरं १ विल्वपत्रां वुजे श्वैवउत्सलैः कुसुदैस्तथा गंधैश्च धूपदीपैश्च नैवेद्यैर्विविधैरपि २
 स्वफणामणिभिर्नित्यं पूजयामास शंकरं पंचामृतप्रवाहैश्च फलसारैर्महेश्वरं ३ स्वफणाकृदिभिर्नित्यं दद्यात्त्रिगुणमस्तकं त्रिपुंड्रफालविलसत्सहस्रास्ये
 स्तदामुदा ४ सहस्रमौलिमाणिक्यैः शंभोः गर्भगृहं तदा दीपयामास शेषोसावशेषभुजगेश्वरः ५ कृत्रैश्च चामरैर्दिव्यपताकादर्शवाद्यकैः नागकन्यानर्त
 नैश्च वीणादिध्वनिभिस्तथा ६ स्तुवंति गानधारभिः नागकन्यामहेश्वरं अस्तदोषे प्रदोसो नित्यं संपूजयत्यथ ७ एवंस्तुवन्नुवासासौ शेषोभुजगमः सुखं ॥
 सहमात्रामुदा तत्रहाटकेशं प्रपूजयन् ८ चक्षुः श्रवास्तेष्टुण्वेति शिवनामसुधारसं चक्षुषेव हि पश्यंति पूजितं लिंगमेश्वरं ९ सहस्राक्षोप्यंशेषोधनेः
 स्वैर्नेत्रमंडलैः वीक्ष्येव हाटकेशं सर्वगोत्सृज्य कंदकः १० एकैकास्येन नामैकं विल्वैः संपूजयत्यथ नास्मासहस्रैरीशानं विध्वंशकरुणाकरं ११ संतो
 निविवशो नित्यं पन्नगः सन्नगोत्तमः सचक्षुः श्रवसारजासहस्रपरिवत्सरं १२ वाय्वाहारः सदाशेषो अशेषवदनैस्तुवन् भक्तैरेव देवदेवेशं ससमीरणपारणः १३
 समाकर्ण्य विप्रेन्द्रतत्सुतिं सावधानतः शेषउवाच सुरवरंतद्विनीजोत्तमांगं स्फुरदुद्यद्दविशं वरांकचूडं अकपटवचनांतमृग्यपादकरित्व कृपटहाटक
 धूर्जटिं भजामि १४ वरहाटकयुक्तगोक्षीनटमाशासमुमासहायं निटिलानलदग्धकामकाले च दुलंहरहाटक धूर्जटिं भजे १५ पटुवदुमुनिभिः निषेवमाणं

वटनटकेकृतोदजमहेशं अधटनघटनापटीयमायातमसः पाटनहाटकेशमीक्षे १६ तटिन्निभजटाकुटीविद्युतसामिसोमप्रभाविभासितजगत्रयंस्फुर
 कृपीटनेत्रोज्वलं वटस्थमगजापतिकरटिकृतिभूषणत्कटिंसुधोटककृतागमंसरभसंभजेधूर्जटिं १७ आसत्यलोकावधिर्मौलिमेतत्पातालमूलंवरशंगलि
 गं श्रीहाटकेशंभजवेदमौलिजालैकवेद्यंभुजगंगभूषं १८ सत्तुवाच एवंशेषस्तवंकृत्वातस्त्रिगोतुंगमौलिनः निर्गत्पार्कसहस्राभोउमयावीक्ष्यतेहरः
 काकोदरमहाहारेहरः सर्वामहेश्वरः ललाटपटलोद्भासिन्निपुण्ड्रकुटिलालकः २० स्फटिकाचलसंकाशः कुटिलांतरदुःखदः चटुलाननकंजाक्षः क
 रित्वकयेहरः २१ महानद्येत्यविकटोद्गृह्णासगिरावदत्त हरउवाच तवस्तुत्यानयाशेषसविशेषणयास्तुतः अशेषभूमिधरणेसामर्थ्येतेददाम्य
 हं २२ विश्वंभराधरोसित्वंसदाविष्वाधिकार्चनात् शंभवोस्युरगश्चेष्टनतेभारोभवेद्भुवः २३ इतिशंभोर्वचः श्रुत्वाफणिराजः प्रणम्यतं उवाचविनयोद
 रंकाकोदरधरंहरं २४ शेषउवाच कांक्षेक्षतंतवविभोपदभक्तिभावंकाकोदरेश्वनदुरेदरवत्सुरादीन् नष्टान्त्रिविष्टपगतानपिभक्तिनिष्ठेनेष्टेधुनातव
 पदंशिपिविष्टमिष्टं २५ अस्माभिरेतदमलंशशिधामचूडमीज्यं चवेदशिखरैर्हरहाटकार्यं लिंगंसुमंगलदमंगलयासमेतमाजीव्यमेतदमलंपशुपाश
 मुक्तेषु २६ किंवीलोकेनुलोकेनिगमशिरिविशिखाभारकारागृहोद्यन्मारापाशरातुराः सुरवराभाराभुवः केवलं वीरोदारकुमारवाचिचतुराः संसारवार्ता
 रसाः स्वाराज्यशिवपादपंकजवरंनाराधयंतिस्रणं २७ इत्युक्त्वागिरिजामनोहरवचः श्रुत्वादिशेषोहरंनत्वाहश्रुतिवीक्षणोयभगवन्चाज्ञांकरिष्येतवत्
 कोभारोममतेपदाब्जयुगलंविन्तेनसंविभ्रतः शंभोसर्वपवद्दहामिशिरसाकांक्षेद्यभक्तितव २८ नागानागाजिनांगनगशिखरमहाचारुचापांघ्रिरेणुं
 मूर्धन्याधायधन्यामदमुदितधियः तस्थुरिच्छाविहागः हागः काकोदरास्तेहरपदवरहृद्धानधारानुसारवीरोदारकुमारदारसहिताः शंभुप्रसादादराः
 ३० श्रीस्कंदउवाच एवंवलंविलेशयेशवरस्यदत्त्वावालद्विजावनकरोवलएवशंभुः वलप्रमथनार्चितोवलिसुतार्चलिंगालयोययौद्रुतमुमाधवो
 वरभुजंगहारेज्वलः ३१ इतिश्रीशिवरहस्येभीमारेखेअष्टमांशेशेषस्यशिवप्रसादोनामअष्टाविंशोध्यायः २८ स्कंदउवाच पातालमूलेदेवेशंपूज
 यंतिविलेशयाः भस्मरुद्राक्षसंपन्ताः शिवध्यानहताश्रुभाः १ गूढपादामूडध्यानादृढभक्तिरताः सदा वासुकिंप्रमुखाः सर्वैतक्षकाद्याश्चभोगिनः २

शिवरहस्यः तस्य केशं तक्षकोपि संपूज्यां बुजविल्वजैः गंधधूपैश्च दीपैश्च नैवेद्यैर्विविधैरपि ३ नीराजनाद्यैर्नास्त्यैश्च नागकन्याकृतैस्तदा संपूज्य स्तोति हृष्टात्मा त
 तस्य केशं सतक्षकः ४ तक्षक उवाच शंभो विरिंचिवरमौलिकपालपाणे चंचलसुधांशुमकुये ज्वलितोत्तमांग मां मोचयाम्युदुरितात्परिवंचकेशदेव
 स्वमेव भगवांश्च कुलुचनाथ ५ मृदं दृढतरं हृदा सदयमिंदुचूडं सदा भजामि भसितोज्ज्वलं हृदयं पद्मसंघातरे भुजंगवरकंकणं कृष्णननिस्वनांघ्रि
 प्रभाविभासिनः नानतजगदुदारसत्तांडवं ई सत उवाच वीशाशिसितमन्मथं सुरगणाध्यक्षं महोक्षप्रियं पक्षीं द्रुप्रियवाहवीक्षणलसत्पादां बुजं शंकरं
 भक्षीभूतविषं सुदृशमथ नं भिक्षुप्रियं तं सदा चक्षुःश्रोत्रवराश्च तक्षक मुखाः संपूजयंतीश्वरं ७ अनंतेशमनंतोपिविल्वैः संपूज्य भक्तितः गंधपुष्पै
 श्च विविधैर्नैवेद्यैरपि शंकरं ८ धूपदीपांगनानास्त्यैः स्वफणामणिभूषणैः लिंगमालिङ्ग्य भोगेन भोगिवर्योऽस्तु वत्सरं ९ अनंत उवाच भस्मांगरागधृत
 बालकुरंगसंगफालस्फुल्लिङ्गहरनेत्रपतंगलिंगगंगातरंगमहर्दिंदुक्तोत्तमांगमातंगकृत्तिभुजगांगदहारायाहि १० पापानंगमनं मनंगभंगसुमहालि
 गस्य शंभो सदा शंगांगस्थमहोक्षसंगभरितानंदंगगंगाधर मां पाह्यद्यहरांधकस्मरहरामेयप्रभो शंकरविश्वाधीश्वरचंद्रशेखरविभोकारुण्यदृक् संगतः ११
 कंवलाश्वतरे शानं कंवलाश्वतरे सदा सदा पूजयतः शंभुं विल्वमंदारपंकजैः १२ तुष्टुवाते हि भुजगौतल्लिङ्गभक्तिभावतः कंवलाश्वतराञ्जुचुः भवगदश
 मनाद्यवैद्यवेदप्रतिपाद्यैश्चरविद्यया भिवेद्य लंपर्णशद्यसहमानमहेश्वराद्यआलाद्यसर्वतनुगोपि अभेद्यशंभो १३ तं कंवलाश्वतरगीतसुसामसीम
 श्रीवामदेववरसामरथं तरेडं श्रीवामकेशमुमयापरिपूज्य विल्वैस्तौ तुष्टुवाते भुजगौमहेश्वरं १४ एलापत्रेश्वरं लिंगं एलापत्रोरगेश्वरः संपूज्य वि
 ल्वैः स्वफणामणिमालोपहारकैः १५ स्तोति देवं सदा भक्त्या फणाभृद्विङ्गमेश्वरं एलापत्र उवाच वंदे करंगकरसंगभवोरुभंगं भस्मांगरागितमनं
 गमंतंगभंगं गंगातरंगविलसज्जटिलोत्तमांगं श्रीलिंगमेतद्गजाहृदयानंतरंगं १६ एलापत्रस्त्रिनेत्रं स्वकफणिविलसत्पद्मगात्रोरुवेष्टैः तद्विङ्गा
 कंठलग्नो विधृतनवफणारत्नसंछादितश्रीः विल्वैश्चंदनलेपसुंदरमहाकायैश्च शीतैः शिवंसतोष्पानुदिनं वसत्पुरगयः पुण्ये प्रदोषेऽपि च १७ कार्कोट
 केश्वरं भक्त्या नागः कार्कोटकोर्चयन् विल्वमंदारपुन्नागचंपकाशोकपंकजैः १८ धूपदीपोपहारैश्चैः स्तोति शर्वमहेश्वरं कार्कोटक उवाच श्रीनीलकं

रामः
 २४

ठसितमस्मवरावकुंठवेकुंठनेत्रार्चितपादपद्म उत्कंठभाउकद्विदापरिचिंतलीयपादांजुजेपरिलुगमिचसन्नकंठः १९ चतराष्ट्रेश्वरंभक्त्याचतराष्ट्रेभुजं
 गमः विल्वपंकजमंदारपुष्पैरभ्यर्च्यशंकरं २० नैवेद्यैर्धूपदीपैश्चनित्यमभ्यर्च्यशंकरं स्तोतिप्रांजलिरीशानंस्वफणामवनामयत् २१ चतराष्ट्रउवाच हरहर
 कंठपार्वतीशत्रिदशमेयगुणाकरप्रसीद हरहरशितिकंठसामिसोमोज्वलितोत्तंसयमींद्रचित्तहंस २२ गुलिकोपिसदालिंगमर्चयन्नगुलिकेश्वरं विल्वैः
 फणामणित्राणैः धूपदीपनिवेदनैः २३ अभ्यर्च्यस्तौतिहृद्यात्मासुलिंगं सर्पपुंगवैः गुलिकउवाच शंखचूडः शशिचूडमीशमीडं सदावेदवचोभिरेवं
 भस्मांगरागच्छविसन्निकर्षाद्विकर्षयत्येवततो धकारं २४ देवदेवपरमेश्वरशंभो विश्वनाथममनाथसनाथं सांक्रुच्छदयपाघनयात्वंमन्मथांतकविभोश
 शिचूड २५ शंखचूडेश्वरंलिंगंशंखचूडोर्चयन्नसुमैः विल्वंबुजैः सदाभक्त्याभुजंगोभस्मभूषणः २६ नैवेद्यैर्धूपदीपैश्चनृत्यन्तस्तौतिभक्तितः शंखचूडउवाच
 शंभोकंदर्पसर्पज्वरहरपरहर्षपाहिमामीशदुःखान्तदुर्वाराखर्वगर्वजनिमृनिविवशंरोगपापादियुक्तं २७ कल्पानल्पजलोद्भवोद्भवमहासद्यौलुठंतसदा
 तन्मौलिस्रगलंकृतांगकमहालिंगोत्तमोत्तमप्रभो पिचंडेश्वरखंचवरिवस्पाभैरेस्तदा स्तोतिदेवंसमभ्यर्चनागाह्यानंदतुंदिलः २८ पिचंडिलउवाच
 मत्ताजस्त्रगलंकृतांगकमहाभूषाहिपूषोज्वलन्नेत्रोन्मेषनिमेषशेषितजगत्तोषेण्डुचूडोज्वल पाहीशत्रिदशोत्तमोत्तमसदासामैकसीमास्तुतकामां
 गप्रहरवकामदसदामांवाभदेवप्रभो २९ वारणोद्युरेन्द्रोसीवारणत्वग्वसार्चकः निवारणकरंदेवंपापानांकारणंपरं ३० वारणेशंसदाभ्यर्च्यविल्व
 पचितिकल्पनैः मदवारणवक्राद्यपुत्रंसंस्तौतिभक्तितः ३१ वारणउवाच पाहींदुद्युतिज्जुदेवतदिनीगर्वादिनिर्वीपण त्वंकल्पाणनगात्तसत्कर
 धनोजेताजगत्कारण ३२ भस्माहीनसुभूषणोत्तमसदाकामांगसंहारणसर्वप्राणहरांतकप्रहरणामेयांघ्रिपद्मारुण दुतीशंद्रुतिकोनागः संपूज्यप्रम
 थाधिपं ३३ विल्वमंदारकंजादिमालाजालोत्तलेरपि स्तोतिप्रसन्नहृदयः फणिराट्फणिभूषणं ३४ दुतिकोवाच रामासंहननार्धकायविलसत्सोमो
 ज्वलन्मूर्धकधूमोद्दामशिरःकपर्दसुमहत्सूमांकनेत्रोज्वल भूमानंदघनप्रसीदभगवन्त्वंमामकेशश्रुतेः सीमासंस्तुतपादपद्मममहत्कामप्रदाव
 प्रभो ३५ सर्पेशंवरसर्पेशः संपूज्यश्रीफलच्छदैः निवेदनैर्धूपदीपैः संस्तौतिपरमादृतः ३६ सर्पउवाच शिष्टार्चितंसकलकष्टहरंप्रकृष्टमोक्षप्रदं कि
 लसदाशिपिविष्टलिंगं अष्टाकृतिचभजतांनहिदुष्टभावोनष्टाश्रुभाभुविभवंतिसदैवसर्पाः ३७ वामनेशंतत्रलिंगंवामनोभुजगोत्तमः विल्वंबुजैः
 समभ्यर्च्यसंस्तौतिपरमेश्वरं ३८ वामनउवाच उच्चैर्घोषादिशेषशितिधरवरधृक्पोषिताशेषलोकसृष्टिस्थित्यंमकार्येष्वतितरमनिशंजागरुकप्रभोमां

शिवरहस्यम् वेदार्चोत्तमहे षधोषितपदं भोजप्रभाभावतोवेषाकारमिदं सदा त्रिभुवनं मन्ये किमन्येन मे ३९ खर्वटेशं खर्वटाख्यो नागो भ्यर्च्य सदेव जैः विल्वपत्रैः सदे
 ३०२९ शानं सदा विलशयोत्तमः ४० स्तौति वेदांतवाग्भैरं भोजैः पूज्यशंकरं खर्वट उवाच त्वद्दीषाभीषितास्ते सुरवरनिकराः चंद्रसूर्या नलेंद्राः त्वद्भासाभास
 २५ तेदं जगदिदमखिलं लोकजालैर्महेश विष्णुब्रह्ममरुद्गणादिजनकः सोमोसिसर्वांतरः कस्त्वा स्तौति महेश सर्वतनुभाकृत्वं निर्गुणोऽस्य व्ययः ४१ वासु
 किर्वा सुकीशानं विलैरभ्यर्च्य शंकरं संस्तौति हृद्येनियतं कुंडलीशो महेश्वरं ४२ वासुकिरुवाच क्षयद्वीरकाकोदरापारहारस्फुरत्स्फारकर्पूरगौरवहीर
 प्रभाकारतारेंद्रसन्मौलिंगंगारयो ह्यासिलीलालकाजालमालार्द्रताजोत्तमांगाजनेत्रार्चितांघ्रिद्वयानंगभंगपतंगस्फुलिंगात्तफालप्रभाजालनि
 र्मलितालोलपाशान्तकालत्रिलोकाकुलाकारमारमथासारसंहारउद्धृतहृत्त्रैपुराकारंगंगाधरो मेयमातंगचर्मावरा नीलदलाकारकंठस्फुरत्साद्रगौ
 रीकुचाश्लेषणागढप्रभावांगसंजातसत्कंठकांकप्रभोपाहिमं ४३ एवं संस्तुत्य ते सर्पाः कंदर्पहरमीश्वरं पाताले दिव्यलिंगेषु हाटकेशादिषु द्विज ४४
 वदंति नियतं त्वेवं भुजंगाः शंभवोत्तमाः सर्पाञ्जुः अस्माकं कुलदैवतं शशिकलाज्ज्वालुकूलोद्यतं स्फाराकारभुजंगहारवलयालंकारलिंगोत्तमं
 द्योतीभूतमहागमांतशिवरंजूटीकृताहीश्वरं पाथीरद्रवसारचंदनलसत्कोटिरमीक्षेमहि ४५ स्कंद उवाच एवं सर्पेश्वरास्ते स्वफणमणिगणैरिंदु
 चूडोरुलिंगं विलैर्मंदारपुष्पैः हरिहरविधिभिः पूजितं शंकरं घ्नि स्वेर्भोगैश्च भुजंगमेश्वरमहालिंगोत्तमं गोज्वलत्सोमोत्तंस सरिद्धोद्भवमहाशीतारि
 वाताशनाः ४६ सर्पाः पर्वतनेदिनीसहचरं संपूज्य विल्वच्छंदैरहैः स्त्रैः स्त्रैर्मणिभिर्विदीपिततमः स्तोमं महेशालयं कुर्वंति प्रसभं प्रदोषसमये श्रीहाटके
 शार्चकाः तेनैव स्वकंदे हजत्वचमिषात्पापादिनिर्मुच्यते तिष्ठंतीश्वरगात्रभूषणवराः सौख्येन पातालगाः ४७ लीलाकारकृताननेषु गद्गजापीपीडानमृ
 तुद्रवानोजन्मादिभयंजरदिकमहोकद्रुद्रसंसेचनात् एकेनासियुगे न दिव्यगिरिशालंकारलिंगोत्तमं वीक्षंति श्रुतिसारशंकरकथां शृण्वंति ते कद्रुजाः
 ४८ पाताले निगलोपमेपि दितिजाः श्रीकालकालार्चकाः आलेंद्राग्रस्ताशिशंकरमहालिंगार्चकाः शांकराः फालाद्यंगलसन्निपुंड्रसुमहारुद्राक्षमालाधरा
 धीरोदारकुमारसहिताः काकोदराः शांकराः ४९ पातालैष्युरगेश्वरप्रभृतयः शेषाद्यशेषाः शिवलिंगेषु प्रथितेषु हाटकमहालिंगं सकाकोटकाः त्रुट्यता
 तकसंततिः स्वकफणामाणिक्यपूजादिभिः विल्वानां प्रकरैः सदेवुजवरैः पुष्पैश्च दीपादिभिः ५० कर्पूरागरुसंभवेः ससुरसामोद्रेऽनित्यं शिवं संपूज्येव वसं
 ति गूढपदकाः दार्ढ्येन शंभोः पदं ध्याप्येव सदानुरक्तहृदयाः सर्पाविरक्ताः सदा लिंगं तद्वहाटकेशमुमयापश्यंति च सुश्रवाः ५१ इति श्रीशिवरहस्ये अष्टमांशे भीमाख्ये

रामः
 २५

सर्वनागकृतपाताललिंगपूजानामएकोनत्रिंशोऽध्यायः २९ स्कंदउवाच दिग्गजा अपि ते चाष्टौ अष्टमूर्तिरुपाकरः स्वनाम्नास्थाप्यलिंगानि स्वपु
 ष्करजलांबुजैः १ स्नात्वा पातालगंगायां स्वशृङ्गावल्लयोद्धतैः स्वर्णकुम्भोद्धृतांभोभिः घृतगण्डत्रिपुंड्रकाः २ घृतरुद्राक्षकवचाः कक्षारूपेण ते गजाः पू
 जयन्ति च लिंगानि स्वस्यादिशि गजोत्तमाः ३ गजचर्मविरधरं तानि वक्ष्याम्यनुक्रमान् एतव तः पुंडरीको वामनः कुमुदोजनः ४ पुष्पदंतः सार्वभौमः सुप्र
 नीकोऽथ दिग्गजाः पूर्वतैरावतो भानि श्वेतादिरिव जंगमः ५ चतुर्दंतो महाकायः करेणुकलभाहतः मदधाराकटो ह्यासि भ्रमत्त्रंगशताहतः मणिधाम
 गतं कृत्वा लिंगमैरावतेऽश्वरं संपूज्य विल्वमंदारैः धूपदीपनिवेदनैः ७ स्तौति चोद्धृत्य शृङ्गाग्रं मुंडमालाधरं हरं ऐरावत उवाच शान्तं शंकरं संतकोतक
 सुमाकोतं भजाम्यनिकं स्वातानं तमहंतकोद्भवभयं किंचिदप्यलक्ष्यमम विस्वाधीश्वरशाश्वतांधकहरापारम्यथासंदराधोरपारभवोरसागरगदापारादिदुः
 खं हर ८ एवं संस्तौति हृष्टात्मा स देवाभ्यमुवक्ष्यते पुंडरीकस्तथाग्नेय्यां किंजल्कसदृशच्छविः ९ उर्णयाथ करिण्या वै कलभैरपि संवृतः चतुर्दंतो महाका
 यः मदप्रस्रवणो घटक १० पुंडरीकेश्वर इत्येतद्वाग्नेय्यां मणिधामगं प्रतिस्थाप्य महालिंगमिभेंद्रो भीममीश्वरं ११ पुंडरीकेश्वरं विल्वेश्वरं स्वशृङ्गावल्लयोद्धतैः
 समर्चयित्वा संस्तौति वृद्धितैर्घोषयन्त सदा १२ पुंडरीक उवाच पाहि त्रिनेत्रसुचरित्रपवित्रपात्रं पाह्यजमित्रनयनामलभूतिगात्रं मामीशं शंखधवलै
 रुकलाललामपाहीशमामकधिकया सकलैषु मित्र १३ एवं संस्तौति च भुवंधारयन्त स महागजः वामनो दक्षिणेति सल्लुद्यत्कुम्भो महेश्वरं १४ कर्णो ग्र
 चामरो ह्यासमदगंधांधदिकृतः वर्णेन कर्तुरेवि प्रमृग्या सकलभैरवैः १५ वामने शाभिधं लिंगं मणिधामगतं तदा कृत्वा विल्वाम्बुजैः पूज्य वारणः
 पापवारणं १६ शृङ्गामाहृत्य देताग्नेस्तौति देवं स दिग्गजः वामन उवाच पाहीं दिश रमणकारणं तारणेऽप्यचक्षुश्रवाभरणहारणकाल्वकर्णं मारंगसंहा
 रणपापनिवारणेशपाहीं दुभूषणमहेशगणाग्रगण्य १७ एवं संस्तौति नियतं दिशः स्तवे रमो हरं नैर्ऋत्यां कुमुदोपीशं कुमुदोत्पलभासुरः १८ वर्णया क
 लभैर्युक्तो कुमुदेशं महेश्वरं मणिधामगतं कृत्वा पूज्य विल्वोत्पलैर्गजः १९ विवृत्य नयने कर्णौ भक्त्या स्तौति माहेश्वरं कुमुद उवाच हे देव देवजगदी
 श्वरं पंचवक्त्रविश्वं भरा धरणभूषणभीषणेश गौरी मनोरमण सर्वशरण्यं शंभो आतार्य तारणविभो चरणं न तोस्मि २० अंजनः पश्चिमे भानि पद्मीशे
 पद्मसंलिभः वारणा कलभैर्युक्तो चतुर्दंतो मदस्त्रवः २१ अंजने शाभिधं लिंगं मणिधामगतं गजः पद्मेर्विल्वोत्पलैर्भक्त्या मंदारजुनचंपकैः २२
 निवेद्य फलमूलादि अंजनः स्तौति शंकरं अंजन उवाच सरसीरुहनामनेत्रवंच्यं स्फुरशं वरवैरिलाच्छनांगं भज भज शिवं देशिवाधवं त्वां भवभव
 मभयाय चेतसा त्वं २३ पुष्पदंतोऽथ वायवां धारयन् छिरसाभुवं अतसी पुष्पसंकाशः पुष्पिष्पा कलभैर्युतः २४ पुष्पदंतोऽश्वरं लिंगं मणिधामगतं तदा

शिवरहस्यं विल्वमंदारपुंनागचंपकैरर्चयित्वा २५ संस्तौति नियतं भक्त्या कुंभसंस्पृष्टभूतलः पुष्पदंत उवाच कुरु कुरु करुणां शशिद्युती उपप्रेषिता नंगमंतंगभंगमी
 अ०३० शं सुपतंगदृगंगतुंगंगा सुतंगैरंगो घजदंभजामिशंगं २६ एवं संस्तौति नियतं द्विदः सुरसत्तमं सार्वभौमो गजेंद्रो सोपाटली पटलारुणः २७ पाटल्याकलभैर्युक्तः
 सार्वभौमेश्वरभिधं मणिधामगतं लिंगं विल्वौः सर्वदा च यन् २८ संस्तौति शुंडा मुत्स्यवेतं डहरमीश्वरं उत्तरेधारयन् पृथ्वीं कर्णतालैर्मदोत्थितैः २९
 २६ सार्वभौम उवाच शंगं संगहरं महेश मनघं मातंगचर्मो वरंगंगा तुंगतरंगरंगितजयाभारं भुजंगांगदं मधुमथनाक्षपादां वुजं महेशं भजशंभुं सकलाद्यविश्व
 नाथं प्रमथानां शिवमेकमनाथमीशं ३० सुप्रतीकस्तथेशान्यां सुप्रतीकेश्वरभिधं लिंगं मणीं द्रुसंस्कृतदिव्यधामगतं गजः ३१ प्रतीक्याकलभैर्युक्तो गोरवा
 णो महाबलः संपूज्य विल्वकमलैस्तथानीलोत्पलैरपि ३२ निवेद्य फलमूलादिदं तावलवरोहरं संस्तौति भरितानंदो मद्धारकदश्रवाः ३३ सुप्रतीक उवाच
 श्रीकालकालजितसर्वदिति प्रसूतपातालमूलपदखेलनविश्वलील पाह्यजाज्युतशचीधवपूजितां घेगोरे मनोहरविलासनिधानशैल ३४ एवं दिग्गजव
 र्यपूजितमहालिंगानि तुंगानि ते प्रोक्तान्युत्तमभोगिलोकतिलकालंकारसत्थाटकं लिंगं शंगं सुमायतेः प्रियतमं संपूजितं वा स्मृतं चित्ते चिंतितं कामदं किल महापा
 पौघसंघैकभित् ३५ सूत उवाच नैतच्चित्रमहोत्रिनेत्रचरणं भोजप्रभाभावतः चित्रं चापि जगत्पवित्रितमिदं भात्यनंगो मम किं सत्रावभृथाप्लवेः वरगवां दानैः
 महीदानतो तुंगांश्च भवरान्नराणि सुमहादानैः ब्रतैश्चापि किं ३६ यो वा को वा पि शंभुं भजति भुवि नरः किं नरो वा सुरो वा मारापारशराभिघातरहितो भूभाररूपाः
 परे धन्यो मान्यो हिमन्युप्रभृतिगुणगणैश्च तामाप्नुयात्सा विद्योतद्युतिरिंदुकुंदधवलप्रेमास्पदंगो भवेत् ३७ वरं रासभो वा वरं सुकरो वा वरं जारचंडालकन्या
 समेतः वरं पामरो वा नरो वा सुरो वा हरापारलिंगाचैनावर्जितो वन ३८ उद्भिज्जानि च जारुजानि च महाभूतानि चांडोद्भवां न्यादृत्तान्यसकृन्महेश्वरमहाधाम्ने
 वतानि दुत संस्थान्य प्रतिमप्रभावविहिते वेदांतवेद्ये हरे हारा एव विलीयन् प्रतिभवं यात्येव शर्वाश्रयाः ३९ उक्तांति क्रांतदेहाक्रमभ्रमणमहाघोरसंसारचक्रे
 नक्रप्रयो रुदराधनसुतवदनभ्रांतिसंश्रान्तदेहाः ईहामोहेर्षया ये द्रुतगतिभृतिभिर्नाशजन्माद्यवस्थाः संस्थातुं मन्वते ये भ्रमदुदरदरीपूर्येति प्रमूढाः ४०
 स्कंद उवाच एवं दिग्गजमौलिधारितमहीमीशार्चनायै च्युताः शुंडादंडविमर्दितां डकटमिन्द्रोरो रुसद्वंहितैः उच्चैर्घोषपरायणाः गजवराः दंतित्वगशं वरं
 संपूज्य प्रमथाघिनाथमगजाकांतं गजास्ते सदा ४१ भीमांशः कथितोऽमुं श्रुतनुक श्रीपादपद्मार्चकैः श्रोतव्यः सकलाद्यशैलभिदुरोमारविभक्तिप्रदः
 श्रीदेवैकथितो महेशवदनान्तनुभ्यमुक्तो मया किं भूयः परिपृच्छसे तव मुदा तद्वचि शैवाग्रणे ४२ इति श्रीशिवरहस्ये भीमाख्ये अष्टमांशे त्रिंशोऽध्यायः ३०
 इति श्रीभीमाख्ये अष्टमांशः समाप्तः श्रीमहन्तरईश्वरस्वामी तदशिष्य श्रीमहन्तवीरभद्रस्वामी के आत्मानुसार भयरोपाटक यह पुस्तके लिखितं सं० १९३८ ॥